Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/15 • 13 Nisan 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Dinci-Amerikancı iktidar savaş kışkırtıcılığına devam ediyor...

Saldırganlık ve savaş planlarına karşı

1 Mayıs'a!

İÇİNDEKİLER

Siyasal gelişmeler ve 1 Mayıs'ın artan önemi 3
Saldırganlık ve savaş planlarını bozma kararlılığıyla devrimci 1 Mayıs'a! 4
TKİP; işçileri ve emekçileri devrim mücadelesini büyütmeye çağırıyor... ... 5
Uludere katliamı sahiplenildi... 6
Patronlar daha fazla sömürüye "teşvik" ediliyor!..... 7
Polis terörüne öfke!..... 8
Sınıf devrimcileri 1 Mayıs'a çağırıyor!... 9
Tuzla'da 1 Mayıs toplantısı 10
"1 Mayıs mücadele günüdür!"..... 11
Direniş masaya getirdi..... 12
Tersane önünde iş cinayeti protestosu..... 13
Bursa'da eğitim semineri..... 14
MEPA direnişi sona erdi..... 15
1 Mayıs V.I.Lenin..... 16-17
1 Mayıs düşüncesi ilerliyor Rosa Luxemburg..... 18
Hugo Boss direnişinin ardından. 19-20
Enerji işçileri 1 Mayıs'a çağırıyor!..... 21
Mali'de siyasi kriz ve çatışmalar derinleşiyor!..... 22
Suriye'ye yönelik emperyalist saldırganlık kızışıyor..... 23
Mısır'da değişim yok!..... 24
Özgürlüğümüze sahip çıkıyoruz!..... 25
Denizler'in yolunda düzene başkaldırıyoruz! 26
Ekim Gençliği'nin çalışmalarından..... 27
DTCF'de Sokak Üniversitesi..... 28
Liseli gençlik işçi sınıfının saflarına!..... 29
Hoşçakal Özge yoldaş..... 30
Mücadele Postası 31

Sosyalizm Yolunda
Kızıl Bayrak
Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete
Sayı: 2012/15 * 13 Nisan 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:
Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

İşçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

İşçiler, emekçiler, gençler, ilerici ve devrimci güçler, 1 Mayıs'a büyük bir coşku ve heyecanla hazırlık yapıyor.

1 Mayıs yaklaştıkça sermaye hükümeti de ortamı terörize etmek ve bir korku atmosferi yaratmak için saldırılarına hız veriyor. Son birkaç gündür İstanbul'da 2012 Newrozu'na katıldıkları gerekçesiyle onlarca kişinin evlerinin basılması ya da sokakta gözaltına alınması bunu göstermektedir. Gözaltı ve tutuklama terörünün önümüzdeki günlerde daha da genişleyerek devam edeceği yönünde bilgiler geliyor.

Açık ki bu saldırılar 1 Mayıs yaklaştıkça daha da artacaktır.

Sermaye hükümeti içerde işçi ve emekçilere yönelik kapitalist sömürü ve kölelik uygulamaları ile faşist baskı ve terör politikalarını derinleştirirken, dışarda da bölge halklarına yönelik emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına hız vererek emperyalist efendileri adına taşeronluk ve tetikçilik yapmak için yanıp tutuşuyor.

Başta Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan olmak üzere AKP'nin tüm sözcüleri Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalenin bir an önce gerçekleşmesi için sabırsızlık içinde kıvranıp duruyor. Suriye'ye yönelik müdahaleyi kendi cephelerinden haklı ve meşru kılmak için her türlü kirli yöntemi ve söylemi kullanmakta bir beis görmüyorlar. Açıkça savaş naraları atarak bölge halklarının kanını dökmeye hazırlanıyorlar. Tüm planları bunun üzerine kurulu. Ancak tüm bu hesaplarını halkların direnme gücü karşısında boşa çıkması kaçınılmaz olacaktır. Emperyalistlerin ve onların tetikçilerinin hesapları tutmayacaktır.

İçerde ve dışarda artan saldırganlığa karşı yüzbinlerce işçi ve emekçi 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak bu saldırganlığa dur demesini bilecektir.

Sınıf devrimcileri, 1 Mayıs'a sayılı günler kala bulundukları tüm alanlarda 1 Mayıs faaliyetini yoğunlaştırmış bulunuyorlar. Bir taraftan birçok

merkezi ve yerel araç ve zemini kullanarak sanayi havzalarında, fabrikalarda ve emekçi semtlerinde, işçi ve emekçilere sesleniyorlar. Diğer taraftan ise 1 Mayıs ajitasyonunu yükseltirken kitlesel 1 Mayıs etkinlikleri ile işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta alanlara taşımak için seferber olmuş durumdalar.

Sınıf devrimcileri, 1 Mayıs'ın tarihsel ve sınıfsal anlamına uygun bir çaba, enerji, inisiyatif ve bilinçle görev ve sorumluluklarına sarılarak 1 Mayıs'ı kazanmak için seferber olmalılar.

Her şey 1 Mayıs için, her şey parti, sınıf, devrim ve sosyalizm için!

Siyasal gelişmeler ve 1 Mayıs'ın artan önemi

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a kısa bir süre kaldı. 1 Mayıs yaklaştıkça coşkusuyla birlikte önemi de artıyor. Çünkü siyasal gelişmeler giderek sert biçimler alırken, buna karşı 1 Mayıs alanlarından verilecek mesaj, gösterilecek tepki, alınacak tutum da bir o kadar önem kazanıyor. 1 Mayıs düzene karşı işçi sınıfı merkezli güçlü bir toplumsal yanıt olabildiği koşullarda, mücadelenin seyri üzerinde de önemli etkilerde bulunacaktır.

Bu yılın 1 Mayıs'ına hazırlanırken, "Emperyalist saldırganlığa, kapitalist sömürüye, faşist baskı ve teröre karşı işçilerin birliği, hakların kardeşliği için 1 Mayıs'ta alanlara!" çağrısını yükseltiyoruz. Özellikle son bir hafta içerisinde yaşanan gelişmelerle birlikte bu şiar çok daha somut ve güncel hale gelmiştir. Her bir başlığı toplumun yakıcı sorunlarına işaret etmektedir.

Emperyalist saldırganlığa ve işbirlikçiliğe karşı 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısını yükseltiyoruz. Suriye ve İran merkezli yaşanan gelişmeler ortada. Erdoğan ve müritleri Suriye'ye karşı apaçık bir savaş çığırtkanlığı yapıyorlar. Öyle ki, emperyalist saldırganlığın kılıfını hazırlamak için ortaya sürülen "Annan Planı"nın olağan biçimde işlemesini dahi bekleyemeyecek bir acelecilikle davranıyorlar. Abdullah Gül, "başkomutan" edasıyla orduya seslenerek, "sıcak çatışmalara hazır olma" komutu veriyor. Her ne kadar bunu uluslararası toplumun ortak müdahalesi olarak dillendirseler de, askeri saldırının emperyalistler tarafından Türkiye'ye ihale edildiği görülüyor.

"Akan kan dursun", "komşumuzda olup bitenlere sessiz kalamayız" söylemlerini dillerinden düşürmeyen AKP şefleri, en baştan itibaren Suriye'ye yönelik bir askeri müdahalenin hazırlayıcılarıdır. Öyle ki bir yandan akan kan üzerine demagojide sınır tanımazken, öte yandan işbirlikçi "muhalif" grupları bizzat silahlandırıp eğiterek kan dökülmesini kışkırtıyorlar. Suriye halkının büyük çoğunluğunun destek vermediği gruplar ayakta tutularak dış bir müdahalenin siyasal ve psikolojik şartları oluşturulmaya çalışılıyor.

Sermaye iktidarı bunun için emperyalist efendilerinden büyük övgüler alıyor. Çünkü sözkonusu olan Suriye'de emperyalistlerin tam güdümünde kukla bir rejimin kurulmasıdır. Emperyalistler tüm hesaplarını bunun üzerine yapıyorlar. Halkın kanının dökülmesinin onların nazarında zerrece önemi yoktur. Onlar dökülen her damla kanın sorumlusudurlar ve halkın ezici çoğunluğunun karşı çıktığı bir askeri müdahale yoluyla da oluk oluk kan dökmeye hazırlanmaktadırlar. Bu haksız ve gerici saldırganlığa karşı durmak, emperyalistler ve suç ortaklarını durdurmak, kardeş halklarla dayanışmak günün en acil görevidir. Bu görevi hakkıyla yerine getirebilmek için 1 Mayıs alanları doldurulmalıdır.

1 Mayıs'ta faşist baskı ve teröre karşı da alanlara çıkma çağrısı yapıyoruz. Suriye'de halkın kanının dökülmesini bahane edenler kendi ülkelerinde zorbalıkta sınır tanımıyorlar. Kürt halkına yönelik estirilen terör ortadadır. Çoluk-çocuk, genç-yaşlı demeden Kürt halkının mücadeleci unsurlarını zindanlara kapatanlar, Newroz'a yasak koyup halkın üzerine polis ordularını saldılar. Emekçi halkın direncine çarpınca da gözaltı ve tutuklama terörüne yeni dalgalar ekledi. Birkaç gün önce yüzlerce insan Newroz'a katıldığı için gözaltına alınmıştır. Çoğunun zindanlara atılacağına kuşku yoktur.

Bunun için daha enerjik hareket etmeli, seferber olmalıyız. Aynı zamanda işçi ve emekçilerin duyarlılıklarını seferber etmeyi ihmal etmemeli, bu çerçevede 1 Mayıs hazırlık komitelerini yaygınlaştırmaya çalışmalıyız.

Devletin baskı ve terörü sadece Kürt halkını değil, toplumsal muhalefetin tüm diri güçlerini de hedeflemektedir. Böylece bir yandan Kürt özgürlük mücadelesi ezilmeye çalışılırken, diğer yandan da emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarının yolu düzlenmektedir. Bu saldırganlığa imza atanlar, tam bir ikiyüzlülükle "ileri demokrasi"den, yeni bir anayasa yapmaktan söz ediyor ve 12 Eylül darbecilerini yargılama oyununu piyasaya sürüyorlar. Ama tüm icraatlarıyla 12 Eylül darbecilerine rahmet okutuyorlar. Bu faşist zorbalığa ve ikiyüzlü manevralara yanıt vermek için de 1 Mayıs alanlarına çıkmak önem taşıyor.

Gericiliğe karşı 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya çağırıyoruz. İktidar dümenine oturan AKP'nin, toplumu ortaçağ gericiliğiyle teslim almak için yaptıkları ortada. Eğitimde yapılan son düzenlemeler bu amaca hizmet ediyor. Gericilikte gemi azıya alan AKP'nin şefleri, kendilerine karşı çıkan emekçilere de gaz bombaları ve polis copuyla saldırıyor. Bu pervasızlık en dolaysız biçimde Sivas katliamının faillerine arka çıkılarak gösterildi. Düzenin mahkemeleri katilleri "aklarken", böylece gerçekte kime hizmet ettiğini de göstermiş oldu.

Bu hoyratlık boşuna değildir. Emperyalizme ve burjuvaziye hizmette sınır tanımayanlar faşist zorbalıkla birlikte gericiliğe de daha fazla sarılıyorlar. O halde, gericiliğe, zorbalığa ve geleceğimizin karartılmasına karşı da 1 Mayıs alanlarında yerimizi almalıyız.

Kapitalist sömürüye karşı 1 Mayıs'ta alanlara çıkmaya çağırıyoruz. Kapitalist sömürü gelinen yerde en vahşi biçimler almıştır. Sadece son on günde ülkenin değişik bölgelerinde 35 işçi iş cinayetine kurban gitmiştir. Son bir yılda iş cinayetlerinden ölenlerin sayısı ise bin 543'tür. İşçilerin beşer-onar ölüme gönderildiği bir ülkede ne kadar vahşi bir sömürü düzeninin hüküm sürdüğü açıktır. Milyonlarca işçi bu düzenin çarkları altında ezilmektedir. Ağır koşullarda çalıştırılmakta, karşılığında sefalet ücretlerine mahkum edilmekte ve fahiş zamlarla soyulmaktadır. 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak, milyonlarca emekçinin yaşamını öğüten kapitalist sömürü düzenine karşı öfkemizi haykırmalıyız.

İşte tüm bunlar 1 Mayıs'ın mücadele gündemini oluşturmaktadır. Bu gündemlere bağlı olarak 1 Mayıs çağrısı işçi sınıfına ve emekçilere çok daha etkin bir biçimde taşınmalıdır. Bu her şeyden önce daha tok bir ajitasyon çalışması demektir. Çağrımızı net, güçlü ve daha bir güvenle yapmalıyız. 1 Mayıs'ta sokağa çıkmanın ne kadar önemli bir görev olduğunu anlatmalıyız. Bunun için daha enerjik hareket etmeli, seferber olmalıyız. Aynı zamanda işçi ve emekçilerin duyarlılıklarını seferber etmeyi ihmal etmemeli, bu çerçevede 1 Mayıs hazırlık komitelerini yaygınlaştırmaya çalışmalıyız.

Her şey emperyalist saldırganlığa, kapitalist sömürüye, gericiliğe ve faşist baskı ve teröre karşı güçlü bir barikat örmek için! Her şey birleşik-devrimci-kitlesel bir 1 Mayıs için! Her şey emperyalizme ve kapitalizme karşı devrim ve sosyalizm davasını bir adım daha ileriye taşımak için!

Haydi 1 Mayıs'a!

Dinci-Amerikancı iktidar savaş kışkırtıcılığına devam ediyor...

Saldırganlık ve savaş planlarını bozma kararlılığıyla devrimci 1 Mayıs'a!

Baas yönetimi tarafından kabul edilen "Annan Planı"nın uygulanması için 10 Nisan olarak belirlenen sürenin dolması, Suriye'ye yönelik tehditlerin dozunun iyice artmasına vesile oldu. Emperyalist merkezler Baas yönetimine sopa gösterirken, doğrudan müdahaleyi savunan Ankara'daki işbirlikçiler, savaş çığırtkanlığında efendilerini geride bıraktılar.

Tayyip Erdoğan ile müritleri, peşpeşe yaptıkları açıklamalarda, "cenge hazır olmak"tan söz etmeye başladılar. Cenge hazır olma vaazları, dinci-gerici zihniyetin militarist niteliğini çıplak bir şekilde gözler önüne seriyor.

"Başkomutan" ünvanıyla orduya "savaşa hazır ol" çağrısı yapan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, "etkin taşeronluk" hevesiyle yanıp tutuşan dinci amerikancıların duygularına tercüman oldu. Gül'ün açıklamasından hemen sonra sahneye çıkan Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz ile Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç da benzer söylemler kullandılar. "'Hazır ol cenge eğer istersen sulhu salah' demiş geçmişteki büyüklerimiz" şeklinde konuşan iki AKP'li şef, "barış istiyoruz, ama buna ulaşmak için savaşa hazır olmamız gerekiyor" mesajı vererek, kirli niyetlerini ortaya koydular.

Kilis sınırında yaşanan çatışma ise, Çin'de bulunan Tayyip Erdoğan-Ahmet Davutoğlu ikilisinin gündemindeydi. Davutoğlu ziyaretini yarıda keserek ortada olağanüstü bir olay varmış havası estirmeye çalışırken, Çin'de basına konuşan AKP şefi ise "savaş durumu" ilan etti.

"Çok açık, net bir sınır ihlali artık olmuştur, bu da ortadadır. Bu sınır ihlaline yönelik olarak diplomasimiz de devam ediyor, ondan sonra da atılması gereken adımları tabii ki atacağız. En isabetli olanı neyse, şüphesiz ki en uygun olanı neyse oradan farklı olanına gitme gibi bir adımımız olacaktır. Farklıdan kastım da düşünmek istemediğimizdir. Oraya gitmektir. Ama bizi buna zorlarsa Suriye rejimi zorlar. Zorlamaması için de atılması gereken adımı orası atması gerekir."

Bu bozuk cümlelerle açıklama yapan Tayyip Erdoğan, uğursuz niyetinin Suriye'ye saldırmak olduğunu açıkça dile getiriyor.

Oysa sınırdaki çatışma, silahlı çetelerin Öncüpınar Kapısı'nın karşısındaki Esseleme Kapısı'nı ele geçirmek için saldırı düzenlemesi üzerine çıkmış, çeteler silahlarıyla birlikte Türk kolluk kuvvetlerine sığınmıştır. Bu çetelerin Türk devleti tarafından silahlandırılıp eğitildikleri dikkate alındığında, uluslararası kuralları çiğneyen Suriye'den önce Türkiye'dir. Dahası iki de bir Güney Kürdistan'a girip bomba yağdıran bir devletin uluslararası hukuktan söz etmesi kaba bir riyakârlıktan başka bir şey değildir.

Savaş çığırtkanı medya ile AKP iktidarının tehditçi şefleri, Suriye ordusunun 10 Nisan'da şehirlerden çekileceğine dair verdiği sözü tutmadığını, zaten "Annan Planı"nın uygulanmayacağının önden belli olduğunu, Beşar Esad yönetimine karşı harekete geçmekten başka bir çıkar yolun kalmadığını tekrarlayıp durmaya başladılar.

Bu işbirlikçi takımı, "Annan Planı"nın gündeme getirilmesinden rahatsızlık duymuş, bunu da "bu plandan bir şey çıkmaz, zaman kaybetmeye değmez, uluslararası toplum bir an önce harekete geçmelidir" yaklaşımıyla ortaya koymuştur. Yani "Annan Planı"na uymadığı gerekçesiyle Suriye'ye tehdit savuranlar, bu planın başarısızlığa uğraması için ellerinden geleni yapmışlardır.

Bu ibretlik tutumu almaları şaşırtıcı değil. Zira onlar emperyalist güçler ile suç ortaklarının saldırabilmeleri için Suriye'deki çatışmaların bitmesini değil, daha da yayılmasını istiyorlar. Aylardır bunun için çırpınsalar da, henüz bu rezil emellerine ulaşamadılar. Saldırı için gerekçe oluşturabilmek amacıyla her yolu deniyorlar.

Son gelişmeler, Ankara'daki tetikçilerin heveslerine ulaşmalarının kolay olmayacağına işaret ediyor. Zira Suudi Arabistan-Katar ikilisiyle birlikte Türk sermaye devletinin silahlı çeteleri desteklediği, onları eğitip yönlendirdiği, silahla donattığı artık kimse için bir sır değil. Nitekim "Annan Planı"nın uygulanması için silahlı çetelerin eylemlerine son vermesi gerektiğini ilan eden Baas yönetimi, Türkiye-Suudi Arabistan-Katar üçlüsünün de, "Annan Planı"nın gereklerine uygun davranmaları gerektiğinin altını çizdi.

Bu arada Moskova'yı ziyaret eden Suriye Dışişleri Bakanı Velid Muaalim'le görüşen Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov da, "Annan Planı"nın uygulanması için tüm tarafların üstlerine düşeni yapması gerektiğini belirtti. Ahmet Davutoğlu'nu da arayan Lavrov'un, bu hatırlatmayı doğrudan yaptığı ve AKP'li bakandan, Suriye'ye karşı tek taraflı adım atılmayacağına dair güvence aldığı bildirildi. Ayrıca hem Rusya hem Çin, Suriye'ye gözlemci göndermeye hazır olduklarını açıklayarak, "Annan Planı"nın uygulanmasını istediklerini açıkladılar.

Bu ve benzer gelişmeler, Suriye'ye dönük emperyalist müdahaleyi zorlaştırsa da, diplomatik alanda ne tür vaatler verilse de, Ankara'daki amerikancıların savaş kışkırtıcılığına devam edeceklerinden kuşku duymamak gerek. Türk ordusu tarafından korumaya alınacak tampon bölge, hatta bölgelerin oluşturulacağına dair açıklamaları, savaş kışkırtıcılığının somut adımları saymak gerekiyor. Zira bu adım, bir kısım Suriye toprağının işgali anlamına geliyor.

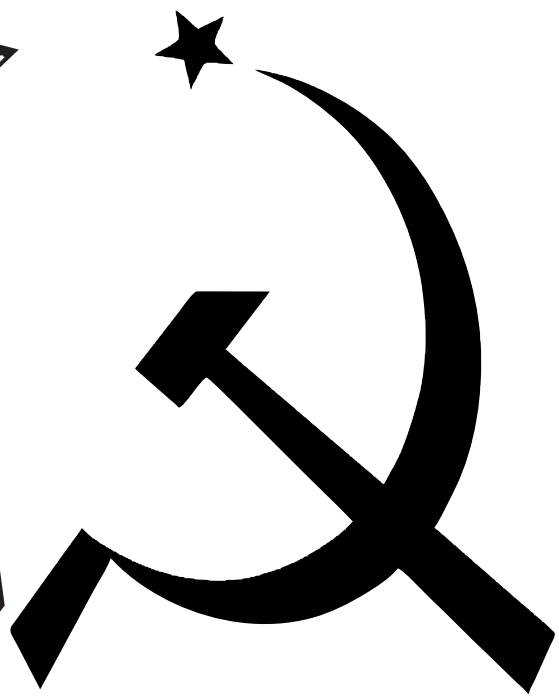
Öte yandan AKP iktidarının himayesi ve güdümündeki Özgür Suriye Ordusu'nun şefinin de, Baas yönetimini meşru görmediklerini, dolayısıyla eylemlere son vermeyeceklerini, demek oluyor ki, Annan Planı'nı boşa düşürmek için saldırılara devam edeceklerini ilan etti. Bu açıklama, Ankara'daki tetikçilerin savaş çığırtkanlığına devam ettiklerinin bir başka ispatıdır.

İçeride işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına, ilerici ve devrimci güçlere pervasızca saldıran sermaye iktidarı, komşu halklara karşı savaş kışkırtıcılığını bir üst aşamaya taşımış bulunuyor. Yaklaşan devrimci 1 Mayıs kutlamaları hem içe hem dışa dönük bu saldırganlığa dur demek için önemli bir olanaktır. Egemen sınıflarla emperyalist efendileri savaş kışkırtıcılığı yaparken, işçi sınıfı ve tüm ezilenler içe ve dışa dönük saldırıları püskürtme kararlılığıyla devrimci 1 Mayıs'a hazırlanmalıdırlar.

1 Mayıs hazırlığını yoğunlaştırmış bulunan sınıf devrimcileri ise, sermaye iktidarının içe dönük saldırılarıyla dışa dönük savaş kışkırtıcılığını etkin bir şekilde teşhir etmeli, işçi ve emekçileri bu saldırıları püskürtme kararlılığıyla alanlara çağırmalı, kitlesel, militan, devrimci bir 1 Mayıs için tam bir seferberlik ruhuyla sürece yüklenmelidirler.

TKİP; işçileri ve emekçileri devrim mücadelesini büyütmeye çağırıyor...

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

İşçi, emekçi kardeşler!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Birbirine karşıt iki dünya, insanca bir yaşam ve gerçek özgürlük uğruna mücadele eden işçi sınıfı ve emekçiler dünyası ile sömürü, kölelik ve eşitsizliğin kaynağı olan asalak kapitalistler dünyası, bu 1 Mayıs'ta bir kez daha karşı karşıya gelecek.

Şanlı bir 1 Mayıs'ı bize miras bırakan ve bu geleneği günümüze taşıyan işçi sınıfı kuşaklarının sömürü ve zorbalığa karşı yükselttiği mücadele, dünyanın dört bir yanında kararlılıkla sürüyor. Bunalımlar ve çatışmalar içinde debelenen kapitalist barbarlık düzeni, bu musibetlerin bedelini işçi sınıfı ve emekçilere ödetmek için her yola başvuruyor. Pek çok ülkede yaşanan grevler, genel grevler, işgaller ile halk isyanları, işçi sınıfı ve emekçi halkların sömürü ve köleliği bir kader olarak kabul etmediklerinin somut göstergeleri.

Emekçi kardeşler!

İçinde yaşadığımız kapitalist düzen baskı, sömürü, eşitsizlik ve kölelik temeli üzerine kurulmuştur. Ancak bu kötülükleri her gün yeniden üreterek varlığını sürdürebilmektedir.

Dolayısıyla, bu düzen ayakta kaldığı sürece, insanın insan tarafından sömürülüp aşağılanması, emekçilerin ürettiği zenginliklerin asalak bir azınlık tarafından gaspedilmesi, hak arayanların baskı ve zorbalığa maruz kalması son bulmayacaktır. İkinci cins muamelesine tabi tutulan kadınlar ile ulusal, dinsel, mezhepsel baskıya maruz kalan ezilenlerin özgürleşmesi de ancak bu düzenin yıkılması ile mümkün olacaktır.

O halde, asalak kapitalistler ile onların devletinin günübirlik saldırılarına karşı olduğu kadar, sömürü, eşitsizlik ve her türlü zorbalığın kaynağı olan bu düzeni ortadan kaldırmak için de mücadele etmek gerekiyor. Onurlu ve insanca bir yaşam özlemi duyan tüm işçi ve emekçiler, şanlı 1 Mayıs geleneğini bu mücadeleye katılma çağrısı saymalıdır.

İşçiler, emekçiler!

İktidarı ele geçiren dinci gericilik odağı AKP, hem sömürücü kapitalistlere hem saldırgan emperyalistlere hizmette sınır tanımıyor. İşçi sınıfı ve emekçilere işsizlik, yoksulluk ve sefaleti dayatan neoliberal saldırılar; haklı ve meşru olan ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerini bastırmak için Kürt halkına karşı kirli savaş; kadınları çalışma ve sosyal yaşamın dışına atmak isteyen ortaçağ kalıntısı uygulamalar, Alevilere karşı gerici-ayrımcı politikalar, işçi ve emekçi kökenli genç kuşaklara geleceksizlik, vb...

İçerde bu icraatlara imza atanlar, kardeş bölge halklarına karşı da emperyalistler adına "aktif tetikçilik" yapıyorlar. Afganistan, Irak ve Libya halklarına yönelik vahşi emperyalist saldırganlığın suç ortaklığını yapanlar, şimdi de Suriye'yi hedefleyen saldırı politikalarının taşeronu olarak iş görüyorlar.

İçerde ve dışarda tırmandırılan bu saldırganlık işçi sınıfı ve emekçilere, kardeş Kürt halkı başta olmak üzere tüm ezilenlere ağır bir yıkımı dayatabilmek içindir. Bu vahim gidişata dur diyebilecek tek güç, işçi sınıfı ve emekçilerin örgütlü militan mücadelesidir. Sömürü ve zulüm düzeninin efendilerine korku salan 1 Mayıs'ta alanları doldurarak bu mücadeleyi güçlendirmeliyiz!

Emekçi kardeşler!

İnsan soyunun efendi-köle, sömüren-sömürülen, ezen-ezilen şeklinde bölünmesinden bu yana, emekçiler daha iyi bir yaşam ve gerçek özgürlük uğruna mücadele etmişler, bu yolda büyük bedeller ödemişlerdir. Bu mücadele, emekçilerin kollektif emekleriyle ürettikleri zenginliklerin asalak bir azınlık tarafından gaspedilmesini engellemek ve bu zenginliği çalışanlar arasında bölüşmenin koşullarını yaratmak için verilmiştir.

İşçi ve emekçilerin kullanabildiği bütün haklar, bu mücadelelerin kazanımlarıdır. Buna karşın hiçbir kazanım güvence altında değildir. Kazanımları güvence altına alıp genişletmek, sömüren-sömürülen, efendi-köle şeklinde karşımıza çıkan alçaltıcı bölünmeye son vermekle mümkün olacaktır. Bunun için, barbarlık düzeni kapitalizmin yıkılması, sosyalist işçi-emekçi iktidarının kurulması gerekmektedir.

Sermayenin baskı aygıtı olarak iş gören devlet, işçi sınıfı davasını savunanları terör ve şiddetle ezmek istemiş, işkenceler yapmış, darağaçları kurmuş, çocuk yaştaki devrimcileri bile katledilmiştir. Fakat hiçbir zulüm bu mücadeleyi engelleyememiştir ve engelleyemeyecektir. Sınıf savaşımları, insanın insan tarafından sömürülmesi ve köleleştirilmesi nihai olarak ortadan kaldırılana kadar devam edecektir.

Unutmamalıyız ki, kölelik işçi ve emekçilerin kaderi değildir. Sosyalizmin ışığı mücadelenin yolunu aydınlatmaktadır. Yapılması gereken, işçi ve emekçilerin omuz omuza vererek güçlerini birleştirmeleri, sömürü ve kölelik düzenine karşı devrim mücadelesini yükseltmeleridir.

İşçiler, emekçiler, kadınlar, gençler!

1 Mayıs işçi sınıfının sömürüye, köleliğe, eşitsizliğe, zorbalığa ve her tür ayrımcılığa karşı mücadele günüdür. Tüm işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlara çıkarak, sosyal yıkım saldırılarına, baskı ve teröre, kardeş Kürt halkını hedef alan kirli savaşa ve emperyalist-siyonist saldırganlığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarını haykırmalıdırlar!

1 Mayıs'ın şanlı direniş geleneğini yaşatmakla yükümlü olan işçi ve emekçiler, kapitalist barbarlık içinde çöküşü engellemek için harekete geçmeli, sömürü ve kölelikten arınmış bir toplumsal düzen uğruna, eşitlik, kardeşlik ve gerçek özgürlükler dünyası olan sosyalizm uğruna mücadeleyi yükseltmelidirler!

İşsizliğe, hak gasplarına ve sosyal yıkıma karşı direnmek,

Sınıfsal, ulusal, mezhepsel, cinsel baskıya dur demek,

Emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa hayır demek,

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarını yükseltmek için

1 Mayıs'ta mücadele alanlarını dolduralım!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Nisan 2012

Uludere katliamı sahiplenildi...

Katliamın hesabını emekçiler soracak!

Genelkurmay'ın TBMM Uludere Komisyonu'na gönderdiği raporda şunlar söyleniyor: "Harekat sınır dışı operasyon kurallarına uygundur." Böylece Genelkurmay Başkanlığı katliamı açıkça sahipleniyor ve savunuyor.

Abdullah Gül Uludere katliamının açığa çıkarılması için titiz bir çalışma yürütüldüğünü vaaz ediyor. Kürt halkına devletine güvenmesi çağrısında bulunuyor.

AKP şefi ve diğer sözcüleri bir yandan Genelkurmay'ı koruma altına alıyor öte yandan Kürt halkının acılarını hafifletmenin yolu olarak tazminat çözümüne sarılıyorlar. AKP böylece Kürt halkının nazarında yerlerde sürünen itibarını kurtarmaya çalışıyor.

Genelkurmay katliamı savundu

Katliam sonrasında "saldırı istihbaratı aldık" açıklamasında bulunan Genelkurmay Başkanlığı, gönderdiği raporda saldırı istihbaratı almadığını dile getirerek, daha önce yaptığı açıklamayı yalanladı.

Kürt hareketinin yaptığı eylemlerden uzun uzun bahseden bilgi notunun sonuç bölümünde ise Kürt halkı hedef gösteriliyor.

Raporda Heron görüntüleriyle de ispatlanan Kürt köylülerinin yürüyerek ancak en yakın askeri birliğe bir saatten önce ulaşamayacakları ortadayken neden katledildiklerine ise hiç değinilmiyor. Üstelik Heron görüntüleri, Kürt köylülerinin PKK'li olmadıklarını saptadığı halde hava bombardımanının gerçekleştirilme nedenine ilişkin olarak tek bir kelime edilmiyor.

Dahası Heron görüntülerine rağmen "vur" emrini veren komutanlığın ve komutanın kim olduğu konusunda da raporda herhangi bir bilgi de bulunmuyor.

Katliama ilişkin belgeler ortalığa saçılmaya başlayınca, Genelkurmay katliamı bir görev "kaza"sı olarak tanımlamış, "başsağlığı" mesajı yayınlamıştı. Genelkurmay'ın Uludere katliamına ilişkin raporu ise, tam bir utanmazlık örneği olarak tarihin karanlık sayfalarında yerini aldı.

Saldırıdan sağ kurtulan Kürt köylüler verdikleri ifadelerle, Genelkurmay raporunun yalana dayalı olduğunu kanıtladılar. Köylüler, kendilerini çeviren askerlerin sınırdan geçişi nereden yapmaları gerektiği konusunda bilgi verdiklerini belirtmişlerdir. Aynı tanıklar askerlerin gösterdikleri güzergaha yöneldikleri anda bombardımanın başladığını da ifade etmişlerdir. Kısacası yaşanan bir "kaza" değil, düpedüz planlı bir katliamdır.

Gül ve AKP iktidarı katliamcıların sırtını sıvazladı

Abdullah Gül ve diğer AKP sözcülerinden gelen açıklamalarda Uludere katliamının açığa çıkarılması için titiz bir çalışma yürütüldüğü belirtiliyor. Kürt halkına ise provokasyonlara gelmemeleri, devletlerine güvenmeleri çağrısında bulunuyorlar. Abdullah Gül ve AKP kurmaylarından gelen açıklamaların bir diğer yanı ise, Genelkurmay'ı koruma altına almaları ve Kürt halkının acılarını tazminat yoluyla hafifletme rezaletini çözüm yolu olarak benimsemeleridir.

Abdullah Gül'ün ve AKP'nin tutumunu anlamak için katliamın hemen ardından takındıkları tutuma bakmak yeterlidir. Neredeyse her yaşanan olay konusunda açıklamalarda bulunan dinci partinin şefi ve yöneticileri Uludere katliamı sonrasında bir gün boyunca suskunluğu tercih ettiler. Suriye'nin içişlerine karışacak kadar pervasızlaşan bu dinci Amerikancı takım, olaydan ancak bir gün sonra kameraların karşısına çıkıp ilk açıklamayı yaptılar.

Dinci parti adına yapılan ilk açıklamada, "bir hata oldu, olay tüm yönleriyle araştırılacak" sözü verilmişti. Katliamdan sonraki günlerde hükümet adına yapılan açıklamalarda, üstelik katliamdan sorumlu olduklarını artık tüm dünya öğrenmişken, suçu PKK'nin üstüne yıkmaya çalıştılar. Dinci parti sözcüleri ucuz olduğu kadar iğrenç de olan söylemlerle katliamın üstünü örtmek için tüm hünerlerini sergilediler.

Dinci-gerici AKP hükümeti, Kürt sorununu kurşun, bomba ve katliamlarla çözme konusundaki pervasızlığını, Kürt çocuklarını F-16 savaş uçaklarıyla bombalayarak dünyaya gösterdi. İşgalci NATO güçlerine bağlı savaş uçaklarının Afganistan'da sık sık gerçekleştirdiği sivil katliamları örnek alan Ankara'daki Amerikancı takımı, kan dökmeye dayalı siyaset tarzını terketmek bir yana, daha da pekiştiriyor.

Son yıllarda dillendirilen "Kürt açılımı", Kürt hareketi dahil bazı çevrelerde temelden yoksun beklentiler yaratmayı başarmıştı. Oysa asıl amacın Kürt sorununa çözüm üretmek değil, Kürt hareketini bazı kırıntılara razı ederek tasfiye etmek olduğu ilk günden belliydi.

Uludere katliamı ise, Kürdistan'da yaşayan herkesin F-16 savaş uçaklarının hedefi olabileceği gerçeğine ışık tuttu. Zira imha politikası, hükümeti, Genelkurmayı, muhalefeti kısacası tüm kurumlarıyla sermaye iktidarının tek çözüm yoludur.

F-16 savaş uçaklarıyla çocuk bombalayanların kendilerini aklama girişimleri beyhudedir. Zira dinci gericilik odağı AKP'den demokrasi bekleyecek derecede körlük içinde olanlar bile, artık zorba bir zihniyetle karşı karşıya olduklarının farkına varmışlardır. Bu olayda çarpıcı olan, Beşar Esad'a akıl veren, ahlaktan ve adaletten söz edenlerin, kan emici sermayenin bir izdüşümünden başka bir şey olmadıklarını, ibretlik bir katliamla kanıtlamış olmalarıdır.

Uludere katliamının hesabını sormak için…

Uludere katliamı Kürt halkının mücadelesini engellemek bir yana, öfkesini ve mücadele azmini daha da artırdı. Gül'ün açıklamaları, hükümetin kan parası olarak sunduğu tazminat rüşveti Kürt halkının katliam konusundaki bilinç açıklığını karartmaya yetmedi. Kürt halkının sermaye devletine yönelik öfkesini dizginleyemedi.

Zorbalıkta sınır tanımayan, kendi yasalarını bile ayaklar altına alıp muhalif her sesi zindana kapatarak susturmaya çalışan AKP iktidarı, etkin tetikçilik yolunda devlet terörünü ayyuka çıkarıyor. Tüm gelişmeler, Kürt halkı ile işçi ve emekçilerin bu rejimle uzlaşarak kazanabilecekleri hiçbir şey olmadığını, en sıradan bir hakkın bile ancak bu rejime karşı mücadele ile kazanılabileceğini göstermesi açısından da önemli veriler sunuyor.

Önümüzdeki süreçte, özelde azgın saldırılara maruz kalan Kürt halkıyla dayanışmayı, genelde ise gerici saldırganlığa karşı birleşik mücadeleyi yükseltmek, sadece ilerici ve devrimci güçlerin değil, işçi sınıfının, emekçilerin ve bu saldırganlığa karşı olan tüm güçlerin ihmal edilemez güncel görevdir. Azgınlaşan sınıfsal ve ulusal baskıya karşı durduracak, Uludere katliamının hesabını sorabilecek tek güç işçi sınıfı ve emekçilerin birleşik devrimci militan mücadelesidir.

Roboski'de "titiz yetkililer" dalaşı

Roboski katliamının üzerinden 100 günü aşkın zaman geçmesine rağmen devlet cephesinden katliamın açığa çıkarılması yönünde adım atılmış değil. Abdullah Gül'ün "titizlikle" sürdürüldüğünü iddia ettiği soruşturmalar ise it dalaşına döndü.

Sermaye devleti sözde soruşturmalarla oyalanırken düzen güçleri yetki kavgasından başka bir işle uğraşmıyor. Sermaye düzeni adına açılan soruşturmayı yöneten TBMM İnsan Hakları Uludere Alt Komisyonu ile Diyarbakır Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığı yetki tartışmasını büyütüyor. Komisyonun Genelkurmaydan bilgi ve rapor istemesi üzerine çıkan tartışmada savcılık "yetki bizde, bizden başkası bilgi alamaz" diyerek komisyonun önüne engel çıkardı. Savcılık belgelere gizlilik kararı koyarak aklama operasyonunda dışarı bilgi sızmasını sınırlamak niyetinde.

Göstermelik olarak kurulan komisyon ise eksik bilgilerle işlevsizliğinin açığa çıkmasından rahatsız. Komisyon da "bizden bilgi saklanması suçtur" diyerek savcılığa meydan okuyor.

Düzen kurumları arasındaki it dalaşı devam ederken ölen Kürt emekçileri için hiçbir şey yapılmıyor.

Patronlar daha fazla sömürüye “teşvik” ediliyor!

Emekçilerin sırtına bindirilen son zam yükünden sonra, AKP hükümeti, hizmetinde olduğu sermaye sınıfı için hazırladığı yeni teşvik paketiyle efendilerine hizmette kusur etmediğini bir kez daha gösterdi. “Cari açığa çözüm” ya da “bölgesel eşitsizliği gidermek” adı altında sunulan bu yeni teşvik sistemi, şimdiye kadar yapılmış en kapsamlı teşvik programı olarak sermayenin hizmetine sunulmuş oldu.

2009 yılından beri uygulanan bölgesel teşvik uygulamasına göre 4 bölgeye ayrılan Türkiye, açıklanan yeni teşvik paketiyle sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyine göre il bazlı 6 bölgeye ayrıldı. “Genel teşvik uygulamaları, bölgesel teşvik uygulamaları, büyük ölçekli yatırımların teşviki, stratejik yatırımların teşviki” olarak 4 ana bileşenden oluşan sistemle patronlara KDV istisnası, gümrük vergisi muafiyeti, vergi indirimi, faiz desteği, yatırım yeri tahsisi gibi destekler sağlanıyor.

Belirtmek gerekiyor ki, hem yerli hem uluslararası sermaye için oldukça cazip teşvikler hazırlayan AKP, bunu kamudan kaynak ayırarak yapacaktır. Bu da demektir ki, öncekilerde olduğu gibi, bu teşvik paketinin de tüm faturası işçi ve emekçilerin sırtından ödenecektir.

Teşvik paketinde neler var?

Yeni teşvik paketinde patronlara pek çok “kıyak” uygulama var. Örneğin, ilk defa KDV iadesi desteği geliyor. Asgari 500 milyon lira tutarındaki yatırımların, bina, inşaat harcamaları için KDV iadesi yapılacak. Bu çerçevede ilk defa uygulamaya koyulan KDV iadesi desteği ile patronların yatırım dönemindeki finansman yükü hafifletilmiş olacak. Organize sanayi bölgelerinde yapılacak olan yatırımlarda, patronlar için daha ucuza getiriliyor.

Stratejik yatırımlara ise önemli destekler veriliyor: Yatırım malı ithal makine ve teçhizat için gümrük vergisi muafiyeti, makine ve teçhizat için KDV istisnası, yatırımın tamamlanmasını müteakiben 7 yıl sigorta primi işveren hissesi desteği, yatırım tutarının yüzde 50’sine tekabül eden miktarda vergi indirimi imkânı, kullanılacak yatırım kredileri için 50 milyon liraya ulaşan faiz desteği, yatırım yeri tahsisi vb.

Ayrıca, savunma, havacılık, uzay, demiryolu ve deniz yolu ile yük ve yolcu taşımacılığına yönelik yatırımlar, madencilik, turizm koruma ve gelişim bölgelerindeki yatırımlar da nerede olursa olsun desteklenecek.

Yansıra Yeni Teşvik Sistemi’nde eğitim yatırımları da “öncelikli” olarak desteklenmektedir. Çünkü Erdoğan yaptığı açıklamada, 4+4+4 ile attıkları adım gereği, bir yıl içinde belli bir miktarda ilkokul ve ortaokula ihtiyaç duyduklarını söylüyor. Bu teşvik paketiyle de kısa sürede bu okulların tamamlanacağının hesabını yapıyor. Ayrıca eğitimde özelleştirmenin daha da artacağı bu uygulamayla özel okullara emekçilerden yapılan kesintilerle kaynak ayrılmış oluyor. Bundan dolayı Maliye Bakanı Mehmet Şimşek de özel okullara sağlanacak teşvikle, eğitim alanındaki ‘bütün dertlerin’ çözüleceğini iddia edebiliyor!

Sermaye hükümeti AKP’nin teşvik paketinde Kürt illerinin bulunduğu bölge en önemli desteği alıyor. 6. bölgedeki Kürt illerine yatırım yapan patronlar SSK işveren payı, SSK işçi payı ve Gelir Vergisi stopajı ödemeyecek, brüt 886.50 lira olan asgari ücretin üzerindeki 251.86 liralık vergi ve SSK primi yükü devlet tarafından ödenecek. Bu illere yapılan yatırımlalar, patronların başka illerdeki kazançlarından %80 oranında vergiden düşürülebilecek vb.

Bu teşvik paketiyle AKP, sermayeyi desteklemenin dışında, Küt halkının örgütlülüğünü kırmaya yönelik bir amaç da taşıyor. Çünkü açıklamalarında sürekli “terörün” engelleneceği argümanıyla sunulan teşvik paketiyle, Kürt halkının örgütlülüğü karalanıyor. Devletin neden şimdiye kadar bölgeye ilgi göstermediğinin gerekçesi olarak Kürt halkının örgütlü mücadelesi gösteriliyor. Erdoğan, “bölge girişimcilerini bölgeye yatırım yapmaya, kendi memleketlerine kendi baba, ana yurtlarına yatırım yapma”ya çağırıyor. Anadilini konuşması yasak olan, ulusal kimliği yok sayılan bir Kürt halkı gerçeği orta yerde duruyorken, girişimci Kürt patronları ‘kendi’ yurtlarına çağrılıyor! İşlerine gelince bölge, bir halkın anayurdu olarak kabul ediliyor ancak, bu halkın talepleri ve kimliği hala yok sayılıyor!

Patronlar daha fazla sömürüye “teşvik” ediliyor!

Pek çok kapitalist kuruluş ve örgütün sevinerek karşıladığı, patronların örgütü TÜSİAD’ın “çok olumlu bir adım” olarak değerlendirdiği bu teşvik paketinin işçi ve emekçiler için ne getirteceği ortadadır. Sömürüye dayalı bu kurulu düzende patronlarla işçilerin çıkarları birbirine zıttır. Bu nedenle patronların “teşvikinin” işçi sınıfına bir katkısı sözkonusu olamaz.

Ayrıca eklemek gerekir ki, patronlar sadece teşvik paketleriyle desteklenmemektedir. Yeni yasalarla da patronlar lehine uygulamalar getirilmektedir. İşçiler için esnek, güvencesiz çalışma biçimleri, düşük ücretler, ağır çalışma koşulları getirecek olan yeni yasalar kapıdadır. Özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret vb. tüm bunlarla birlikte düşünüldüğünde önümüzdeki süreçte patronlar giderek semirirken, işçi ve emekçilerin yaşadıkları sorunlar artacaktır.

Yeni yatırımların işsizliğe çözüm olarak sunulması ise tam bir aldatmacadır. Esnek çalışma koşullarında ağır sömürü altında “iş” bulmak ölümü gösterip sıtmaya razı edilmektir. Çıkarlarına geldiklerine kapı önüne konulan, çıkarına geldiğinde keyfi-kuralsız-güvencesiz çalışma koşullarına mahkûm edilen işçiler için bu teşvik paketi daha fazla sömürüden başka bir şey değildir. İşçi ve emekçilerden kesilen teşviklerle desteklenen patronlar, bu yatırımlardan işçilerin emeği üzerinden büyük kârlar elde edeceklerdir. Patronlar sınıfı daha çok kazanırken, fatura hep işçi ve emekçiden kesilecektir. Patronlara prim desteğinin İşsizlik Sigortası Fonu’ndan ödenmesi ya da patronların ödemediği vergilerin emekçilerin sırtında yüklenmesi gibi.

Bu teşvikler düşük ücretlerle, güvencesiz, kölece çalışma koşullarında çalışmaya mahkûm edilen işçi ve emekçilerin hayatını daha da zindana çevirmekten başka bir işe yaramayacaktır. Zira teşvik edilen sermaye sınıfıdır. Sermayenin daha da sömürme hırsıdır. Bu nedenle sömürü üzerine kurulu bu kapitalist düzene karşı mücadele etmekten ve örgütlenmekten başka bir kurtuluş seçeneğimiz yoktur.

Zamlara tepki eylemi

TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, İstanbul Tabip Odası ve TÜKODER, elektrik ve doğalgaz zamlarına karşı 7 Nisan Günü İstanbul’da basın açıklaması yaparak tepkilerini dile getirdiler.

Katılımcılar adına EMO İstanbul Şubesi Başkanı Beyza Metin tarafından yapılan açıklamada AKP’nin sürekli olarak ekonomik büyümeden bahsettiğini, fakat insani koşullar açısından Türkiye’nin Dünya ülkeleri içerisinde çok geri sıralarda olduğu ifade edildi.

Metin, ayrıca DİSK-AR’ın yayımladığı rapora göre Türkiye ekonomisinin son 33 yılda yüzde 351 büyürken, gerçek asgari ücretin sadece yüzde 6 artığının ortaya çıktığını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa’da zam eylemi

Son dönemde yapılan elektrik ve doğalgaz zamlarını protesto etmek için Bursa’daki sendikalar ve ilerici devrimci kurumlar 7 Nisan günü Osmangazi Metro İstasyonu girişinde basın açıklaması gerçekleştirdi. “Zam Zulüm İşkence İşte AKP!” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ergin Uygun okudu.

Son doğalgaz zammının dünya fiyatlarıyla bir ilgisi olmadığını söyleyen Uygun, AKP’nin bu zammı dünyada doğalgaz fiyatları düşerken yaptığına dikkat çekti. Enerji fiyatlarının son 4 yılda % 90 arttığı bilgisini vererek Türkiye’de elektrik fiyatlarının AB ülkelerinden iki katı olduğunu söyledi. “Bu zamlar AKP’nin ekonomiyi kötü yönetmesinin vatandaşa çıkan faturasıdır” diyen Uygun açıklamayı “İşçiye, emekliye, memura, yoksul halka zam yapmaya gelince ekonomik istikrar bozulmasın diye zam yapmayan hükümet; elektrik, doğalgaz, benzine gelince çok cömert davranarak bizlerle dalga geçmektedir” sözleriyle sonlandırdı.

Eylemi KESK Şubeler Platformu, DİSK, Petrol-İş, TÜMTİS, TMMOB İKK, Halkevleri, ÖDP, HDK, BDSP, İşçi Hakları Derneği, Bursa Tüketici Hakları Derneği, Nilüfer Kent Konseyi örgütledi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Polis terörüne öfke!

İstanbul'da devrimci, ilerici güçlere yönelik baskınlar yapılan eylemlerle karşılandı.

Newroz baskınları protesto edildi

Polis baskınları ve gözaltı terörü, 10 Nisan günü Vatan Caddesi'ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde özgür basın çalışanları tarafından protesto edildi.

Kızıl Bayrak, Etkin Haber Ajansı, Atılım, Halkın Günlüğü, Özgür Gelecek, Emek ve Özgürlük Cephesi'nin çağrısıyla gerçekleştirilen eylemde, ETHA muhabiri Çağdaş Küçükbattal ile Newroz gözaltılarının serbest bırakılması istendi. BDSP, Ekim Gençliği, DHF'nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci kurumların da katıldığı eylemde "Çağdaş Küçükbattal serbest bırakılsın" pankartı açıldı.Devrimci, sosyalist ve yurtsever basına yönelik gözaltı ve tutuklamalara dikkat çekilen açıklamayı ETHA Editörü Arzu Demir okudu.

Açıklamada, operasyonların, işçi ve emekçilerin gerçekleri öğrenmesine ve Newroz'da ortaya konan iradenin kırılmasına yönelik baskının bir devamı olduğu söylendi.

Demir, gözaltına alınan ETHA muhabiri Çağdaş Küçükbattal'ın, kameraman olarak İstanbul Newroz kutlamalarını takip ettiğini belirtti. Küçükbattal'ın, daha önce de, Gazi Mahallesi'nde baz istasyonlarına karşı yapılan protesto eylemlerini takip ettiği için gözaltına alındığı, 9 aylık tutukluluğun ardından serbest bırakıldığı hatırlatıldı.

Açıklamanın ardından Kızıl Bayrak, Halkın Günlüğü, Atılım gazetelerinin temsilcilerinin yanısıra ETHA muhabiri Çağdaş Küçükbattal'ın babası Ergin Küçükbattal da konuşma yaptı. Konuşmasını güçlükle sürdüren Küçükbattal, 12 Eylül'ü yargıladığını iddia edenlerin sivil faşizmi getirdiğini belirtti. Küçükbattal'ın ardından Atılım gazetesi adına Sıtkı Güngör konuştu. 10 Nisan'ın 'Polis Günü' olduğunu hatırlatarak konuşmasına başlayan Güngör, emniyet teşkilatının ezilenlerin mücadelesini sindirmek için varolan bir teşkilat olduğunu belirtti.

Kızıl Bayrak adına yapılan konuşmada, 12 Eylül'ü yargıladığını söyleyerek "ilerici demokrasi" nutukları atanların 12 Eylül'ün kendisi olduğu belirtildi.

Halkın Günlüğü temsilcisi de, 12 Eylül faşizmin hala sürdüğünü ifade etti. "Bunların demokrasileri faşizmdir" diyen Halkın Günlüğü temsilcisi, demokrasiyi; devrimcilerin, HES'lere karşı direnen köylülerin ve Kürt halkının getireceğini belirtti.

Esenyurt'ta gözaltılara protesto

İstanbul'da Newroz sonrasında devreye sokulan gözaltı terörü 11 Nisan günü Esenyurt'ta protesto edildi ve gözaltıların serbest bırakılması istendi.

BDSP, BDP, HDK, KÖZ, Partizan, SODAP ve YDİ Çağrı tarafından örgütlenen ortak eylemde atılan sloganlarla Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda başladı. Bileşenler adına okunan basın açıklamasında şunlar söylendi: "1 Mayıs'a giden süreçte ardı arkası kesilmeyen gözaltı ve tutuklama dalgaları, Newroz'da Kürt halkı ve ilerici-devrimci sol güçler cephesinden ortaya konan direniş ruhuna dönük tahammülsüzlüğün açık bir göstergesidir."

Açıklamada baskıların, gözaltıların, tutuklamaların devrimci iradeyi teslim alamayacağı ifade edilerek mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

"Gözaltılar serbest bırakılsın! Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!" pankartının açıldığı eyleme kurumları temsilen birer flama ve dövizlerle katılım sağlandı.

Operasyonlar Sarıgazi'de protesto edildi!

10 Nisan günü aralarında BDSP'nin de yer aldığı Sarıgazi'de bulunan örgütler tarafından protesto edildi.

"Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz" ozalitinin arkasında herkes flamalarıyla yer aldı.

Meydana gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Basın metninde, dinci-gerici AKP'nin baskılardan sınır tanımadığı vurgulandı. Kıdem tazminatı gibi haklarımızın elimizden alındığı, iş cinayetlerin çok yoğun yaşandığı günümüzde bu baskınlara karşı mücadeleyi yükseklere taşınacağı söylendi. Eylem basın açıklaması okunmasından sonra sloganlarla son buldu.

Newroz gözaltıları protesto edildi

Newroz kutlamaları gerekçe gösterilerek 19 kişinin gözaltına alınması Milyonlar Adalet İstiyor İnisiyatifi tarafından 11 Nisan günü protesto edildi. İstanbul Taksim'de yürüyüş gerçekleştiren İnisiyatif, gözaltıların hiçbir haklı yanının olmadığını ve örgütlü güçler başta olmak üzere bütün muhaliflerin sindirilmesi amacıyla yapıldığını açıkladı.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan İnisiyatif bileşenleri, "TMY ve ÖYM kaldırılsın / Milyonlar Adalet İstiyor" pankartı açtılar. Bileşenlerin flamalarının ve gözaltında bulunanların resimleri taşındı. Lise önünden Tramvay Durağı'na kadar yapılan yürüyüşten sonra gerçekleştirilen açıklamayı, KESK Dönem Sözcüsü Arzu Erdoğan okudu. Erdoğan, gözaltıların hükümetin hak hukuk tanımayan faşizan politikalarının ürünü olduğuna işaret etti.

Erdoğan, TMY ve ÖYM'nin kaldırılmasını talep ettiklerini dile getirerek açıklamayı sonlandırdı.

Açıklamanın ardından Sebahat Tuncel, ETHA editörü Arzu Demir ve Öğrenci Kolektifi üyesi bir öğrenci konuşma yaparak gözaltıları protesto ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Esenyurt-Ümraniye

10 Nisan 2012 / Sarıgazi /

İstanbul'da Newroz baskınları!

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı polisler, 10 Nisan sabahı İstanbul'un farklı semtlerinde birçok eve baskınlar düzenledi.

18 Mart günü gerçekleştirilen Newroz eylemleri gerekçe gösteren polis, baskınlarda 19 devrimci ve ilericiyi gözaltına aldı.

Polis operasyonları sonucunda Ekim Gençliği okuru Bekir Sürücü ve BDSP çalışanı Deniz Aydın da gözaltına alındı.

Ev baskını sırasında Sürücü'nün evinde bulunan Ekim Gençliği dergisinin yanı sıra Newroz ile ilgili broşürlere de el konuldu.

Evleri basılarak gözaltına alınan Sürücü ve Aydın Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Avukatların görüşme talebi polis tarafından "dosyada kısıtlama var" gerekçesiyle reddedildi.

AKP hükümeti eliyle günler öncesinden provokasyon ortamı yaratan sermaye devletinin tehditlerine boyun eğmeyen Kürt halkı, lerici ve devrimci güçlerin de destek verdiği eylemlerle dört bir koldan Kazlıçeşme Meydanı'na yüklenmişti.

Gün boyu süren çatışmalar sonucunda 160'a yakın devrimci ve ilerici gözaltına alınırken, 23 kişi tutuklanmıştı.

Newroz sonrasındaki gözaltı dalgalarının ilki ise 3 Nisan günü yaşanmıştı.

İstanbul'un çeşitli noktalarında gerçekleştirilen ev baskınlarında 34 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 12'si tutuklanmıştı.

Newroz kutlamaları nedeniyle yapılan baskınlarla gözaltına alınan devrimci ve ilericilere polis gözaltındayken de saldırdı.

İstanbul'daki Newroz kutlamaları bahane edilerek yapılan eş zamanlı operasyonlarla evleri basılan ve gözaltına alınanların bir kısmının götürüldükleri hastanede polis saldırısına uğradıkları öğrenildi. Haseki Hastanesi'ne götürülen gözaltındakilere zorla DNA testi yapılmak istendi. Bunu kabul etmeyenlere ise polis saldırdı. Polis DNA testini reddedenleri kelepçeleyerek yere yatırdı ve darp etti.

Sınıf devrimcileri 1 Mayıs'a çağırıyor!

BDSP'li sınıf devrimcileri sanayi havzaları ve emekçi semtlerinde 1 Mayıs'a yönelik çalışmalarını sürdürüyor.

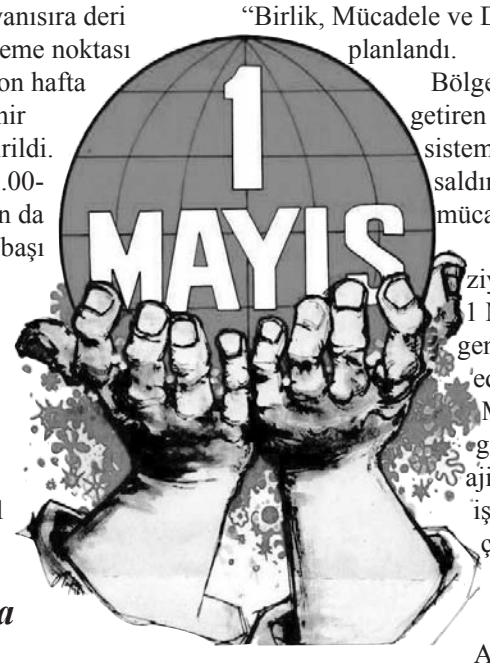
Menemen

İzmir'de 1 Mayıs çağrıları demir çelik işçilerine ulaştırıldı.

BDSP bildirileri Menemen'de sesli ajitasyonlar eşliğinde dağıtıldı.

Menemen'de İDÇ, Habaş, Sider, Petkim, Tüpraş, Özkanlar, Ege Çelik fabrikalarının yanısıra deri fabrikalarına ait işçilerin servis bekleme noktası olan Menemen Üstgeçit ayağında, son hafta içerisinde yaşanan iş kazaları da teşhir edilerek, 1 Mayıs çağrısı gerçekleştirildi.

Bildiriler, 9 Nisan sabahı saat 07.00-07.45 Menemen üst geçitte, ardından da aynı noktada akşam saat 20.00'de işbaşı yapacak demir çelik işçilerine ulaştırıldı. Menemen'deki son dağıtım ise 10 Nisan sabahı saat 07.00-07.30 arasında Asarlık Durağı'na yapıldı. Yağmur altında gerçekleştirilen dağıtımda işçiler hakları ve gelecekleri için, iş cinayetlerine sessiz kalmamak için 1 Mayıs'ta alanlara çağrıldı.

Kartal BDSP 1 Mayıs'a yürüyor!

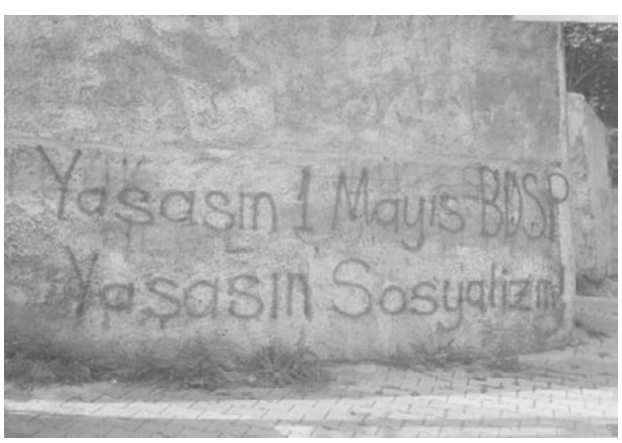
Karlıktepe ve Petrol-İş mahallelerine kurultay afişlerini yaygın biçimde yapan sınıf devrimcileri, Esentepe'de de Kartal Belediyesi Temizlik İşçileri Müdürlüğü ve kurultayın yapılacağı alanın çevresini afişlerle donattılar.

Kartal BDSP Taşeron İşçileri Kurultayı'nın çağrı bildirileri, kurultayın yapılacağı Esentepe Mahallesi'nde kapı kapı gezilerek emekçilere ulaştırıldı.

Afişler ise Kartal-Cevizli ve Kartal-Yakacık otobüs güzargahlarına yaygın bir şekilde yapıldı.

Ayrıca, 1 Mayıs gündemlerini tartışmak ve çalışmalarını planlamak için 8 Nisan günü toplantı düzenlendi.

Metal, belediye, iletişim başta olmak üzere farklı sektörlerden işçi ve emekçilerin katılım gösterdiği toplantıda, 2012 1 Mayısı'nın hangi koşullarda karşılandığı ve sınıfa dönük saldırıların neler olduğu üzerinde kapsamlı bir tartışma yapıldı. Sınıf devrimcilerinin üzerine düşen görevlere dikkat çekilerek, Taşeron İşçileri Kurultayı, 1 Mayıs pikniği ve 1 Mayıs'a güçlü bir katılım için herkesin üzerine düşeni yapması için çağrısı yapıldı.

Esenyurt

Esenyurt'ta sınıf devrimcileri birçok emekçi semtinde ve farklı iş kollarında "hazırlık komiteleri" oluşturarak 1 Mayıs'ı işçi sınıfının kolektif gücüyle örgütlüyor.

Semtlerde farklı sektörlerden işçi ve emekçilerin biraraya geldiği "1 Mayıs hazırlık toplantıları" düzenlenerek 1 Mayıs üzerine tartışmalar yürütüldü ve "Birlik, Mücadele ve Dayanışma Pikniği" hazırlıkları planlandı.

Bölgedeki emekçi kadınları biraraya getiren kahvaltıda, emekçi kadınlara sistemin dayattığı saldırılar ve bu saldırılara karşı yürütülecek mücadele üzerine de sohbetler edildi.

Toplantıların ve ev ziyaretlerinin yanı sıra BDSP'nin 1 Mayıs bildirileri de bölge genelinde yaygın bir dağıtıma konu edildi. Önlükler giyilerek Örnek Mahallesi ve Örnek Pazarı'nda gerçekleştirilen dağıtımlarda, ajitasyon konuşmaları eşliğinde işçi ve emekçiler 1 Mayıs'a çağrıldı.

Mamak

Ankara Mamak'ta her çarşamba gerçekleştirilen "BDSP 1 Mayıs Hazırlık Komitesi" toplantılarında bölgenin farklı yerlerinde yapılacak çalışmalar planlandı. Bu çerçevede, 22 Nisan günü gerçekleştirilecek olan 1 Mayıs etkinliği için davetiye dağıtımları ve ev ziyaretleri gerçekleştirildi. Etkinlik afişleri de Tuzluçayır Mahallesi'nde birçok noktada kullanıldı.

Ayrıca Mamak İşçi Birliği Girişimi çalışanları da sabah saatlerinde işçi servislerine 1 Mayıs bildirilerinin dağıtımını yaptı.

Küçükçekmece'de 1 Mayıs hazırlıkları

Taşeron İşçileri Kurultayı afişleri ile birlikte 1 Mayıs afişleri asılırken, Sefaköy'de yapılacak eylemin çağrı afişleri de kullanıldı.

7 Nisan akşam 16.30'da Sefaköy metrobüs durağında elektrik, doğalgaz zamlarına ve iş cinayetlerine karşı basın açıklaması gerçekleştirildi. Ajitasyon konuşmalarıyla başlayan açıklama 1 Mayıs'a çağrı yapılarak devam etti. Açıklamanın ardından 1 Mayıs bildirileri dağıtıldı ve Kızıl Bayrak satışı gerçekleşti. Ayrıca Şahintepe Mahallesi Cumartesi pazarında bildiri dağıtımı ve gazete satışı gerçekleştirildi.

Emekçi kadınlar 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Gebze'de emekçi kadınlar 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarını sürdürüyor. 6 Nisan günü gerçekleştirilen toplantıda öncelikle sorunlarını tartıştılar. Geçen toplantıda kararını aldıkları 1 Mayıs'a emekçi kadınları mücadeleye çağıran broşürün yazıları üzerinde tartışmalar gerçekleştirdiler.

22 Nisan'da Gebze BDSP'nin gerçekleştireceği 1 Mayıs piknik programına katkı planlandı. Bu kapsamda komünist bir kadın olan Hatice Yürekli yoldaşın yaşamından yer yer kesitler sunacak ve şiirlerle süslenecek bir dinleti sunma kararı alındı.

Sağlık hakkı için mücadele çağrısı

Adana BDSP, 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında yürüttüğü çalışmaların bir ayağı olarak Genel Sağlık Sigortası (GSS) gündemli bir çalışma başlattı. Çalışmanın ilk adımı olarak 8 Nisan günü Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde bir panel gerçekleştirildi.

Panele ağırlıklı olarak Meydan Mahallesi'nde oturan emekçiler katılım gösterdi. Panel, TTB temsilcisi Dr. İsmail Bulca ve SES Adana Şube Başkanı Muzaffer Yüksel'in konuşmalarıyla örgütlendi. Panelin ön çalışması, emekçi semtlerinde sorunu direkt yaşayan emekçilerle birebir konuşarak yaygın bir şekilde duyuru yapıldı. Yapılan çalışmalarda emekçilerin oldukça tepkili oldukları gözlendi.

Panelde, sağlık sistemini soygun sistemi haline getiren Genel Sağlık Sigortası hakkında ayrıntılı bir sunum yapıldı. Katılımcılar, "katılım payı", "ilave ücret", "reçete bedeli", "eş değer ilaç farkı", "yatak ücreti" vb. kılıflarla alınan paralarla hastanelerde karşı karşıya kaldıkları için paneli ilgiyle takip ettiler. Gerek TTB adına konuşan Bulca, gerekte SES şube başkanı Yüksel tarafından emekçiler için artık neredeyse ulaşılamaz hale gelmiş olan nitelikli sağlık hakkının gasp edilmemesi için mücadele edilmesi ve örgütlenilmesi gerektiği söylendi. Yapılan eylemlerden ve oluşturulmak istenen "sağlık hakkı meclislerinden" bahsedildi. Emekçilerin sordukları sorularla da somut sorunlar ayrıntılı bir şekilde ele alındı. Çözüm önerilerinin de tartışıldığı panelde, emekçiler örgütlenmeye çağrıldı.

Panelin bitiminde BDSP adına yapılan konuşmada ise işçi ve emekçiler için yaşamsal bir hak olan sağlık hakkının gasp edilmesinin karşı karşıya kalınan diğer saldırılardan bağımsız olmadığı ifade edildi. Emeğin gasp edilmesinden yoksulluğa, özelleştirmelerden yoğun sömürü koşullarına her şeyin faturasını işçi ve emekçilerin ödediği, hatta bu faturayı son zamanlarda sıklıkla yaşandığı gibi önlenebilir iş kazaları, tedbirsizlik sonucu gerçekleşen toplu cinayetlerle hayatıyla ödediği anlatıldı. Haklarımıza yönelik saldırıyı püskürtmek için çalıştığımız fabrikalardan mahallelere kadar örgütlenmek, oluşturulan komitelerde yan yana gelmek gerektiği dile getirildi.

Kızıl Bayrak / Adana-Ankara-Gebze-Küçükçekmece-Kartal-Esenyurt-İzmir

Tuzla'da 1 Mayıs toplantısı

Tuzla'da 1 Mayıs'a hazırlıkları kapsamında tersaneler ve Tuzla sanayi bölgelerinden işçilerin katılımıyla Makina Mühendisleri Odası Tuzla Temsilciliği'nde bir toplantı gerçekleştirildi.

Tersane İşçileri Birliği Derneği temsilcisi tarafından yapılan açılış konuşmasında, sermayenin sınıfa dönük saldırı politikaları anlatıldı. Taşeronluk sistemi ile kölece çalışma koşullarının nasıl yaratıldığını tersaneler bölgesindeki çalışma koşulları ile birleştirerek anlatan temsilci, 1 Mayıs'ın sermaye sınıfı karşısında işçi ve emekçiler için önemine vurgu yaptı. Saldırılara karşı tek tek işyerlerinden doğru birlik ve komitelerin kurularak yaklaşan 1 Mayıs'a güçlü bir katılım sağlanması gerektiğini belirtti.

Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada ise Tuzla sanayi bölgesindeki fabrikalardaki çalışma koşullarından bahsedildi.

Konuşmaların ardından soru cevap kısmına geçilerek katılımcı işçilerin öneri ve soruları değerlendirildi. Canlı sohbetlere konu olan bu bölümde işçiler kendi çalışma koşulları hakkında yorumlar yaptı ve nasıl mücadele edilmesi gerektiğine dair sorular yönelttiler.

Kapanış konuşması TİB-DER temsilcisi tarafından yapıldı. Konuşmada örgütlenme yöntemlerinin nasıl olması gerektiğine dair bilgi veren temsilci, taşeronluk sistemine karşı önemli bir adım olan ve taşeron işçilerin örgütlediği 15 Nisan'da gerçekleştirilecek Taşeron İşçileri Kurultayı'na çağrı yaptı. 1 Mayıs'a hazırlık kapsamında sektörel ya da fabrikalar bazında komisyonlar kurularak 1 Mayıs'a örgütlü bir şekilde katılım yapılması için adımlar atılması gerektiğinin çağrısı yapılarak toplantı bitirildi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

İMES işçilerinden 1 Mayıs toplantısı

İMES'te çalışan işçiler 1 Mayıs'a güçlü bir katılım sağlamak için 8 Nisan günü bir toplantı gerçekleştirdi. 1 Mayıs'ın anlam ve önemine vurgu yapılarak başlayan toplantıda, güncel sorunlar ve işçi sınıfının bu sorunlara karşı tutumu tartışıldı. Sonrasında, 1 Mayıs yaklaşırken yapılabilecekler için ön süreci planlandı.

22 Nisan günü yapılacak 1 Mayıs pikniğine katılım üzerine planlama yapıldı. İMES işçileri, pikniğe çağrı için sanayi sitesinin kapılarında dağıtım yapılmasını planladı. 1 Mayıs'ta alanda olmak için İMES İşçileri imzalı bildirilerle işçilere çağrı yapılacak

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kayseri'de 1 Mayıs hazırlıkları

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın yaklaşması nedeniyle Kayseri'de 1 Mayıs'a hazırlıkları hızlandırıldı. Bu kapsamda metal, karayolları, gıda, tekstil işkollarından işçilerin katılımıyla Kayseri İşçi Evi'nde 1 Mayıs gündemlerini tartışmak ve çalışmaları planlamak için bir toplantı düzenledi.

Toplantıda Kayseri İşçi Birliği adına yapılan konuşmada 1 Mayıs'ın hangi koşullarda karşılandığı ortaya kondu. Bölgeye yönelik emperyalist savaş tehdidine dikkat çekilerek sınıfa yönelik saldırılar ayrıntılı bir şekilde aktarıldı.

İşçi katılımı açısından Kayseri'nin en kitlesel 1 Mayıs hedefini gerçekleştirmek için öncü işçilerden oluşan 1 Mayıs hazırlık komitesi oluşturuldu. Komite yapacağı çalışmaları planladı. Planlama çerçevesinde çeşitli işyerleri ve fabrikalarda işçi toplantıları gerçekleştirilecek. Ayrıca 22 Nisan Pazar günü 1 Mayıs'a hazırlık pikniği gerçekleştirilecek.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Eskişehir'de 1 Mayıs Komitesi kuruldu

Ekim Gençliği'nin "Özgürlüğüne sahip çık!" şiarlı kampanyası çerçevesinde tutuklu öğrencilere kartpostal göndermek için Anadolu Üniversitesi'nde başlatılan stant çalışması bu hafta da sürdürüldü.

"Emperyalist saldırganlığa, kapitalist sömürüye, faşist baskı ve teröre karşı 1 Mayıs'a!" yazılı afişlerin üniversitede kullanılmaya başlaması ile birlikte 1 Mayıs çalışmaları da başladı.

Bu çerçevede Ekim Gençliği okurlarının düzenlediği toplantıda "1 Mayıs Hazırlık Komiteleri" kuruldu. 1 Mayıs'ın enternasyonal niteliği ve tüm dünyada kutlanması üzerinden yapılan konuşmanın ardından, içinden geçmekte olduğumuz dönem ve 1 Mayıs'ın bu dönemdeki anlam ve önemi tartışıldı. Bunun ardından Eskişehir'de 1 Mayıs'a giden süreçte nasıl bir çalışma hattı izleneceği planlandı.

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta herkesin bulunduğu çevredeki tüm insanları harekete geçirmesi ve alanlara taşıması gerektiği vurgulandı. Üniversitede 1 Mayıs'a kadar kesintisiz bir çalışmanın örgütlenmesi gerektiği kararlaştırıldı.

Ayrıca 25 Nisan günü 1 Mayıs etkinliği yapılması da kararlaştırıldı. Müzik, şiir, sinevizyon gösterimi, sunumlar ve serbest kürsünün olacağı etkinliğin teknik hazırlıkları tamamlanarak yaygın duyurusu yapılacak.

Tüm bunların ardından ise, 1 Mayıs sonrası İstanbul'da düzenlenecek merkezi 6 Mayıs etkinliğinin duyurusu da bu çalışmalar sırasında yaygın biçimde yapılması kararlaştırıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Sincan'da 1 Mayıs çalışması

Sınıf devrimcileri Sincan'da 1 Mayıs çalışmalarına başladı. 11 Nisan sabahı Sincan merkezde servis noktalarına "Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği için, 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına! / BDSP" imzalı bildiriler kullanıldı. Ayrıca sınıf devrimcileri 12. Cadde üzerine "1 Mayıs'ta alanlara! BDSP" yazılamaları yaptı. Sınıf devrimciler 1 Mayıs çalışmalarının yanı sıra "Türk Metal çetesini yıkalım! MiB" imzalı bildiriler ile Metal İşçileri Bülteni'ni MİTAŞ işçilerine ulaştırdılar.

Kızıl Bayrak / Sincan

"1 Mayıs mücadele günüdür!"

11 Nisan 2012 / İstanbuy

2012 İstanbul 1 Mayısı'na yönelik hazırlıklarını sürdüren Petrol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube, 1 Mayıs alanında fabrika pankartlarıyla yerini alacak.

Şubenin örgütlü olduğu çeşitli işyerlerinden temsilciler 1 Mayıs'a ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştı...

"Alanları doldurmalıyız"

Ümit Yılmaz (Sandoz İşyeri Temsilcisi): 1 Mayıs bizim bayramımız. İşçilerin de bunu bilip meydanları doldurması gerekiyor. Şu anda hükümet işverenlerle birlikte bizim üzerimizde gerçekten ciddi planlar yapıyor. Kıdem tazminatı, esnek çalışma gibi birçok madde var gündemlerinde. Bunları da yavaş yavaş gündeme getiriyor. Eğer biz meydanları dolduramazsak bunları daha rahat hayata geçirecektir. AKP mecliste yeterli çoğunluğa sahip ve meclisin önemli bir kısmı işverenlerden oluşuyor. İnsanları da meydanlardan uzak tutmak, korkutmak için medyayı kullanıyorlar. Eski 1 Mayıs'larda çıkan olayları gösteriyorlar. Polisi de iyi kullanıyor. Geçtiğimiz günlerde yaptığı zamla polisi de yanına çekti. İstanbul Üniversitesi'nde, iş cinayetine kurban giden işçilerle ilgili öğrenciler tarafından eyleme polis müdahale etti. İşçilerin üzerine ciddi bir saldırı var ama insanlar menfaatleri doğrultusunda günü kurtarmanın peşinde. Bu da bize yansıyor. İşçi sınıfı zarar görüyor. Çok az kaldık, gerçek sayılar verilse sözleşme yapacak yetkimiz bile yok. Hükümet de fazla kaşımak istemiyor.

1 Mayıs bizim için çok önemli. Şu anda Suriye'yle savaş da gündemde. Suriye'ye müdahale etmek bizim haddimiz değil. Nasıl ki, bizim iç işlerimize karışılmasını istemiyorsak onlar da bunu istemeyebilir. Şu anda birileri bizi maşa olarak kullanmak istiyor. Bizi bu savaşın içine çektikleri zaman işçi sınıfını da zor günler bekleyecek.

"Kitlesel katılmayı düşünüyoruz"

Hamdi İşçioğlu (Sandoz İşyeri Temsilcisi): Biz yeni örgütlenen bir işyeriyiz ve yakın bir süreçte ikinci sözleşmemizi yaptık. Sandoz'un iki işyeri var. Biri örgütsüz, diğeri örgütlü. Örgütlülüğün artısını kendi fabrikamızda gördük. İşveren sürekli saldırıyor ve bu yüzden kendi örgütlülüğümüzü korumamız gerekiyor. Biz de işyerinde arkadaşlarımızla sürekli konuşuyoruz. Bu 1 Mayıs'a oldukça kitlesel katılmayı düşünüyoruz.

"Sesimizi yükselteceğiz"

Abidin Kaya (Polimer Kauçuk İşyeri Baştemsilcisi/Çerkezköy): Bu 1 Mayıs'ı bizim için önemli kılan özellikle son yasalardır. Yeni yasalar sadece işverenleri rahatlatacak. En önemlisi, önümüzde bir savaş var. Bu savaşın olmamasını engelleyecek tek güç işçilerdir. Biz de bunu en güzel 1 Mayıs'ta duyuracağız. Savaş istemediğimizi haykıracağız. Bizim bu yılki sloganımız bu olacak. Binlerce insanı 1 Mayıs alanına getireceğiz. Bunu örgütlemek için tüm arkadaşlarımıza ulaşıyoruz. Ailelerin de beraber katıldığı bir 1 Mayıs istiyoruz. Polimer işçileri olarak fabrika pankartımızla beraber yer alacağız. Kıdem tazminatının fona devredilmesi gündemde. Bunun olmaması için sesimizi yükselteceğiz.

"1 Mayıs mücadele günüdür"

Şinasi Yelkenci (Novartis İşyeri Baştemsilcisi): 1 Mayıs bayram havasında kutlanmak isteniyor. Sanki her sorun halledilmiş ve bugünü de kutluyoruz. Böyle bir anlayışa doğru gidiyoruz. Oysa 1 Mayıs mücadele günüdür. Türkiye'de bir siyasi parti var. Her şeyi kendi mantığına göre oldu bittiye getiriyor. 1 Mayıs, bu siyasi anlayış karşısında bir gövde gösterisi olabilir. Çalışanları buna ikna etmekte zorlanıyor. Geçtiğimiz günlerde katıldığım bir toplantıda konuşan bir profesör ANAP örneğini verdi. ANAP'ın oy oranlarında düşüş üzerinden, hiçbir gücün yenilmez olduğunu vurguladı. Toplantıda konuşan profesör, işçiler mutlak kayba uğramadıkları için AKP'nin politikalarına tepkisiz kalıyorlar. Bu sürecin de sonlandığını, yenilmez olarak görülen AKP'nin de yenileceği söylendi.

Önümüzdeki 1 Mayıs kolay olmasa da bir sonraki dönem için başlangıç noktası olabilir. Çabamız da alandaki insan sayısının artması yönündedir. Gönüllü ve görevli olarak alanda olacağız. Mahalle veya arkadaş grupları içindeki arkadaşlarımızı 1 Mayıs'a katmaya çalışacağız. 1 Mayıs'ın da tüm herkese hayırlı olmasını dileriz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Temsilciler 1 Mayıs'ı planladı

Petrol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube, 11 Nisan günü ise Aksaray'daki binasında Şube Temsilciler Kurulu toplantısını yaptı.

1 Mayıs hazırlıklarının gözden geçirildiği toplantıda şubenin örgütlü olduğu fabrikalarda yaşanan sorunlar da konuşuldu.

Şubenin örgütlü olduğu Gripin İlaç, Novartis, Sandoz, Polimer (Çerkezköy ve Avcılar) gibi fabrikalardan işyeri temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda konuşan Petrol-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Reşat Tüysüz, 1 Mayıs'ın anlam ve önemini vurguladı. Türk-İş ve Sendikal Güç Birliği cephesinden 1 Mayıs hazırlıklarını aktaran Tüysüz, 1 Mayıs'a şube olarak kitlesel bir katılım sağlamanın önemine değindi. Bu konuda üyelerden duyarlılık beklediklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişçiler 1 Mayıs'ta alanlarda!

Billur Tuz / İzmir

Billur Tuz Fabrikası'nda sendikal örgütlülüklerine sahip çıktıkları için işten atılan işçilerin direnişi devam ediyor. Direnişlerini kararlılıkla sürdüren işçiler ve Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse 1 Mayıs'a ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştı....

Halil Eroğlu: 1 Mayıs işçi bayramının direnişte olan tüm işçi arkadaşlarıma ve emek dostlarına kutlu olmasını diler, işçi ve emekçi dostlarıma güzel yarınlar getirmesini dilerim. Kazananlar direnişte olan işçiler olacaktır.

Raşide Göknur - Mehtap Tekin: Bundan önce hiç 1 Mayıs'a katılmamıştık. İlk defa 1 Mayıs'ı anlamına uygun kutlayacağız. Bundan sonra bütün 1 Mayıslar'a katılacağız. Çalışırken 1 Mayıs'ı sadece tatil günü olarak değerlendiriyorduk. 8 Mart'ı, 1 Mayıs'ı bilmiyorduk. Şimdi kapı önünde direnişte olduğumuzdan bu eylemle anladık her şeyi, bilinçlendirildik. Bizim için öğretici oldu. Keşke dışarıda direnirken değil de içeride çalışırken öğrenseydik. 8 Mart'ın, 1 Mayıs'ın önemini öğrendik. Sadece tatil günü olarak görmüyoruz artık. İşçi sınıfının birlik, mücadele gününü Billur Tuz işçileri olarak kutluyoruz. Direne direne kazanacağız.

Gürsel Köse: 1 Mayıs, işçilerin emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Biz konfederasyon farkı gözetilmeden emek ve meslek örgütleri, emekten yana siyasi partiler omuz omuza vererek her günün 1 Mayıs gibi geçmesi için çabalıyor ve böyle olmasını istiyoruz. Her günü 1 Mayıs'a çevirmeliyiz. Bunun hayata geçeceğine inanıyoruz. Bunun için sürekli alanlarda olacağız. Birliktelik için elimizden gelen herşeyi yapacağız. Tüm işçi ve emekçileri, emekten yana dostları 1 Mayıs alanına eş ve çocuklarıyla birlikte bekliyoruz.

Ayrıca 1 Mayıs günü Billur Tuz fabrikası önünde saat 10.00'da 1 Mayıs kutlaması yapacağız. Saat 11.30'da da buradan 1 Mayıs alanına gideceğiz. 1 Mayıs günü herkesi saat 10.00'da Billur Tuz fabrikası önüne bekliyoruz.

Direniş sürecine dair de bilgiler veren Gürsel Köse, Sendikal Güçbirliği Platformu olarak önlerine bazı çalışmalar koyduklarını ifade etti. Buna göre 20 Nisan'da saat 15.00'te Billur Tuz fabrikası önünden Çiğli Organize Müdürlüğü önüne yürüyüş gerçekleştireceklerini, bu yürüyüşe DİSK ve KESK'in de destek vereceğini söyledi. 16 Nisan Pazartesi gününden başlamak üzere, bundan sonra her gün Çiğli Organize'de işçilere bildiri dağıtacaklarını duyurdu. 1 Mayıs'a kadarki süreçte dağıtılan bildirilerde 1 Mayıs gündemi işlenecek. Onun dışında genel olarak işçiler insanca çalışma koşulları için örgütlenmeye ve sendikalara çağırılacak. Talepler duyurulacak.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Direniş masaya getirdi

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin, belediye yönetimi ve polis saldırılarına rağmen kararlılıkla sürdürdükleri direniş belediye yönetimini masaya getirdi.
5 Nisan günü direnişçi işçilerin yanısıra DİSK Genel Başkanı Erol Ekici'nin de yer aldığı toplantıya Maltepe Belediyesi Başkan Yardımcısı Ercan Köymen de katıldı.

Ercan Köymen, 6 işçinin belediyede işbaşı yapabileceğini belirtti. Toplantıya katılan CHP'li yöneticiler de, direnişçi işçilerden 3'ünün Ataşehir Belediyesi'nde işbaşı yapması formülünü önerdiler.

Görüşmeler sürüyor...

Maltepe Belediyesi'nde işten atılan 9 işçinin işe geri dönmesiyle ilgili görüşmeler devam ediyor.

İhbar ve kıdem tazminatları, açılan davalar, iş güvencesi gibi başlıklar üzerinde görüşmeler sürüyor.

Görüşmelerin sürdüğü dönemde direnişe ara verilmesini rica eden Ekici, belediye yönetiminin samimi olmadığı anlaşılırsa direnişe DİSK olarak tam destek vereceklerini ifade etmişti. Bu sözler üzerine direnişe ara veren işçiler bekleyişlerini sürdürüyor.

Taksim'de yürüyüş

İşçiler, direnişleriyle ilgili gelinen aşamayı 7 Nisan günü Taksim'de gerçekleştirdikleri eylemle kamuoyuna duyurdular.
Taşeron işçilerinin yürüyüşüne direnişçi Hey Tekstil işçileri de "Haklarımız verilsin, hizmet ödülü geri alınsın" pankartıyla katılarak sınıf dayanışmasını gösterdiler.

Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi bileşenlerinden Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube ve OSİM-DER'in de katıldığı yürüyüşe, BDSP, Ekim Gençliği, DAF, Mücadele Birliği ve DÖB de destek verdi.
Kurultayın duyurusunu da yapan direnişçi işçiler, 1 Mayıs'a DİSK/Genel-İş kortejinde katılım sağlayacaklarını da belirttiler. Direnişçi işçiler tüm emekçileri 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya da çağırdılar.

Bekleyiş sürüyor...

9 Nisan günü direnişçi işçilerden Alper Ekici'nin işe iade davasının ilk duruşması görüldü. Belediye avukatının "anlaşma sağladık mahkemeden çekiliyoruz" demesine rağmen direnişçi işçi ve avukatı bunu kabul etmeyerek kesinlik kazanmadan mahkemeden çekilmeme kararı aldı. Bunun üzerine mahkeme ileri bir tarihe atıldı.

DİSK Başkanı Erol Ekici, şehir dışında olması nedeniyle telefonla görüştüğü işçilere biraz daha beklemelerini, kendisinin belediye ile görüştüğünü ve bazı pürüzleri çözmeye çalıştıklarını ifade etti. Belediye Başkan Yardımcısı Ercan Köymen ise Belediyelerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Gökhan Günaydın'la görüşeceğini söyledi.

Direnişçiler ise bir süre daha bekleyeceklerini, bunun bir oyalama taktiği olduğu anlaşılırsa gereken cevabın verileceğini ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Kartal

Hey Tekstil işçilerine kurultay çağrısı

Taşeron işçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi 7 Nisan günü direnişteki Hey Tekstil işçilerini ziyaret etti.

Ziyaret sırasında ilk olarak komite adına Kartal Belediyesi'nden taşeron belediye işçisi Nurettin Suludere Hey Tekstil direnişini selamladı.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri adına İlhan Yıldırım konuya ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada şu sözlere yer verildi: "İşçi sınıfı bu sisteme karşı örgütlü olabilirse ayakta kalabilir. Bu sisteme karşı savaşırsa geleceğini kurar. İşçi sınıfı ancak birlik olursa var olur. İşçi sınıfı ancak direnirse geleceğinin efendisi olur. İşçi sınıfı ancak örgütlü olarak bütün saldırıları bertaraf eder. İşçi sınıfı kendi eylemiyle kendini yeniden yaratır. İşçi sınıfı kapitalizmi yıkacak tek devrimci sınıftır. Yaşasın işçi sınıfının birliği! Kahrolsun ücretli kölelik düzeni! Yaşasın Hey Tekstil direnişi! Yaşasın Maltepe direnişimiz!" Yıldırım yaptığı konuşmada mücadele süreçlerini aktardı.

Yıldırım'ın açıklamasının ardından Hey Tekstil işçileri adına Melek Sönmez bir konuşma gerçekleştirdi. Hey Tekstil işçilerinin 21 Nisan'da Halkalı'da gerçekleştirecekleri şenliğin çağrısını yapan Sönmez işçileri dayanışmaya çağırdı. Direniş alanında bulunanlara Kızıl Bayrak gazetesinin dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Haber-İş ağalarına protesto

T. Haber-İş Sendikası üyesi işçiler mevcut yönetimin içine düştüğü çatışma ve koltuk kavgalarını, sendikanın izlediği çizgiyi ve bürokratik anlayışı protesto etmek için 7 Nisan günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Sendikanın Kadıköy'deki Anadolu Şubesi önünde toplanan işçiler adına basın açıklamasını Gamze Meriçli okudu.

Meriçli, mevcut yönetimin göreve geldiği 1 yıllık süre zarfında tabanla buluşamadığını, işçiler adına bir şeyler üretemediğini ve yapılan hiçbir şeyin işçilerle paylaşılmadığını ifade etti.

Sendikanın Ankara'daki misafirhanesinin ve sendikaya ait Grand Haber Oteli'nin kimlerce ne şekilde kullanıldığının işçilerle paylaşılması istenirken, ticarete dönüşen otelcilik işinden vazgeçilmesi ve bunun yerine sendika üyelerinin çocuklarının yararlanabileceği öğrenci yurtları yapılması gerektiğine değinildi.

Toplu sözleşme sürecinin yaklaştığı hatırlatılarak, işçilerin yıllardır doğru düzgün zam alamadığı ifade edildi.

Sendika yönetiminin genel merkez bünyesinde çalışan işçileri işten atmasının kabuledilebilir bir durum olmadığını söyleyen Meriçli, sendikanın işçi sınıfı karşısında çıkan yasalar ve saldırılar noktasında pasif kalmakla ve süreci seyretmekle yetindiği söylendi.

Sendikanın gerçek sahiplerinin işçiler olduğu hatırlatılarak gerek yapılan başkanlar kurulu vb. toplantılarda çıkan sonuçların gerek ise gelir gider tablosunun işçilerle paylaşılması talep edildi.

Bütün yaşanan bu durumlar karşısında sendika yönetiminin meşruluğunu ve güvenilirliğini yitirdiği söylenerek derhal olağanüstü genel kurulun toplanması istendi.

Ayrıca basın açıklamasının yapılacağını öğrenen genel merkezin işçileri katılmamaları yönünde tehdit ettikleri işçiler tarafından ifade edildi. Fakat basın açıklamasına katılan işçiler taleplerinin haklı olduğunu söyleyerek arkasında duracaklarını ifade ediyorlar.

Kızıl Bayrak / Kartal

"Hakkımızı hırsızlara yedirmeyeceğiz!"

Hey Tekstil işçileri 5 Nisan'da, Li Fung firması yöneticileriyle görüşmek için fabrikaya gelen Aynur Bektaş'ın kardeşi Ali Uzuner'i protesto ettiler.

"Biz çocuklarımıza ekmek parası bulamıyoruz. Onlar lüks arabalara biniyorlar. Biz çalıştık hakkımızı istiyoruz. Yuvamız yıkıldı 15 yılımız burada kaldı insafınız yok mu? Çocuklarımızı okuldan aldık. Artık yeter, hakkımız olan paralarımızı verin. Hırsızları niye tutuklamıyorsunuz. Biz hırsızlık yapsak hemen tutuklarsınız devlet büyük hırsızların yanında. Sizler hırsızları koruyorsunuz." diyerek polislere ve patronlara öfkelerini gösteren işçiler bıçağın kemiğe dayandığını, sabırlarının kalmadığını vurgulayarak bu sorunun bir an önce çözüme kavuşturulmasını istediler.

Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** da işçileri ziyaret etti. İşçilere seminer vermek için gelen Yaraşır eylemden kaynaklı semineri sohbete çevirdi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Tersane önünde iş cinayeti protestosu

Tersane İşçileri Birliği Derneği, 7 Nisan Cumartesi sabahı, iş cinayetinin gerçekleştiği tersane önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. "İnsanca yaşam ve çalışma koşulları istiyoruz!/ TİB-DER" pankartı ile yapılan eyleme Taşeron İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi ve direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri de destek verdi. TİB-DER adına yapılan konuşmada tersanelerde yaşanan kuralsızlıklara vurgu yapılarak işçilerin kölece çalıştırıldığı belirtildi. Herhangi bir güvenceden yoksun vaziyette çalıştırılan işçilere aynı zamanda güvenlik tedbirlerinin alınmaması nedeniyle ölümlerin dayatıldığı belirtilerek "Bu kötü çalışma koşullarına karşı tersane işçilerini Derneğimiz çatısı altında mücadele etmeye çağırıyoruz." denildi.

Açıklama şöyle devam etti: "Herhangi bir tedbirin alınmadığı tersanede çalışma süreleri boyunca bir iş güvenliği elemanının bırakın denetlemeyi ortalarda dahi gözükmediği belirtiliyor. 15 Nisan tarihinde gemiyi teslim edeceği için işçileri sürekli acele ettirerek çalıştıran tersane yılbaşından bu yana işçilerin maaşlarını ödememektedir. Son olarak işçilerin sık sık iş durdurmaları üzerine Şubat ayına kadar olan maaşlarını yatıran tersane, geriye kalan maaşlarını gemi tesliminden sonra ödeyeceğini belirtmişti. İşçileri uzun çalışma saatlerinde düşük ücrete çalıştıran üstüne maaşlarını gasp eden tersane aynı zamanda işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerini almayarak işçileri resmen ölüme göndermiştir."
Eyleme, işe giden tersane işçilerinin ilgisi yoğundu.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Kapitalizmin sömürü çarklarında işçiler katlediliyor!

Adana, Esenyurt, Eskişehir, Erzurum, Tuzla ve Elazığ'da yaşanan işçi katliamları kapitalizmin gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi. En az 59 işçinin öldüğü Mart ayının ardından Nisan ayının ilk 10 gününde 35 işçi patronların bitmek tükenmek bilmez kar hırsının kurbanı oldu.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin, 2011 yılında 619 işçi ölümü tespitine karşılık, Çalışma Bakanı Faruk Çelik tarafından 1543 olarak açıklanan işçi ölümleri sermayenin sömürü çarklarının işçilerin kanıyla döndüğünü ortaya koydu.

Meclisin açıkladığı verilerin 2,5 katı anlamına gelen bakanlık verileri kayıtdışılık da göz önünde bulundurulursa bakanlık verilerinin 2 katına (3086 işçi ölümü) ulaşıyor.

Meclis, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun, o yıl gerçekleşen iş cinayetlerini değil o yıl kapatılan iş cinayeti dosyalarını verilendirdiğine dikkat çekiyor. İSİG Meclisi, geçmişe dair yapılan verilendirmeye göre SGK verilerinin de gerçeğin yarısını yansıttığının altını çiziyor.

Tersanede iş cinayeti

Erzurum'un Aşkela ilçesinde, Karasu-2 baraj göletinde bulunan elektrik direğini tamir etmek için botla açılan 5 enerji işçisinin göz göre katledilmesinin ardından bir işçi katliamı da 5 Nisan günü Tuzla tersaneler cehenneminde yaşandı.

Ada Denizcilik Tersanesi'nde yapımı süren Norveç gemisinde gaz sıkışması nedeniyle meydana gelen patlamada Karabük nüfusuna kayıtlı **Recep Özdağlı** ile **Ali Sardıç** isimli işçiler yanarak can verdi.

6 işçi öldü

Elazığ'ın Maden ilçesinde karayollarında çalışan taşeron işçilerinin barındıkları konteyner hortum nedeniyle yerle bir olurken 6 işçi hayatını kaybetti, 6 işçi de yaralandı.

Hortum ve fırtına, ilçeye 5 kilometre mesafede bulunan ve karayolları yapım çalışmalarını sürdüren işçilerin barındığı şantiyeyi savaş alanına çevirdi. İşçilerin kaldığı konteyner ile traktör başta olmak üzere diğer araçlar hortum nedeniyle havada uçup yaklaşık 100 metre kadar sürüklendi. Bu sırada işçilerin içinde bulunduğu konteyner, kayalıklara çarptıktan sonra parçalanıp vadiye düştü.

Üzerine taş düştü

Şırnak'ın Cizre ilçesinde, havaalanı inşaatında çalışan işçi, üzerine taş düşmesi sonucu hayatını kaybetti.

Düzova Köyü'nde yapımı devam eden Şırnak Havaalanı inşaatında çalışan Hasan Aray'ın (39) üstüne taş kütlesi düştü. Ağır yaralanan Aray, Cizre Devlet Hastanesi'nde yapılan müdahaleye rağmen kurtarılamadı.

Çocuk işçi cinayeti

Esenyurt'ta 11 işçinin diri diri yanarak katledilmesinin ardından hızla TBMM'ye sunulan İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı'nda, ağır ve tehlikeli işlerde çocuk ve genç işçi çalıştırma yasağının kaldırılması öngörüldü.

Tasarıyla ilgili tartışmalar sürerken Adana'da 17 yaşındaki genç, kabin iç kapısı bulunmayan asansörde taşıdığı pencere demirinin, asansör boşluğu duvarına sıkışması sonucu, boynu kırılarak öldü.

Atakent Mahallesi İMKB Lisesi birinci sınıf öğrencisiyken okulu bırakarak demirci atölyesinde çırak olarak işe başlayan Abidin Altay (17), pencere demirlerinden birini, 9 katlı binanın terasından 5. kata taşımak için kabin iç kapısı bulunmayan asansörü kullandı.

Altay, indirmeye çalıştığı pencere demirinin, 9 katlı binanın 7 ve 8'nci katları arasında asansör boşluğu duvarına sıkışması sonucu boynu kırılarak olay yerinde yaşamını yitirdi.

Türk-İş de cinayet dedi

Madenler, tersaneler, barajlar ve daha birçok alanda yaşanan işçi katliamları, işbirlikçi-ihanetçi Türk-İş'e de "iş kazası değil cinayet" dedirtti.

Türk-İş Yönetim Kurulu, Erzurum'un Aşkale İlçesinde bir baraj göletinde 5 işçinin feci şekilde can vermesinin ardından yaptığı açıklamada, ihmaller ve tedbirsizlikler de gözetildiğinde iş kazalarının cinayet haline dönüştüğüne vurgu yaptı. Türk-İş yönetimi, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı'nın meclis gündemine getirilmesini de övmekten geri durmadı.

Sıra TİS'e geldi

Çorlu'da bulunan **Daiyang SK Metal'**de Birleşik Metal-İş Sendikası yetkiyi aldı. Sıra, toplu iş sözleşmesine geldi.

2010 yılından bu yana işçiler Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmek için mücadele verdiler. Süreç içerisinde işten atılmalar da yaşandı. İşten atılan işçilerin davaları geçen ay sonuçlanarak işçiler işbaşı yapmıştı. 5 Nisan Perşembe günü sendikaya dönük çoğunluk tespiti Yargıtay tarafından onandı. Birleşik Metal-İş Sendikası lehine Yargıtay ilanı kararı alınıp yetkiye başvuruldu. Önümüzdeki süreçte ise sendika toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlayacak.

7 Nisan Cumartesi günü Birleşik Metal-İş Sendikası'nda Daiyang SK Metal işçileriyle toplantı yapıldı. Toplantıda sürece dair bilgilendirmede bulunuldu. Aynı zamanda işçilerin sürece dair soruları Şube başkanı Fedai Duvan tarafından cevaplandı.

Kızıl Bayrak / Trakya

Bursa'da eğitim semineri

Bursa'da Metal İşçileri Birliği tarafından Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır'ın katılımıyla bir eğitim semineri verildi.

Bosch işçilerinin Türk Metal çetesinden istifa ederek Birleşik Metal'e geçmelerinin, diğer metal işçileri üzerindeki etkisinin fazlasıyla hissedildiği bir süreçte öncü metal işçilerinin katılımıyla gerçekleştirilen seminerde işyeri komitelerine vurgu yapıldı.

Direnişçi **Maltepe Belediyesi taşeron işçileri**nin de katıldığı seminer işçilerin kendi deneyimlerini ve direniş süreçlerini anlatmasıyla başladı. Bu konuşmalarda da işyeri komitesinin direnişte tuttuğu yere özel bir vurgu yapıldı. Bununla beraber örgütlü işçilerin nasıl bir güç olduğu dile getirildi. Direnişe başlamadan önce hor görülen işçilerin direniş sürecinin ileriki aşamalarında kendi muhataplarını kendileri seçtikleri örneklerle anlatıldı. Sendikal bürokrasi de üstünde durulan başlıklardan biriydi.

Direnişçi işçilerin ardından sözü **Volkan Yaraşır** aldı. Kapitalizmin işleyişi ve kapitalizmin krizlerini anlatarak konuşmasına başlayan Yaraşır, bu süreçte sınıfa yönelik saldırıların arttığını ifade etti. Yaraşır konuşmasına işyeri komitelerinin neden önemli olduğuna vurgu yaparak devam etti. Çeşitli deneyimlerini anlatarak komitelerin nasıl oluşturulduğu üzerinde durdu. Bir komite oluşturulurken dikkat edilmesi gereken noktalara işaret etti. Çeşitli fabrikalardan örnekler vererek anlatımını açtı.

Sınıfın örgütlenme arayışını lokal direnişlerle gösterdiğini bu direnişlerin etkisini yaymak gerektiğini belirtti. Direnişleri bir çam ağacındaki kozalaklara benzeten Yaraşır, yanan bir çam ağacının kozalağı ileriye fırlatacağını ve yangının böylece yayılacağını dile getirdi. Bosch sürecinin yarattığı etkinin de böyle olması gerektiği üzerinde durarak bu süreci iyi değerlendirmek gerektiğine işaret etti. Toplantı, katılan işçilerin anlatımlarının ardından sona erdi. Toplantıya Bosch, Renault, Tofaş, Coşkunöz gibi fabrikalardan işçiler katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Metal işçilerine 1 Mayıs çağrısı

Metal İşçileri Birliği (MİB), 8 Nisan Pazar günü Gebze'de gerçekleştirdiği toplantıyla 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına çağrı yaptı.

Toplantının ilk bölümünde Bosch işçilerinin ve ardından Cengiz Makine işçilerinin Türk Metal çetesinin boyunduruğundan kurtuluş süreçleri aktarıldı. Bu aktarım sırasında sendikaların oluşum süreci, Türkiye'de sendikal hareketin tarihi ve Türk Metal çetesinin ihanet tarihi, '98 sürecinin ayrıntıları, Bosch, Renault, Tofaş gibi büyük firmalardaki çalışma koşulları, Tük Metal Eski Başkanı Mustafa Özbek'in malvarlığı ve icraatları ile tüm bunlar içerisinde Bosch işçilerinin attıkları adımın önemi ve taban örgütlülüklerini oluşturma ihtiyacı üzerinde duruldu.

Konuşmalarda, metal işçileri Bosch ve Cengiz Makine işçilerinin açtıkları yoldan Gebze'de mücadelenin yaygınlaştırılması çağrısı yapıldı.

İkinci bölümünde ise 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı, güncel önemi, sermayenin son dönem saldırı politikaları, Ulusal İstihdam Stratejisi'nin ayrıntıları aktarıldı. Böylesi bir süreçte sermayenin saldırılarına karşı 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya çağrıldı. Metal İşçileri Birliği'nin saflarında yürüme çağrısı yapıldı. Patronların 1 Mayıs günü resmi tatil uygulamasını kaldırmak için uygulayacağı yöntemlere karşı metal işçilerinin o gün alanları doldurması gerekliliği vurgulandı.

Anlamlı tartışmaların yürütüldüğü toplantı, Taşeron İşçileri Kurultayı'na katılım çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Gebze

Bosch işçilerinin sesi Mamak'ta!

Ankara Mamak'ta çalışma yürüten sınıf devrimcileri Bosch işçilerinin sesini Mamaklı işçilere ulaştırıyor. "Bosch işçisinin yolundan ileri, Türk Metal çetesini yıkalım!" şiarlı afişler Mamak'ta yaygın bir şekilde yapıldı. Ayrıca Mamaklı işçilerin Bosch işçilerine dair bilgilerinin olmadığı gözetilerek ayrıntılı bilgilerin yansıtıldığı ve Cengiz Makine'de Birleşik Metal'e geçişlerin duyurulduğu afişler de yapıldı. Yanı sıra sabah servis noktalarına Metal İşçileri Birliği imzalı bildiriler dağıtıldı. Stickerler yaygın olarak kullanıldı. Metal İşçileri Bülteni üç gün boyunca servis noktalarına ulaştırılarak işçilere Bosch süreci aktarıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Çiğli Organize'de 1 Mayıs çağrısı

5 Nisan 2012 / İzmir

İzmir'de Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Billur Tuz fabrikasında sendikalarına sahip çıktıkları için işten atılan işçiler direnişlerinin 95. gününde fabrika önünden Çiğli Organize Sanayi Müdürlüğü önüne yürüyüş gerçekleştirdiler.

5 Nisan Perşembe günü destekçi güçlerin fabrika önüne gelmesiyle başlayan eyleme BDSP de destek verdi. TÜMTİS, Petrol-İş, Deri-İş, Hava-İş, Tez-Koop-İş, DİP ve EMEP'in de katıldığı eylemde Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse kitleyi selamladı.

Sendikal Güçbirliği Platformu ve İzmir Sendikalar Birliği adına konuşan TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli, Billur Tuz ve Savranoğlu Deri işçilerinin direnişini selamlayarak bu iki direnişi sürdüren işçilerin sadece kendileri için değil tüm işçiler için direndiklerini, onların kazanımının Türkiye işçi sınıfının kazanımı olacağını söyledi. Ardından sözü Petrol-İş Sendikası Aliağa Şube Başkanı İsmail Doğan aldı. Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz ise, direniş 300-400 gün sürse de vazgeçmeyeceklerini söyledi. Gürsel Köse'nin basın metnini okumasının ardından Organize Genel Müdürlüğü'ne yüründü.

Fabrikalara sesleniş

Yürüyüşte, çevredeki fabrikalarda çalışan işçilere mücadele çağrısı yapıldı. Patronların dayattığı ortaçağ köleliğine boyun eğmemeleri söylendi. İşçilere tüm baskılara karşı 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında olma çağrısı yapıldı. Yürüyüş boyunca ses aracından 1 Mayıs marşı çalındı. Yürüyüş sırasında fabrikaların önlerinde durularak ajitasyon çekilirken Belgü Tekstil, Polisac, Standart Cıvata fabrikalarının isimleri söylenerek işçiler sendikalarda örgütlenmeye ve 1 Mayıs'a çağrıldı. Polisac, Amway Kozmetik, FB Tekstil, Opet, Roteks, Klasmet, Telma, Eltaş Transformatör, Elektral, Teknoform, İmas AŞ, Muammer Kağıtçıoğlu, İzmir Senkromeç, Obel Cıvata, Standart Cıvata, Spot Tekstil, Ege Yıldız Plastik, AG Tekstil, Dem Tekstil, Güven Plastik fabrikalarının önlerinde durularak her fabrikaya seslenildi.

Basın açıklamasını Tek Gıda-İş 7 No'lu Şube Başkanı Kemal Köse okudu. Yürüyüş boyunca öğle yemeğinde olan yüzlerce işçi caddeye çıkarak eylemi izledi. Birçok işçi de eylemi yemekhanelerinden takip etti.

Kızıl Bayrak / Çiğli

MEPA direnişi sona erdi

MEPA fabrikasında sendikalaşma çalışması yürüten Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanı 3 işçinin başlattığı direniş 32. gününde fabrika önünde yapılan eylemle sonlandırıldı.

Fabrika önüne gelindiğinde basın açıklamasına geçildi. Açıklamada, direnişin fabrika ve bölgedeki işçilerde yarattığı etkiyi aktarırken şunlar ifade edildi:

"Direnişimiz hedeflediğimiz gibi olumlu sonuçlar yarattı. MEPA fabrikasında koşullar artık MEPA patronunun istediği gibi gitmiyor. İşyerinde koşullar iyileştiriliyor, kuralsız çalışmanın hüküm sürdüğü fabrikada çalışma saatleri geri çekiliyor, işçi sağlığı ve güvenliği ile ilgili iyilileştirmeler yapılıyor, servisler artık zamanında geliyor, çalışma saatleri kısaltıldı. Sigorta primleri tam maaş üstünden yatırılmaya başlandı. Biz direniş çadırı kurduğumuz için patron işten atmayı planladığı 30 işçi kardeşimizi işten atamadı. İkinci olarak hedef tahtasına çaktığımız bu sanayi havzasında bulunan patronlar için bir korku odağı haline geldik. Direnişi bitirebilmek için MEPA patronuyla bölgedeki diğer patronlar görüşüyor. Sömürücü patronlar bize destek olan işçilere baskı kurmaya bizlerle bağlarını kesmeye çalışıyor."

Direnişçi işçiler, "Haklarımız, geleceğimiz ve onurumuz için direndiğimizde karşımıza ne kadar zorluk çıkarsa çıksın başarı elde edebiliyoruz. Bizler 3 Metal İşçileri Birliği çalışanı çıktığımız yolda, direnişimizle bunları başarabildik. Bir de bütün sanayi havzalarında, fabrikalarda tüm işçiler olarak bir araya geldiğimizde neler başarabileceğimizi bir düşünün. Bugün direniş çadırı üzerinden yürüttüğümüz mücadelemizi sonlandırırken, MEPA işçileri olarak başta MEPA patronu olmak üzere tüm patronlar sınıfına karşı mücadelemiz büyüyerek devam edecektir." diyerek mücadelelerinin süreceğini vurguladılar.

Eylem, Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanı direnişçi işçilerin; tüm işçileri, işçi birliklerine, komiteleşmeye, sendikalaşarak birlik olmaya yaptığı çağrı ile sonlandırıldı. Eyleme BDSP'liler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

"Sadece birlik olmalıyız!"

Tuzla'da kurulu Baymak fabrikasından Türk Metal üyesi bir işçi, Bosch'taki sendika değişimine ilişkin sorularımızı yanıtladı...

- Bosch işçileri patron sendikası Türk Metal'in prangasından kurtulup Birleşik Metal'e geçtiler. Bu konudaki düşüncelerini alabilir miyiz?

- İnsanların gözünü açması güzel bir şey. Hak, adalet neredeyse oraya gidelim. Türk Metal işçilerin sırtından servet üzerine servet ekliyor. Geç kalındı ama Bosch işçileri neyin ne olduğunun farkına vardılar sonunda. Baymak işçileri bundan sonra daha fazla ne bekleyebilirler ki. Zaman geçmeden birlik olabiliriz. Sadece birlik olmalıyız gerisi gelir.

- Türk Metal Baymak'ta geçen sene örgütlendi. Türk Metal'in Baymak işçilerine karşı tutumu nasıl?

- Ortada ne sendika ne de bir icraatı var. Geldikleri zaman ise işçilere her seferinde "İyi şeyler olacak... Yapacağız, edeceğiz..." diyorlar. Ama yapılmıyor. 4 aydır zamsız çalışıyoruz. Ses çıkarınca tehditler savuruyorlar. "Yürüyen trene çomak sokarsanız, çomağınızı kırarız" diyorlar. İşçilerin önünde kurt işareti yapıyorlar. Bizi mi savunuyorlar, yoksa patronu mu belli değil.

-Türk Metal'den ayrılıp Birleşik Metal'e geçmek, metal işçileri için çözüm müdür?

- Birleşik Metal çözüm olmalı. Beklenilen çözümler yine bizim elimizde. Biz yaptıracağız. Onlardan beklersek daha çok bekleriz. Sonucu ne olursa olsun biz bir şeyler yaptırmalıyız**.**

- Baymak yakın dönemde MESS üyesi oldu. MESS'e karşı nasıl bir mücadele hattı örülmelidir?

- Patronların sendikaya ihtiyacı yok. MESS kapatılmalıdır.

Kızıl Bayrak / Tuzla

İmpo'da kararlı duruş

İzmir Torbalı'da kurulu bulunan ABD merkezli İmpo Motor fabrikasında 44 gün direnerek patrona diz çöktüren Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin toplu sözleşme hakkı için mücadelesi sürüyor.

İmpo Motor işçilerinin fikirlerini alarak toplu sözleşme taslağını hazırlayan sendikanın patronla yaptığı görüşmeler ise patronun ayak oyunlarına takıldı. İmpo Motor işçilerinin istediği %16 zam ve ilk yıl 75, ikinci yıl 90 gün ikramiye talebi karşısında patron %10 zam ve ilk yıl 30, ikinci yıl 45 gün ikramiyeyle çıktı. Bu teklif bardağı taşıran son damla oldu.

Sözleşme görüşmelerinin ilerlememesi ve patronun sendikayı oyalaması üzerine öncü işçilerle sendika arasında yapılan görüşmede öncü işçiler patronu kayba uğratacak eylemler yapma kararı aldılar.

Mart ayının son haftasında İmpo Motor işçileri iş yavaşlatma eylemi başlattılar. Üretimin yarı yarıya düştüğü fabrikada bir hafta içinde depo işçileri iki tırı boş gönderdiler. Aynı zamanda her gün alkış ve sloganlarla seslerini duyurarak yemek boykotu yapan işçilerin eylemi patrona geri adım attırdı.

Patronun işçilere yeni teklifi %10,45 zam ve ilk yıl 30, ikinci yıl 60 gün ikramiye oldu. Bu "komik" teklifi görüşmeyeceklerini ifade eden işçiler eylemlerini sürdürmeye devam etti.

5 Nisan Perşembe günü 17.30'da fabrikadan Ayrancılar'a yürüme kararı alan işçiler eylem hazırlıklarına başlamıştı ki, 4 Nisan gecesi patron temsilcileri ve sendika arasında yapılan görüşmeler sonucunda İmpo Motor yönetimi 11 Nisan Çarşamba günü yeni bir teklifle geleceğini beyan etti. Bunun üzerine yürüyüş iptal edildi. İmpo Motor işçileri yeni teklifin getirileceği güne dek yemek boykotu dışındaki tüm eylemlerine devam edecekler. Görüşlerini aldığımız işçiler sürecin ancak ses getirecek ve patronu köşeye sıkıştıracak eylemlerle çözüleceğini, artık beklemek istemediklerini ve fabrikada öfkenin hat safhada olduğunu ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Türk Metal'den Bosch çabalar

Türk Metal çetesi, Bosch işçilerini geri çekebilmek için vaatler sıralamaya, yalanlar söylemeye devam ediyor. İlk olarak Bosch reklam logolu bir bildiri yayımlamışlardı.

Türk Metal çetesinin Genel Başkanı Pevrul Kavlak 9 Nisan günü Bosch fabrikasında tüm vardiya ve bölümleri gezerek iş saatinde toplantılar gerçekleştirdi. Yemek ve kahvaltı sorununa ilişkin adımlar atılırken vardiya işini cuma gününe kadar çözme sözü verdi. En kısa süre içerisinde 'demokratik' seçim vaadi de işçilere ulaştırıldı. Bugüne kadar işçilerin sorunlarına duyarsız kalan, muhatap bile almayan sendika, şimdi Bursa'ya genel merkez düzeyinde yönetici ayırıyor.

1 Mayıs

Yoldaş işçiler! 1 Mayıs geliyor, bütün ülkelerin işçilerinin sınıf-bilinçli bir hayata uyanışlarını, insanın insan üzerindeki her türlü zulüm ve baskısına karşı mücadelelerindeki dayanışmalarını, emekçi milyonların açlık, yoksulluk ve aşağılanmadan kurtulmak için yürüttükleri mücadelelerini kutladıkları gün. Bu büyük mücadelede iki dünya karşı karşıya duruyor: sermayenin dünyasına karşı emeğin dünyası; sömürünün ve köleliğin dünyasına karşı kardeşliğin ve özgürlüğün dünyası.

Bir yanda bir avuç kan emici zengin… Fabrikalara, iş aletlerine ve makinalarına el koydular; milyonlarca dönüm araziyi ve yığınla parayı kendi özel mülkiyetleri haline getirdiler. Hükümeti ve orduyu kendilerine uşak yaptı, biriktirdikleri servetin sadık bekçi köpeği haline getirdiler.

Diğer yanda, maldan mülkten yoksun milyonlar… İşe kabul edilmek için kalantorlara yalvarmaya zorlanıyorlar. Emekleriyle bütün zenginliği yaratırlar; ama bütün hayatları boyunca bir dilim ekmek için mücadele etmek, çalışmak için sadaka ister gibi dilenmek, bellerini büken işlerde sağlıklarını ve dirençlerini tüketmek zorundadırlar ve köylerdeki harap evlerinde ya da büyük şehirlerdeki bodrum katlarda ya da çatı katlarında açlıktan ölürler.

Ama şimdi maldan mülkten yoksun bu emekçiler kalantorlara ve sömürücülere karşı savaş ilan ettiler. Bütün ülkelerin işçileri emeği ücretli kölelikten, yoksulluktan ve yoksunluktan kurtarmak için savaşıyorlar. Ortak emekle yaratılan zenginliklerden bir avuç zenginin değil bütün çalışanların faydalandığı bir toplumsal sistem için savaşıyorlar. Toprağı, fabrikaları, atölyeleri ve makineleri bütün emekçilerin ortak mülkiyeti haline getirmek istiyorlar. Toplumun zenginler ve yoksullar diye ikiye ayrılmasına son vermek istiyorlar. Emeğin meyvelerinin yine emekçilerin olmasını ve çalışma yoluyla sağlanan bütün gelişmelerin, insanlığın bütün kazanımlarının çalışan insanları baskı altında tutmanın bir aracı olarak değil, onların yararına kullanılmasını istiyorlar.

Emeğin sermayeye karşı büyük mücadelesi bütün ülkelerin işçileri için büyük fedakarlıklara mal oldu. Daha iyi bir yaşam ve gerçek özgürlük hakları için nehirler dolusu kan döktüler. İşçilerin davası için savaşanlar hükümetlerin tarifsiz zulümlerine maruz kaldılar. Fakat bütün bu zulme rağmen dünya işçilerinin dayanışması büyüyor ve güç kazanıyor. İşçiler sosyalist partilerde giderek daha sıkı bir şekilde birleşiyorlar; bu partilerin destekçileri milyonları buluyor ve kapitalist sömürücü sınıf karşısında nihai zafere doğru sürekli, adım adım ilerliyor.

Rus proletaryası da yeni bir hayata gözlerini açtı. O da bu büyük mücadeleye katıldı. İşçilerimizin köle gibi boyun eğmeye zorlandığı, eli kolu bağlı durumundan hiçbir kurtuluş, acı hayatında iğne ucu kadar ışık görmediği günler geçti. Sosyalizm ona kurtuluş yolunu gösterdi ve yüz binlerce savaşçı bir kılavuz olarak gördükleri kızıl bayrak altında toplandı. Grevler işçilere birlikten gelen güçlerini gösterdi, mücadeleyi öğretti, örgütlü emeğin sermaye için ne kadar dehşet verici olabileceğini gösterdi. İşçiler, kapitalistlerin ve hükümetin ancak işçilerin emeği sayesinde yaşayıp semirebildiğini gördüler. İşçiler birleşik mücadelenin ruhuyla, özgürlüğe ve sosyalizme duydukları özlemle ateşlendiler. İşçiler Çarlık otokrasisisin ne kadar karanlık ve şeytani bir güç olduğunun farkına vardılar. İşçilerin, mücadeleleri için özgürlüğe ihtiyaçları var ama Çarlık hükümeti onların elini ayağını bağlıyor. İşçilerin meclisin özgürlüğüne, örgütlenme özgürlüğüne, gazete ve kitapların özgür bırakılmasına ihtiyacı var. Ama Çarlık hükümeti örgürlük yolundaki her çabayı kamçıyla, hapisle, süngüyle bastırıyor. "Kahrolsun otokrasi!" çığlığı Rusya'yı boydan boya dolaşıyor, büyük işçi mitinglerinde, sokaklarda giderek daha sık yankılanıyor. Geçen yaz Güney Rusya'da on binlerce işçi, polis zulmünden kurtuluş ve daha iyi bir yaşam yolunda mücadele etmek için ayağa kalktı. Burjuvazi ve hükümet, büyük kentlerin bütün sanayi hayatını bir vuruşta felç eden işçilerin dehşetengiz ordusu karşısında titredi. İşçilerin davası için mücadele eden düzinelerce savaşçı, Çarlığın iç düşmanın üzerine yolladığı birliklerin kurşunları altında düştü.

Fakat yalnızca bu iç düşmanın emeğiyle yaşayan egemen sınıfların ve hükümetin, onu yenilgiye uğratabilecek bir gücü yok. Dünya üzerinde hiçbir kuvvet, gittikçe daha fazla sınıf bilinciyle kuşanarak, daha sıkı birleşerek ve örgütlenerek büyüyen milyonlarca işçiyi alt edemez. İşçilerin göğüslediği her yenilgi saflara yeni savaşçılar taşıyor, daha geniş kitleleri yeni hayata uyandırıyor ve onları yeni mücadelelere hazırlıyor.

Şu anda Rusya'da öyle şeyler yaşanıyor ki işçi kitlelerinin bu uyanışı daha da hızlı ve yaygın olmalı ve biz proletarya saflarını birleştirmek ve onu daha kararlı mücadelelere hazırlamak için alabildiğine çabalamalıyız. Savaş proletaryanın en geri kesimlerinin bile politik konular ve sorunlarla ilgilenmesini sağlıyor. Savaş, otokratik düzenin düpedüz çürmüşlüğünü, polisin ve Rusya'yı yöneten saray çetesinin haydutluğunu her zamankinden açık ve net bir biçimde gösteriyor. Halkımız kendi ülkesinde açlık ve yokluktan ölüyor; ama üzerinde başka ulusların yaşadığı binlerce mil uzaktaki yabancı topraklar uğruna yürütülen yıkıcı ve anlamsız bir savaşa sürülmüş durumdalar. Halkımız politik tutsaklık altında zulüm görüyor; oysa diğer halkları köleleştirmek için yürütülen bir savaşa sürülmüş durumdalar. Halkımız ülkedeki politik düzenin değişmesini talep ediyor; ama dikkatini dünyanın öteki ucunda patlayan silahların ateşine vermesi isteniyor. Ama Çarlık hükümeti, ulusun zenginliklerini ve Pasifik kıyılarında ölüme gönderilen genç insanların hayatını çarçur ettiği bu oyunda haddini aştı. Her savaş halkın üzerinde etki yapar ve kültürlü ve özgür Japonya'ya karşı yürütülen savaş Rusya üzerinde korkunç bir etki bıraktı. Bu etki, polis despotizmi yapısının uyanan proletaryanın darbeleriyle sarsıldığı bir zamanda geldi. Savaş hükümetin bütün zayıf noktalarını gösteriyor. Savaş bütün maskeleri indiriyor. Savaş bütün çürümüşlüğü gözler önüne seriyor. Savaş Çarlık otokrasisinin mantıksızlığını tüm insanlar için açık seçik hale getiriyor ve eski Rusya'nın, insanların oy hakkından mahrum edildiği, yok sayıldığı, sindirildiği Rusya'nın, polis hükümetine hala serflik bağlarıyla bağlı Rusya'nın can çekişmesini herkese gösteriyor.

Eski Rusya ölüyor. Onun yerini alacak yeni bir Rusya geliyor. Çarlık otokrasisini koruyan karanlık güçlerin sonu geliyor. Ancak yalnızca sınıf bilinçli ve örgütlü proletarya onlara öldürücü darbeyi indirebilir. Yalnızca sınıf bilinçli ve örgütlü proletarya, halkın sahte değil, gerçek özgürlüğünü kazanabilir. Yalnızca sınıf bilinçli ve örgütlü proletarya, halkı haklarını gaspetmek ve burjuvazinin elinde bir araçtan ibaret kılmak için aldatmaya yönelik olarak atılan adımları engelleyebilir.

Yoldaş işçiler! Öyleyse vakti gelen son kavga için iki kat enerjiyle hazırlanalım! Sosyal-Demokrat proleteryanın saflarını daha da sıklaştıralım! Proletaryanın sözü daha uzak meydanlarda yankılansın! İşçilerin talepleri için mücadele her zamankinden daha büyük bir cesaretle sürdürülsün. 1 Mayıs kutlaması davamıza binlerce yeni savaşçı kazansın ve bütün insanların kurtuluşu için, sermayenin boyunduruğu altında çalışan bütün herkesin özgürlüğü için yürütülen büyük mücadeledeki güçlerimizi daha da büyütsün!

Yaşasın sekiz saatlik işgünü!
Yaşasın uluslararası devrimci Sosyal-Demokrasi!
Kahrolsun haydut ve soyguncu Çarlık otokrasisi!

Nisan 1904

V.I.Lenin

1 Mayıs'ın kökenleri nedir?

Rosa Luxemburg

Bir proleter bayram gününü, sekiz saatlik iş gününü elde etme aracı olarak kullanma düşüncesi ilk kez Avustralya'da doğdu. Avustralyalı işçiler, 1856'da, sekiz saatlik işgünü lehinde gösteriler yaparak, toplantılar ve eğlenceler düzenleyerek, hep birlikte bir günlük iş bırakmaya karar verdiler. Bu kutlamanın yapılacağı gün olarak da 21 Nisan tarihi saptandı. Avustralyalı işçiler bu kararı, yalnızca 1856'da uygulamaya niyetlenmişlerdi. Ama bu ilk kutlamanın Avustralyalı proleter kitleler üzerinde çok büyük etkisi oldu, onları canlandırıp yeni bir heyecana yol açtı ve bu kutlamanın her yıl tekrarlanmasına karar verildi.

Gerçekten işçilere, kendi kendilerine kararlaştırdıkları bir anda, kitle halinde işi bırakmaktan daha fazla cesaret ve kendi gücüne güven duygusunu ne verebilirdi? Fabrikaların ve atölyelerin ebedi kölelerine, kendi öz birliklerini toplamaktan daha fazla ne cesaret verebilirdi? Böylece, proleter bir kutlama günü düşüncesi hızla benimsendi ve Avustralya'dan diğer ülkelere yayılmaya başladı, ta ki sonunda tüm proleter dünyayı fethedene dek.

Avustralyalı işçilerin örneğini ilk izleyen Amerikalılar oldu. 1886'da 1 Mayıs'ın evrensel bir iş bırakma günü olmasına karar verdiler, 1 Mayıs'ta 200 bin Amerikalı işçi iş bıraktı ve 8 saatlik işgünü talebinde bulundu. Daha sonra uygulanan polisiye ve yasal baskılarla, işçilerin bu ölçekte bir gösteriyi tekrarlaması birkaç yıl engellendi. Yine de 1888'de bu yolda yeniden karar aldılar ve gelecek gösterinin 1 Mayıs 1890'da olmasını kararlaştırdılar.

Bu sırada Avrupa'daki işçi hareketi de güçlendi ve canlandı. Bu hareketin en güçlü ifadesi, 1889'da toplanan Uluslararası İşçiler Kongresi oldu. 400 delegenin katıldığı bu Kongrede, sekiz saatlik işgünü talebinin en başta yer alması gerektiği yolunda karar alındı. Bunun üzerine Fransız sendikalarının temsilcisi, Bordeaux'lu işçi Lavigne, bu talebin tüm ülkelerde evrensel bir iş bırakma ile dile getirilmesini teklif etti. Amerikan işçilerinin temsilcisi, yoldaşlarının 1 Mayıs 1890'da grev yapılması yolunda aldığı karara dikkat çekti ve Kongre bu tarihte uluslararası bir proletarya gününün kutlanmasına karar verdi.

Otuz yıl önce Avustralyalı işçiler, aslında yalnızca bir günlük kutlama düşünmüşlerdi. Kongre, tüm ülkelerin işçilerinin, 1 Mayıs 1890'da sekiz saatlik işgünü için, hep birlikte gösteriler yapmasını kararlaştırdı. Kimse bu kutlamanın daha sonraki yıllarda da tekrarlanmasından söz etmedi. Doğal olarak, kimse, bu düşüncenin bir şimşeğin çakışı gibi başarı kazanacağını ve işçi sınıfı tarafından kısa zamanda benimseneceğini önceden göremezdi. Bununla birlikte, 1 Mayıs'ın her yıl kutlanacak sürekli bir kurum haline getirilmesinin gerekliliğini herkesin kavraması ve hissetmesi için, 1 Mayıs'ın yalnızca bir kez kutlanması yeterli oldu.

İlk 1 Mayıs'ta sekiz saatlik işgününün uygulanması talep edildi. Ama bu hedefe ulaşıldıktan sonra da, 1 Mayıs'ın kutlanmasına son verilmedi. İşçilerin burjuvazi ve egemen sınıf karşısındaki mücadelesi devam ettiği sürece, ve tüm talepleri karşılanmadığı sürece, 1 Mayıs, işçi sınıfının bu taleplerinin her yıl dile getirildiği gün olacaktır. Ve daha iyi günler doğduğunda, dünya işçi sınıfı kurtulduğunda, büyük bir olasılıkla insanlık o zaman da 1 Mayıs'ı, geçmişte verilen zorlu mücadelelerin ve çekilen acıların anısına yine kutlayacaktır.

Şubat 1894

1 Mayıs düşüncesi ilerliyor

Rosa Luxemburg

Emperyalizmin vahşi taşkınlıkları arasında, dünya proletaryasının bayramı yirmi dördüncü kez kutlanıyor. 1 Mayıs'ın kutlanması yolunda bir çağ açan kararın alınmasından bugüne kadar geçen çeyrek yüzyıl içinde meydana gelen olaylar, tarihin akışında önemli bir evreyi oluşturuyor. 1 Mayıs gösterileri ilk kez yapılmaya başlandığında, Enternasyonal'in öncüsü olan Alman işçi sınıfı da, aşağılık bir olağanüstü yasanın (Anti Sosyalist yasa) zincirlerini kırıyor ve özgür, yasal bir gelişme yoluna giriyordu. Dünya pazarında 1870'lerdeki bunalımı izleyen uzun çöküntü dönemi aşılmış ve kapitalist ekonomi, yaklaşık on yıl kadar sürecek olan olağanüstü bir büyüme evresine girmişti. Öte yandan, dünya barışının bozulmadığı yirmi yıllık bir dönem boyunca insanlık modern Avrupa devlet sisteminin kan içinde vaftiz edildiği savaş dönemlerini hatırlayarak, derin bir soluk almıştı. İnsanlığın barışçı-kültürel bir gelişim yolunda ilerlemesi için engel yokmuş gibi görünüyordu; sosyalizmin safları içinde, emek ile sermaye arasında akılcı, barışçı bir tartışmanın yaşanabileceği umutları ve yanılsamaları filiz veriyordu. 1890'ların başlarına damgasını vuran, "iyi niyete elini uzatmak" gibi önerilerdi. 1890'ların sonlarına damgasını vuran ise, "sosyalizme yavaş yavaş, adım adım ilerleme" vaatleriydi. Bunalımların, savaşların ve devrimlerin geçmişte kaldığı, bunların modern toplumun doğum sancıları olduğu varsayılıyordu; parlamentarizm ve sendikalar, devlet ve fabrika içindeki demokrasi, yeni ve daha iyi bir düzenin kapılarım açacak sanılıyordu.

Olayların gelişimi, bütün bu hayalleri korkunç bir sınavdan geçirdi. 1890'ların sonunda, vaat edilen sessiz, sosyal reformlarla sağlanacak kültürel gelişme yerine, kapitalist çelişmeleri son derece keskinleştiren vahşi bir dönem başladı; toplumun temellerinde görülen bir fırtına ve gerilim, bir patlama ve çarpışma, bir sallantı ve sarsıntı. 1890'ları izleyen dönemde, on yıllık ekonomik refah döneminin karşılığı, dünya çapında yaşanan iki şiddetli bunalımla ödendi. Dünya barışının sağlandığı yirmi yıllık bir dönemi, geçen yüzyılın sonlarındaki altı kanlı savaş ve yeni yüzyılın başlarındaki dört kanlı devrim izledi. Sosyal reformlar yerine komplo yasaları, ceza yasaları ve ceza uygulaması; sanayi demokrasisi yerine sermayenin tekellerde ve büyük işveren birliklerinde yoğunlaşması ve uluslararası çapta dev lokavt uygulamaları. Ve devlet içinde demokrasinin yeniden gelişmesi yerine, burjuva liberalizminin ve burjuva demokrasisinin en son kalıntılarının da sefilce yıkılışı. Özellikle Almanya'da 1890'lardan sonra burjuva partilerin kaderi şöyle oldu: Nasyonal Sosyalistlerin doğuşu ve derhal umutsuzca dağılışları; "radikal" muhalefetin bölünüşü ve parçalarının geriliğin batağında yeniden birleşmesi; ve nihayet "merkez"in radikal bir halk partisi olmaktan çıkarak tutucu bir hükümet partisine dönüşmesi. Diğer kapitalist ülkelerde de partilerin gelişiminde benzer bir değişim görüldü. Bugün devrimci işçi sınıfı, kendi karşısında düşmanca kenetlenen hâkim sınıfların gericiliğine ve sinsi dolaplarına direnirken, genellikle tek başına kaldığını görmektedir.

Gerek ekonomik gerekse siyasal alandaki tüm bu gelişmelere damgasını vuran ve sonuçların indirgeneceği formül, emperyalizmdir. Bu, yeni bir unsur, ya da kapitalist toplumun genel tarihsel yolunda görülen beklenmedik bir dönüş değil. Silahlanma ve savaşlar, uluslararası çatışmalar ve sömürge politikası, kapitalizmin tarihine beşikten beri eşlik etmiştir. Modern toplumun gidişinde yeni bir dönem yaratan olgu, bu etkenlerin aşırı biçimde yoğunlaşması ve bu çelişmelerin birbirini daha da sıkıştırarak dev boyutlarla üstüste yığılmasıdır. Emperyalizm olgusu, yoğun bir sermaye birikiminin ve bununla birlikte giden çelişmelerin –içte sermaye ile emek rasında, dışta kapitalist devletler arasında– çoğalması ve keskinleşmesinin hem nedeni, hem de sonucu olan, diyalektik bir etkileşim içinde, son aşamayı, yani dünyanın saldırgan sermaye tarafından paylaşılmasını başlatmıştır. Aralarındaki rekabet bütün kapitalist ülkelerde, kara ve denizlerde aşırı bir silahlanma yarışını başlatmış ve kanlı savaşlar zinciri, Afrika'dan Avrupa'ya dek yayılmıştı. Bu durum tüm dünyayı bir anda ateşe verebilecek olan kıvılcımı her an yaratabilir; üstelik yıllardır yenilemeyen bir enflasyon hayaleti, tüm kapitalist dünyayı kaplayan kitlesel açlık hayaleti –bütün bunlar, yaklaşık çeyrek yüzyıl sonra, dünya işçi bayramının kutlanacağı günün yaklaştığını gösteren işaretlerdir. Ve bütün bu işaretler, canlı gerçekliğin ve 1 Mayıs düşüncesinin gücünün ateşli bir kanıtıdır.

Bütün bunlar, kapitalizmin ebediliği iddiasından, tarihin bittiğine dair o gerici ve şarlatanca hülyalardan, piyasa düzeninin sıradan emekçi tarafından bile sorgulanmakta olduğu bir aşamaya geldiğimizi göstermektedir. Üstelik bu, salt piyasa düzeni yönünden değil, fakat gerçekte burjuva demokrasisi yönünden de böyledir.

1 Mayıs düşüncesinin dayandığı muhteşem temel, proleter kitlelerin kendi kendilerine, doğrudan ileri adım atmalarıdır; günlük parlamenter süreç içinde devletin engellemeleriyle atomize olan ve kendi iradelerini ancak oy kullanıp kendi temsilcilerini seçerek ortaya koyabilen milyonlarca işçinin gerçekleştirdiği siyasal kitle eylemidir. Fransız Lavigne'nin Enternasyonalin Paris Kongresinde yaptığı harikulâde önerisiyle, proletaryanın iradesinin bu parlamenter ve dolaylı ifadesine, dolaysız, uluslararası bir kitle gösterisi eklendi: sekiz saatlik işgünü, dünya barışı ve sosyalizm için bir mücadele aracı ve ifadesi olarak grev.

Ve fiiliyatta bu düşünce, bu yeni mücadele biçimi, son on yıl içinde ne büyük bir yükseliş kaydetti! Kitle grevi, siyasal mücadelenin uluslararası düzeyde kabul olunan, zorunlu bir aracı haline geldi. Bir gösteri ve bir mücadele silahı olarak kitle grevi, son on beş yılda tüm ülkelerde farklı biçim ve ölçülerde tekrarlandı. Kitle grevi, Rusya'da, proletaryadaki yeni devrimci canlanmanın bir işareti olmuş, Belçika proletaryasının elinde inatçı bir mücadele aracı haline gelmiş, ve böylece canlı gücünü bugün de ispatlamıştır. Ve bugün Almanya'daki en son ve en yakıcı sorun –Prusya'daki oy hakkı–, daha önceki yarımyamalak işleyiş nedeniyle, mümkün olan tek çözüm yolunun Prusya proletaryasının kitle grevine dek yükselecek bir kitle eylemi olduğunu açıkça ortaya çıkarmıştır.

Bunda şaşılacak bir şey yok! Son on yıl içinde emperyalizmin bütün gelişimi ve genel eğilimi, uluslararası işçi sınıfını şu gerçeği gittikçe daha açık ve seçik görmeğe yöneltti: Emperyalist politikanın korkunç baskısına karşı proletaryanın doğru cevap vermesini sağlayabilecek olan, yalnızca, geniş kitlelerin bizzat sahneye çıkışı, kitle gösterileri ve kitle grevleridir: bunlar devlet iktidarı için verilecek devrimci mücadeleler dönemini zorunlu olarak er veya geç başlatacaktır. Şu andaki çılgınca silahlanma ve savaş taşkınlıkları karşısında, dünya barışının sürmesini sağlayabilecek ve bir dünya yangını tehdidini defedebilecek olan, yalnız ve yalnızca, emekçi kitlelerdeki mücadele kararlılığı, onların güçlü kitle eylemlerini gerçekleştirme yetenekleri ve buna hazır oluşlarıdır. Ve uluslararası birliğin bir ifadesi olarak, barış ve sosyalizm mücadelesinin bir aracı olarak 1 Mayıs düşüncesi, kararlı kitle eylemleri düşüncesi, Enternasyonalin en güçlü askerleri arasında, yani Alman işçi sınıfı arasında ne kadar çok kök salarsa, er ya da geç patlak vermesi kaçınılmaz olan dünya savaşının emek dünyası ile sermaye dünyası arasındaki proletaryanın zaferiyle sonuçlanacak nihai mücadeleye yol açacağı o kadar kesin olacaktır.

30 Nisan 1913

Hugo Boss direnişinin ardından...

Direnişin hezimete uğramasının sebebi icazetçi anlayıştır!

İzmir'de Hugo Boss, Savranoğlu ve Billur Tuz işçilerinin direnişleri, son birkaç aydır İzmir'in sınıf hareketinin gündeminde yer alan başlıklar arasındaydı. Her biri ayrı ayrı eksiklik ve zaaflar barındırmakla beraber, işçi sınıfının lokal eylemleri olarak önem taşıyor, ilgi ve desteği hak ediyordu. Ancak bunlardan Hugo Boss, direnişin 173. gününde, sessiz sedasız sona erdi. Bir süredir pek çok sorunla boğuşan ve kendi sınırlarını aşmakta zorlanan direnişin sona ermesi, hem tek tek mevzi direnişler için, hem de genel olarak sınıf hareketi, sendikal bürokrasi ve devrimci mücadele açısından önemli dersler içeriyor. Bu nedenle direnişi başından itibaren ele almak ve sorunlara işaret etmek önem taşıyor.

Ege Serbest Bölge'de bulunan ve dünyanın sayılı tekstil tekelleri arasında yer alan Hugo Boss'un yapısına ve çalışma koşullarına dair bugüne kadar pek çok yazıya basınımızda yer verdiğimiz için bunları yinelemek gerekmiyor. Yalnızca 3600 kişinin çalıştığı bu tekstil fabrikasının, tekstil gibi dağınık ve informal çalışma biçimlerine açık bir işkolundaki az sayıdaki örnekten biri olduğunu hatırlatabiliriz.

Çalışma koşullarının ağırlığına ve "Japon çalışma" biçimi adı altında uygulanan katı kurallara rağmen Hugo Boss'un bu kadar revaçta bir fabrika olması buradan geliyor. Zira yıllarca tekstil atölyelerinde her tür hakkı gasp edilerek çalışan, tacize, hakarete uğrayan, ücretlerini ne zaman alacağı belli olmayan pek çok işçi, HB gibi düzenli bir işyeri ile karşılaştığında doğallığında bu durumu bir sempati ile karşılıyor. Bu nedenle HB, içeride uzun yıllar aynı işçilerin çalıştığı ve işçi kimliğinin tekstilin genelinin aksine gelişebildiği bir fabrika.

Kolaycılığın sonucu erken doğan direniş

Fabrikada Öz İplik-İş Sendikası'nın uzun süredir sınırlı sayıda üyesi olduğu biliniyor. Ancak sendika yıllardır herhangi bir çalışma yapmıyor. TEKSİF ise, kendi beyanına göre, birkaç yıldır fabrikada çalışma yürütüyor. Ancak somut olarak baktığımızda, çalışmanın direnişin başladığı Ekim 2011'e doğru yoğunlaştığını söyleyebiliriz.

Örgütlenme çalışmasının öznesi olan TEKSİF'in örgütlü olduğu esas alan birkaç yıl öncesine kadar TARİŞ'ti. Ancak TARİŞ'in kapatılması ile birlikte binlerce üyesini kaybeden TEKSİF bu süreçte şubesini kapatarak temsilciliğe dönüştürdü. Varlık-yokluk savaşına dönüşen bu süreç, geçmişte binlerce üyeye sahipken pek de örgütlenme çabası harcamayan sendikayı harekete geçirdi.

Hugo Boss da sendika için bir hedef olarak gündeme girdi ve çalışmalar başladı. Sendika, HB'nin diğer ülkelerdeki fabrikalarının sendikalı olması ve olası bir direnişte kamuoyunun desteğini alarak şirketi sıkıştırabileceğini de gözönüne alarak rahat davrandı. Büyük bir dikkat ve gizlilikle yürütülmesi gereken böylesi bir çalışma daha baştan açıktan yürütüldü. İçeride üyelikler henüz hayli sınırlıyken, çalışanların cep telefonlarına topluca atılan mesajlarla üyelik çağrıları yapılması, fabrika önünde "sendikaya merhaba" eylemi düzenlenmesi, henüz zayıf olan örgütlülüğün patron tarafından farkedilmesine yolaçtı.

HB gibi bir tekelin Avrupa normlarına bakarak hareket etmesini beklemek naiflik olurdu. Zaten Türkiye gibi ülkelere kendi ülkelerindeki yüksek maliyetleri düşürmek için kaçan bu tekellerin sendikayı rahat karşılamayacağı açıktır. Hugo Boss da böyle davranarak tensikata girişti. Önce 75 kişiyi işten atan HB, ardından başvurduğu çıkarmalarla sayıyı 250-300'e kadar çıkardı. Bu süreçte, sendika tarafından verilen bilgilere göre, 50 kadar sendikalı işçi işten atıldı ve bunların 20'si Serbest Bölge girişinde direnişe geçeceğini ilan etti. Böylece direniş henüz sendikal çalışmanın çok zayıf olduğu bir dönemde zorunlu olarak başladı.

Kuşkusuz bu durum direnişi baştan zayıf düşürdü ancak bu hiç de sürecin bugünkü duruma gelmesinin tek sebebi değildir. İlerleyen günlerde sendika direniş ruhunu öldüren icazetçi bir anlaşıyla hareket etti.

Ufku beklemekle sınırlı bir direniş!

Direniş başlangıçta ilgiyle karşılandı. Çeşitli sendikalar ziyaretler düzenlediler, yerel basın haberlere yer verdi, işçiler bir biçimde direnişten haberdar oldular. Zaten 3600 kişilik bir fabrikada yaşanan bir olayın ne kadar hızla yayılabileceğini düşünmek zor değil. Ancak direniş bir süre sonra kendi kabuğuna hapsolmaya başladı. Direniş alanına çadır kuracak bir irade baştan beri gösterilemedi.

Kuşkusuz çadır bir direnişin başı-sonu değildir. Ancak bu simgesel eylem çoğu direnişe ruhunu verir, zira bir kararlılık simgesidir. Onlarca direnişte çadır kurabilmek için polis ve zabıta ile yaşanan çatışmalar bu nedenle boşa değildir. Ancak bırakın çadır kurmayı, sendika ceza kesildiği için direniş alanına pankart asmaktan dahi vazgeçti. Direnişte atılan her geri adıma ileri bir adım ile karşılık veren sermaye ise, işi işçilerin direniş alanına evlerinden yemek getirmelerini ve direnişin sonuna doğru çimlerde gezmelerini yasaklamaya kadar vardırdı.

Direniş alanına adeta hapsolan direniş, Gaziemir ESBAŞ önünden bir adım öteye gidemedi. Bir-iki eyleme katılım dışında Hugo Boss direnişinin sesi merkezlerde yankılanmadı. Hatta sınıf devrimcilerinin yaptığı dağıtımlar dışında sendika bir afiş ya da bildiri dağıtımı dahi gerçekleştirmedi. Sabahtan akşama kadar ESBAŞ önünde, hayli soğuk ve zor koşullarda bekleyen işçiler ise günden güne morallerini yitirdiler. 20 kişi kadar başlayan direniş sonlara doğru 6 kişiye kadar indi.

Bu sırada fabrikada estirilen cadı avı ise çalışan işçilere tam bir kabus yaşatmaktaydı. Sürekli baskı altındaki işçilerin doğal tepkisi sendikaya sempati ile bakmak olmalıydı ancak sendikanın ve direnişin içerideki işçilere gerekli güveni verememesi bu ilişkiyi tersine çevirdi. Bir süre sonra fabrikadaki işçiler direnişçileri başlarına gelenlerin sorumlusu olarak görmeye başladılar. Böyle olunca üyelikler azaldı, sendika ise üyelikleri bir süre durdurduğunu açıkladı.

Fabrikadan kopuş beraberinde direnişin de marjinalleşmesini getirdi. Başlangıçta içerideki işçileri örgütlemek amacıyla hareket eden sendika ve direniş, bir süre sonra tek amacını Avrupa sendikaları üzerinden Hugo Boss'a basınç oluşturmaya endeksledi. Fabrikanın önünde sadece Almanca pankart açılması, bu bakışın en açık göstergesi.

Sendikal tecrit ve reformist ayak oyunları

Direnişin bu denli olumsuz bir atmosferde seyretmesi ve kamuoyunun desteğinden uzak kalması, bir süre sonra diğer sendikalar tarafından geliştirilen tecrit ile perçinlendi. Türk-İş bünyesindeki Tek Gıda-İş ile Deri-İş tarafından yürütülen Billur Tuz ve Savranoğlu direnişleri Hugo Boss direnişini görmezlikten gelme yoluna gittiler. "Sendikal Güçbirliği" bünyesinde bir araya gelen sendikalar, belli ki TEKSİF ile yaşadıkları sorundan kaynaklı, direnişi ortada bırakarak birlikte hareket etme yolunu tuttular. Öyle ki, bir sendikanın şube başkanına Hugo Boss direnişini sorduğumuzda, "direniş mi belli değil, hala sürüyor mu ki" gibi sözleri rahatlıkla sarf edebildi.

Kuşkusuz direnişin niteliğine dair pek çok şey söylenebilir ancak böylesi bir tecriti hak etmek için işin içinde açık bir sınıf düşmanlığının olması gerekir. Kaldı ki Hugo Boss'u direniş olarak görmeyen sendikaların yürüttükleri direnişlere dair de

yazılabilecek çok şey var. Şimdilik, tüm bu direnişlerin ortak özelliğinin sendikal bürokrasinin dar görüşlü, icazetçi bakış açısı olduğunu söylemekle yetinebiliriz.

Burada liberal reformist EMEP'in oynadığı role de yeri gelmişken değinmek gerekir. EMEP Hugo Boss'taki örgütlenmede başından beri rol oynamıştır. Ancak sendikal bürokrasi ile girdikleri ilişkiler onları da hayli zor durumda bırakmış, bundan çıkmak için çeşitli ayak oyunlarına başvurmuşlardır. Açmak gerekirse, EMEP, Sendikal Güçbirliği içerisinde belli bir etkiye sahip olarak Hugo Boss direnişinin tecrit edilmesinin bir parçası olmuştur. Hugo Boss işçilerine sözler veren, ahkam kesen EMEP'liler, Savranoğlu ve Billur tuz eylemlerinde/çadırlarında Hugo Boss'un adını dahi anmamaktadırlar.

Sözgelimi Savranoğlu ve Billur Tuz işçileriyle yapılan dayanışma gecesi büyük ölçüde bu çevre tarafından örgütlenmiştir. Ancak Hugo Boss'u bu ortak dayanışma gecesinden tecrit ederken, bir yandan da göstermelik olarak Hugo Boss işçileriyle dayanışma gecesi düzenlenmiştir. Sürekli olarak Savranoğlu ve Billur Tuz direnişlerinden görüntülerin gösterildiği bu göstermelik etkinlik tam bir fiyaskodur. Zira etkinliğe sadece 50 kişi katılmış, etkinlik direnişçi işçilerin müdahalesiyle yarıda kesilerek bitirilmiştir.

Direnişe devrimci müdahale!

Sınıf devrimcileri Hugo Boss'ta süren örgütlenme çalışmasını ve ardından başlayan direnişi başından beri ilgiyle karşıladılar. Özellikle tekstil alanında yürütülen bülten çalışması geçmişten beri önem verdiği bu fabrikadaki direniş ve örgütlenme sürecini ileriye taşımak için bir dizi anlamlı girişimde bulundu.

İlk olarak, direniş süreci başlar başlamaz TEKSİF Temsilcisi Faruk Aksoy ile görüşüldü ve destek için neler yapılabileceği üzerine görüş alışverişinde bulunuldu. Bu sırada sınıf devrimcileri işin esas önemli yanının içeride sürecek örgütlenme olduğunu belirterek, içeride çalışan okurlarının sendikaya üye yapılması ve bu arkadaşlarla birlikte sendikal örgütlenme çerçevesinde ev-kahve toplantıları düzenlenmesi önerilerini getirdiler. Ancak bu öneriler sendika tarafından "kibarca" reddedildi. Gerekçe olarak ise, şu an üyeliklerin hayli fazla olduğu, yetişemedikleri, eskiden her bir işçinin peşinden koşmalarına rağmen bugün artık ağırdan aldıkları gibi sözler söylendi. Örgütlenme çalışmasının başka güçlerle yürütüldüğü de ifade edildi. Örgütlenme çalışmalarına katılmamızın önü bu şekilde kesildi.

Bu durum ilk başta direnişin etkisiyle çalışmaya katılabilecek pek çok kişinin de katılımını engellemiş oldu. Bu tutuma rağmen HB işçileri ile görüşmelerimiz sürdü, ancak gerek sendikanın güven vermeyen tutumu, gerekse direnişin seyri bu arkadaşları sendikal çalışmadan uzak tuttu. Sendikanın kaygısı belli ki sınıf devrimcilerini direnişten uzak ve destekçi konumunda tutmaktı.

Direnişin başında gerçekleşen bu olumsuz tavra rağmen sınıf devrimcileri direnişe destek için bir mücadele hattı çıkardılar. Bu doğrultuda öncelikle, direnişin sınıfın gündeminden uzaklığı ele alınarak, direnişe dair bir özel sayı çıkarıldı ve başta tekstil fabrikaları olmak üzere pek çok semtte dağıtım yapıldı. Dayanışma kartları satılarak hem maddi katkı sağlandı, hem de pek çok kişi direnişten haberdar edildi. Buna paralel olarak tanışılan HB işçilerine sendikal faaliyete katılma çağrıları yapıldı.

Yine direniş alanı düzenli ziyaret edilerek, direnişçi işçilerle düzenli sohbetler yapıldı ve direnişin sorunları üzerine konuşuldu. Ancak işçilerin karar mekanizması olmaması ve son kararın sendikaya ait olması tüm müdahalelerimizin önünü kesti. İcazetçi-beklemeci tutum işçiler tarafından onaylanmasa da, sendikaya duyulan güven ileri bir çıkışı engelledi.

Başlangıçta sendikayı baskı altına alabilecek bir

komite girişimi gerçekleşebilse ve işçilerin direniş sürecinin öznesi olması sağlanabilseydi, belki süreç sendikayı da peşine takarak daha ileri bir düzeye sıçrayabilirdi.

Komünistler dışında devrimci demokrat çevrelerin direnişe uzaklığı da direniş alanında devrimci bir atmosfer yaratılmasını zora soktu. Merkezi noktalardaki direnişleri sıklıkla ziyaret eden pek çok grup ne yazık ki bu desteği Hugo Boss işçilerine vermedi.

Ruhsuz direnişin sessiz sonu!

Gelişme sürecini ayrıntılı biçimde anlattığımız direnişin temel sorunu, bir biçimde ruhunu yani mücadele azmini yitirmesidir. Piyasanın çok üzerinde ücret alan nitelikli işçiler dahi sendikaya inanarak faaliyet içerisine girmişler, işten atılmalarına rağmen direnişe geçerek ortaya bir irade koymuşlardır. Ancak sendikanın beklemeci ve icazetçi tavrı nedeniyle günden güne inançlarını yitirmişlerdir. Bugün ise sendika tarafından direnişin bittiği kendilerine duyurulmuş ve dişe dokunur bir açıklama dahi yapılmamıştır.

Elbette tüm direnişlerin kazanana kadar sürmesi beklenemez. Direnişler bir yere gelip tıkanabilir ve bu tıkanmayı aşamayarak sona erebilir. Ancak esas mesele, bu sürecin olumlu bir deneyim olarak işçi sınıfı hanesine yazılabilmesi, direniş okulunun mezun verebilmesidir.

Hugo Boss direnişinde yapabileceklerin çok azı yapılmış, eylemsizliğin yarattığı ruh hali ile atalet sürekli hale getirilmiştir. İşçilerin deyimiyle, adeta boşa geçmiş 6 ayın sonunda direniş bitirilmiştir.

Örgütlenip yetki almanın yerini fabrikayı Avrupa'dan sıkıştırmak aldığında, elde edileecek sonuç bu olacaktır. Bu konuda UPS örneğini kısaca hatırlatmak bile yeterlidir. UPS örgütlenme sürecinde uluslararası desteğe çok şey borçludur ama TÜMTİS hiçbir zaman içerideki örgütlenmeyi bir kenara bırakıp işi ITF ile çözme yoluna gitmemiştir. İçeride süren örgütlenme ve ortaya konan militan duruş ITF'yi de, diğer uluslararası sendikaları da harekete geçmek durumunda bırakmıştır. Sonuçta zafer UPS işçilerinin ve TÜMTİS'in olmuştur.

TEKSİF ise bu ilişkiyi tersten kurarak mücadeleyi ikinci plana itmiş, işçileri nesneleştirmiş ve kendisi çeşitli adımlar atarak uluslararası sendikalardan çözüm beklemiştir. Bunun sonucu tam bir hezimet olmuştur. Burada kaybeden hiç de direnişteki birkaç işçi değildir. Daha önemlisi, Hugo Boss gibi büyük bir fabrikada örgütlenme imkanının heba edilmesidir. Böylesine olumsuz bir deneyim, burada yeniden bir örgütlenme girişimini alabildiğine zora sokmuştur.

Dahası, serbest bölgedeki Kapadokya, Roy-Rob Son ve daha pek çok fabrikadaki işçilerin gözü de bu direnişteydi. Ortaya çıkan olumsuz tablo bu büyük işletmeleri de etkileyecektir.

Direnişin ileri çıkmasına engel olan, daha başından bu direnişi dar bir alana hapseden sendika ve dar grupçu bakışaçısıyla hareket eden reformist EMEP ile diğer sendikal ve siyasal güçler, ortaya çıkan bu tablonun sorumluluğunu taşımaktadırlar.

İzmir'den sınıf devrimcileri

Lastik patronları eşitsizlik dayatıyor

Kocaeli ve Adapazarı'nda kurulu Pirelli, Brisa ve Goodyear fabrikalarında çalışan 4 bin lastik işçisi adına toplu iş sözleşmesi görüşmelerini sürdüren Lastik-İş Sendikası, önümüzdeki 17 Nisan günü fabrikalara grev kararlarını asacak.

Son toplantıda lastik patronları yüzde 3,4 oranında verdikleri zam teklifini yüzde 4,5'e çıkarttıklarını ve sosyal haklara ise yüzde 5,23 yerine yüzde 7 zam yapacaklarını belirttiler.

Patronların, işçilerin eşit işe eşit ücret hakkı olan işe giriş ücretini yarıya düşürmek istemesi ve bireysel emekliliği sözleşmeye koymayacağını söylemesi üzerine sendika ücret pazarlığına girmedi. Görüşmenin ardından açıklama yapan Lastik-İş Genel Başkanı Abdullah Karacan, eşit işe eşit ücret maddesini kıskançlıkla koruduklarını ve asla geri vermek gibi bir niyetlerinin olmadığını ifade etti. Karacan, işverenin görüşmede işe giriş ücretinin kendileri için olmazsa olmaz olduğunu söylediğini belirtti. Kendileri için grev maddesi olan işe giriş ücretini işverenin yarıya düşürmek istediğini ifade eden Karacan, bunun kabul edilebilir olmadığını söyledi.

Karacan, yapılan görüşmenin seyrinin grev uygulamasının zamanı açısından büyük önem taşıdığını ifade etti.

Enerji işçileri 1 Mayıs'a çağırıyor!

Adana'da Toroslar Elektrik'te işten atılan taşeron işçilerinin direnişi sürüyor. Direnişçi işçiler 1 Mayıs'a çağrı yapıyorlar.

- 1 Mayıs'ta işçilerin gündemi ne olmalıdır?

Tayfun: 1 Mayıs zaten işçi bayramı. Bütün işçilerin birlikte, iç içe, kardeşçe, din, dil, ırk, siyaset ayrımı yapmaksızın hep birlikte olacağı, birleşeceği gündür. Haklarımızı, hukuklarımızı hep birlikte aramak, savunmak, her işçinin hakkıdır. Zaten Türkiye'de yaşananlar ortada. İşçileri birbirine düşman etmeye çalışıyorlar. Bu oyunlara gelmeden, kardeşlik içinde hayatımızı sürdürmemiz gerekir. İşçinin işçiden başka hiçbir dostu yok.

Doğukan: İşçilerin isteklerinin karşılanması, alınterlerinin karşılıksız kalmaması, haklarının hukuklarının her şeylerinin kendilerinin ellerinde olması, iş güvenliklerinin sağlanması, güvencesiz çalışmanın engellenmesi olmalı.

- 1 Mayıs'a direnişçi işçiler olarak nasıl katılacaksınız?

Tayfun: 1 Mayıs işçi bayramı olduğu için, biz de bir işçiyiz. Tabii ki 1 Mayıs'a seve seve katılırız. İşçinin işçiden başka dostu olmadığını göstermek için katılacağız.

Doğukan: Toplu bir şekilde ailelerimizle, dostlarımızla, sevdiğimiz insanlarla beraber katılmayı düşünüyoruz.

- Gazetemiz aracılığıyla 1 Mayıs çağrınız nedir?

Tayfun: Çağrım şöyle olur. İşçiler birbirine desteklemedikten sonra işçilerin hakları her zaman yanmaya devam edecek. Böyle olmaması için her zaman birlikte olmamız gerekiyor. 1 Mayıs'a da işçi, emekçi gözüyle herkesin katılmasını tavsiye ederim**.**

Doğukan: Çoğu işçi arkadaşımız işveren tarafından tehdit ediliyor. Daha önce biz de tehdit ediliyorduk. Böylece işçilerin 1 Mayıs'a katılması engelleniyor. Bunlara kulak asmamalarını istiyorum. Bir günde olsa iş bırakarak 1 Mayıs'a katılmalarını istiyorum.

Kızıl Bayrak / Adana

Çapa'da mücadele sürüyor

İstanbul Çapa Tıp Fakültesi taşeron işçilerinin, taşeronlaştırmaya karşı çadır kurarak yürüttükleri mücadele ikinci ayına yaklaşıyor. Her Çarşamba düzenli olarak basın açıklaması yapan işçiler, 1 Nisan günü gerçekleştirdikleri eylemle hastane yönetiminin baskılarını ve aldatmacalarını teşhir ettiler. Kendilerini hiçbir şeyin yıldıramayacağını ifade ettiler.

Çadır önünde toplanan katılımcılar, dekan ve başhekimin resimlerinin bulunduğu maskeleri yüzlerine takarak yürüdüler.

TAŞİŞ-DER, İstanbul Tabip Odası, Dev Sağlık-İş, SES Aksaray Şubesi, Tez Koop-İş 5 No'lu Şube adına ortak açıklamayı işten atılan işçilerden **Emine Ermiş** okudu. Ermiş, son günlerde yaşanan işçi ölümlerini hatırlatarak, taşeronlaşmaya karşı mücadelenin haklılığına, meşruluğuna ve önemine dikkat çekti.

Ermiş, rektörlüğün basın yoluyla "taşeron sisteme karşıyız" açıklamaları yaparak işçiye sahip çıktığı imajını verdiğini, oysa yasadışı olan taşeron firmanın halen çalışmalarını sürdürdüğünü ve işçi çıkarmaların devam ettiğini dile getirerek yönetimin aldatıcı açıklamalar yaptığını vurguladı.

Ermiş, açıklamanın devamında yürüttükleri mücadelenin saldırılara karşı sonuç ürettiğine işaret ederek, mücadeleyi büyüteceklerini ve taşeron kölelik sistemini teşhir etmeye devam edeceklerini dile getirdi. Eyleme, Eğitim Sen 6 No'lu Şube üyeleri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sağlık işçileri çadırları kuruyor

Dev Sağlık-İş Sendikası, taşeron köleliğine karşı Türkiye'nin çeşitli hastanelerinde "Güvenceli İş İnsanca Yaşam Çadırları" kuruyor. Sendika, 22 Nisan'da Ankara'da gerçekleştireceği eylem öncesinde imza toplayarak taşeronluk sistemine karşı mücadele çağrısı yapacak.

İlk çadır Okmeydanı'nda

İlk çadır 5 Nisan günü İstanbul Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde gerçekleştirilen eylemle kuruldu.

Eylemde basın açıklamasını okuyan Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**, hastane yönetimlerinin, rektörlerin mahkeme kararlarına uymadığını hatırlattı. Çerkezoğlu, 22 Nisan'da Ankara'da Sağlık Bakanlığı'na giderek "Mahkeme kararına uyulsun, taşeron sistemi kaldırılsın" talebini haykıracaklarını belirtti.

Balcalı'da çadır kuruldu

Sağlık işçileri 10 Nisan günü Adana Balcalı Hastanesi'ne çadır kurdular. Dev Sağlık-İş üyesi sağlık işçileri burada bir eylem yaptılar. Eylemde sağlık emekçilerine destek vermek için enerji işçileri de geldiler. "Atılan işçiler geri alınsın" pankartını açarak çadırın kurulacağı hastane bahçesine sloganlarla gelen enerji işçileri, taşeronlaştırmaya karşı sağlık emekçilerinin yanında olduklarını ifade ettiler.

Basın açıklaması, 22 Nisan çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana

Aydın'da taşeron işçiler eylemde

SES Aydın Temsilciliği ve Eğitim Sen, Adnan Menderes Üniversitesi'nde taşeron firma bünyesinde çalışan işçilerin işten atılmasına karşı işçilerle birlikte 11 Nisan günü Sulupark'ta basın açıklaması yaptı.

Eğitim Sen ADÜ Temsilcisi Yrd. Doç. Haydar Uncu tarafından yapılan açıklamada "Üniversitenin 15 çalışanının işine hiçbir neden göstermeksizin son verilmiştir. Emekçilerin yıllardır karşı çıkmalarına karşın neredeyse bütün hizmet alımlarının taşeron firmalar eliyle gördürülmesinin faturasını da işçi ve emekçilere ödetildiği bir kez daha kanıtlanmıştır" ifadelerine yer verilirken, işçilerin taşeron firmalarla her an işten çıkarılma kaygısı ile çalıştığı, soruşturmalar, mahkemeler ve hakaretlerle sindirilmeye çalışıldığı belirtildi.

BES ve Yapı-Yol Sen üyeleri de açıklamaya destek verdiler.

Kızıl Bayrak / Aydın

Mali'de siyasi kriz ve çatışmalar derinleşiyor!

Batı Afrika ülkelerinden Mali'deki siyasi kriz, yaşanan iç çatışmalar ve geçen Mart ayında gerçekleştirilen askeri darbe ile daha da derinleşiyor. Ülkenin Kuzeyi'nde bağımsızlık ilan eden Tuaregler, yönetime el koyan askeri cunta ve kökten dinci örgütler arasındaki çatışmaların ülkeyi bölünmenin eşiğine getirdiği bildiriliyor.

Eski Fransız sömürgesi olan Mali, 1960 yılında bağımsızlığını ilan etse de, zorba yönetimler ve çatışmalardan kurtulamadı. Egemen sınıfların farklı kesimleri arasında yaşanan iktidar çatışmaları halen devam ederken, Berberi Tuaregler ise, bağımsızlık talebiyle mücadele ediyor. Mali'nin yanısıra Cezayir, Nijer ve Libya'da yaşayan Tuaregler, dört parçaya ayrılmış durumdalar. "Azavadın Kurtuluşu için Ulusal Hareket" (AKUH) adı altında birleşen Mali'nin Kuzeyi'nde yaşayan Tuaregler, bu bölgede bağımsızlık ilan ettiler.

Geçen yıla kadar Libya'da "paralı askerlik" de yapan Malili Tuaregler, Kaddafi'nin devrilmesinden sonra ülkelerine silahlarıyla birlikte dönerek güçlü bir konum elde ettiler. Son ana kadar Kaddafi yönetimine bağlı kalan güçlerin de bu bölgeye sığınması, AKUH'un bağımsızlık ilan etmesini kolaylaştırmış görünüyor.

Bu hareketin siyasal çizgisi hakkında kayda değer bilgilere ulaşmak mümkün olmasa da, Tuareg halkının bağımsızlığı uğruna mücadele ettiği anlaşılıyor. Ancak Kaddafi yönetiminde paralı askerlik yapmaları, AKUH'un çizgisi hakkında ipucu veriyor. Bazı kaynaklar, hareketin "İslami Magrip Elkaidesi" ile işbirliği yaptığını iddia ederken, bazıları ise tersini öne sürüyor. Kökten dinci güçlerin Mali'nin güneyinde örgütlü olmaları, işbirliği ihtimalini zayıflatıyor.

Yansıyan bilgilere bakılırsa, AKUH, emperyalist güçlerle doğrudan ilişki içinde değil. Savaş aygıtı NATO bombardımanıyla yıkılan Kaddafi yönetimi dışında bölge devletleriyle işbirliği yapıp yapmadıkları hakkında ise net bir sonuca ulaşmak verili bilgilerle olası değil.

Mali'den yansıyanlar, darbenin Tuaregler'in bağımsızlık hareketini ezmeyi de hedeflediğine işaret ediyor. Nitekim darbeciler adına açıklamalarda bulunan bir sözcü, darbenin "mevcut Amadou Toumani Toure yönetiminin kuzeydeki Berberi Tuareg isyancılarına karşı yetersiz mücadelesine askerin gösterdiği bir tepki" olduğunu söyledi.

Buna göre darbecilerin öncelikli hedeflerinden biri, Tuaregler'in bağımsızlık taleplerini bastırmaktır. Ancak Afrika Birliği ülkelerinin darbeye karşı tutum alması, Tuaregler'in ise bağımsızlık ilan etmeleri, darbe girişiminin fiyaskoyla sonuçlandığının göstergeleri kabul ediliyor. Afrika Birliği'nin yanısıra Batı Afrika Ülkeleri Ekonomik Topluluğu üyelerinin de darbeye karşı çıkmaları üzerine geri adım atan cuntacıların, iktidarı geçici yönetime devretmeyi kabul ettikleri bildiriliyor.

AKUH'un Kuzey'de bağımsızlık ilan etmesi, darbecilerin ise geri adım atmaları gerilimi hafifletmiş gibi görünse de, Mali'de hem siyasi krizin hem silahlı çatışmaların devam ettiği bildiriliyor. Bazı kaynaklar ise, kökten dinci

örgütlerin de bağımsızlık ilan eden Tuaregler'e karşı saldırıya geçmeye hazırlandığını iddia ediyor. Çatışmaların şiddetlenmesinin iç savaşı körükleyeceği, bunun ise ülkenin parçalanmasına yol açacağını öne süren bazı çevreler, çatışmaların Kuzey Afrika ülkelerine yayılma ihtimalinin yüksek olduğunu da savunuyor.

Diğer Afrika ülkelerinde olduğu gibi Mali'de de süregelen gerici iktidar savaşları ve iç çatışmalar, sömürgeci emperyalistlerin kıta halklarının başına musallat ettikleri ölümcül vebalardır. Zira kıtanın hem doğal hem insansal kaynaklarını yağmalayan sömürgeci emperyalistler, Afrika'yı ortaçağ karanlığına doğru fırlatıp attılar. Gelişme dinamikleri parçalanan kıta ülkelerinin halkları kabilelere bölünerek, iç çatışmalarla tarumar edilmiştir. Halen birçok Afrika ülkesinde, emperyalist/siyonist güçlerin de taraf olduğu iktidar çatışmaları devam ediyor.

20. yüzyılın ikinci yarısında sömürgeciliğe karşı gelişen ilerici ve devrimci hareketler, gerici güçler arası iktidar çatışmaları ortamında güçten düşerek etkisizleşirken, şu veya bu gerici güce sırtını dayamış savaş ağalarının kimi zaman vahşi boyutlar alan bu çatışmalar, halen kıta halklarının en büyük handikapıdır. '90'lı yıllarda emperyalist güçlerin gözetiminde Ruanda'da gerçekleştirilen soykırımda birkaç haftada bir milyona yakın insanın katledilmesi, bu çatışmaların ne kadar tüketici olduğunun çarpıcı olduğu kadar dehşet verici örneklerinden biridir.

Yazık ki, Mali'deki çatışmaların da yıkıcı sonuçlara yol açma olasılığı var. Zira yansıdığı kadarıyla çatışan güçler arasında ilerici ve devrimci bir taraf bulunmuyor. Bilindiği üzere şiddet, iki veya daha fazla gerici güç arasında cereyan ettiğinde, tüm taraflar vahşi yöntemlere başvuruyor. Bu ise çatışmaların çok daha vahim daha kıyıcı olmasına neden oluyor.

Afrikalı işçi ve emekçilerin bu uğursuz, tüketici kısırdöngüden çıkabilmeleri, yazık ki kolay değil. Bu, ancak ilerici ve devrimci güçlerin siyasal alanda etkili bir rol üstlenip emekçilere bir alternatif sunabildikleri zaman mümkün olacaktır.

Libya işgalcilerinin maskesi düşüyor

Abdülhakim Belhac adlı Libyalı bir muhalif, İngiliz istihbarat servisini kendisini ve karısını Kaddafi yanlılarının eline bıraktığını ifade etti. Emperyalistlerin Ortadoğu'daki iktidarlarla kurdukları ilişkiyi yansıtan bu olay açılan dava ile ortaya çıktı.

Belgelerle ispatlanan olaylarda CIA'in 2002 ile 2004 yılları arasında bir dizi İslamcı militanı kaçırarak Kaddafi rejimine teslim ettiği görülüyor.

Libya'daki Kaddafi'ye karşı savaşan güçlerin komutanlarından olan Abdülhakim Belhac, 2004 yılında işkence gördüğünü ve Bangkok'tan Libya'ya CIA ile MI6'nın ortak operasyonuyla götürüldüğünü söylüyor.

Emperyalistler kendi çıkarlarıyla örtüştüğü sürece Ortadoğu'daki diktatörleri desteklemiş, çıkarlarına hizmet etmediği andaysa ipini çekmek için devreye girmiştir. Libya'da Kaddafi iktidarıyla Avrupa emperyalistlerinin güçlü bağı kısa sürede işgale kadar evrilmişti.

Demokrasi ve özgürlük yalanları arasında Libya'da emperyalistler işgale girişmiş, ilk icraatları ise Libya devletiyle kurulan petrol satış sözleşmesini yenilemek olmuştu.

Suriye'ye yönelik emperyalist saldırganlık kızışıyor

Bir süredir emperyalistlerin gündeminde yer tutan Suriye'ye yönelik emperyalist müdahale meselesi iyice kızışıyor. Esad rejiminin baskı ve katliamlarını fırsat bilen emperyalistler "Suriye halkını baskı ve zorbalıktan kurtarmak" adına yükselttikleri savaş naralarına somut biçim veriyorlar.

Suriye'ye yönelik olası bir müdahale için zemin hazırlayan emperyalist güçler, BM ve Arap Birliği Özel Temsilcisi olarak Kofi Annan'ı atamış, Annan da Suriye ve Türkiye başta olmak üzere çeşitli ülkelerle yaptığı görüşmelerin ardından "Barış Planı" hazırlamıştı. Buna göre, Esad rejimi tüm silahları koşulsuz olarak susturacak, BM yetkililerinin Suriye'ye girerek inceleme yapmalarına izin verilecekti. Esad'ın da kabul ettiği belirtilen bu plan için son tarih olarak da 10 Nisan belirlenmişti.

Ancak bu son tarih dolmasına rağmen Esad rejiminin baskı ve zorbalığı durdurmaması, Türkiye'ye kaçmaya çalışanlara dahi ateş açılması iddiaları bu planın başarısızlığa uğradığı biçiminde yorumlanmıştı.

Türkiye'deki mülteci kamplarını gezen Annan ise böyle bir başarısızlıktan söz edilemeyeceğini savundu. Buna göre Esad'ın "silahları susturması ve askerleri kışlaya çekmesi" için son gün 12 Nisan.

Suriye'ye yönelik emperyalist saldırganlıkta başta rol oynayan Türk sermaye devleti çok yönlü bir hazırlık içerisine girmiş bulunuyor. Hazırlıkların bir ayağı yine diplomatik ilişkilerden oluşuyor. Suriye'nin Dostları Grubu gibi uluslararası saldırı platformlarının toplantılarına ev sahipliği yapan Türk devleti, Rusya ve Çin ile görüşerek emperyalist işgal için ikna etmeye çabalıyor.

Öte yandan, Esad rejiminden kaçan mültecileri sınırlarından içeri kabul etmesini emperyalist çığırtkanlığa malzeme olarak kullanıyor. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, "Suriye krizinin" kendilerine 150 milyon dolara mal olduğunu açıklamış bulunuyor.

Suriye'nin sınır bölgelerdeki mülteci kamplarına saldırdığını ve sınır ihlali yaptığını iddia ederek Suriye sınırından girmenin somut hazırlıklarını yapıyor. Bunun için de "tampon bölge oluşturma" bahanelerine sığınıyor.

Burjuva basın da Türk devletinin bu saldırganlığıyla tam bir uyum içinde çalışıyor. Hemen hergün Suriye'de yaşananları aktaran burjuva basın, meseleyi dönüp dolaşıp sözkonusu saldırganlığa bağlıyor.

Sonuç olarak, çoktandır hedefte olan Suriye, gelinen yerde emperyalist saldırganlığın eşiğinde bulunuyor. Açık ki, saldırganlığın faturasını yüklenen kesim Suriye'nin emekçi halkları olacaktır. Tersinden, emperyalist savaş ve saldırganlığın içe dönük faturası da işçi ve emekçilerin karşısına çıkarılacaktır.

Tüm bunlara karşı, Türkiye'deki işçi ve emekçiler "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarı ile mücadeleyi yükseltmeli, emperyasit savaş ve saldırganlığa karşı devrim mücadelesini büyütmelidir.

Stuttgart'ta Paskalya yürüyüşü

Avrupa'da her yıl emperyalist savaş karşıtı binlerce insan 7 Nisan günü sokağa çıkarak gündemdeki gelişmelere bağlı olarak savaşa ve silahlanmaya karşı tepkilerini sokağa taşırlar.

Bu yıl da Almanya'nın Stuttgart şehrinde bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Saat 13.00'te Hauptbanhof (Gar) karşısındaki meydanda bir araya gelen kitle, taşıdıkları döviz ve pankartlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüşe DKP, MLPD, Die LINKE ve kendilerini "barış yanlısı sivil inisiyatifler" olarak nitelendirenler katılım sağladı. Türkiyeli kurum ve partilerden sadece TKİP ve BİR-KAR katılım sağladı. Pankart ve flamalardaki sloganlar kriz ve savaş karşıtı sloganlardı. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda kriz ve Alman sermaye devletinin savaşı finanse eden politikaları teşhir edildi. Yürüyüşün ardından SCHLOSS PLATZ Meydanı'nda bir miting düzenlendi. Türküler ve konuşmalarla saat 16.00'ya kadar miting devam etti. Burada yapılan konuşmalarda dünden bugüne Alman sermaye devletinin savaş politikalarına değinilerek "savaştan yana partilere oy vermeyin, desteklemeyin" denildi.

BİR-KAR (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu) yürüyüş ve mitinge "Emperyalist saldırganlığa karşı enternasyonal dayanışmaya" pankartıyla katıldı.

Yürüyüşe 1500 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Krizin faturasını canıyla ödedi

İşsizlik oranları ve yoksulluğun derinleştiği ülkede 77 yaşındaki emekli bir eczacı 4 Nisan Çarşamba günü, ödeyemediği borçları yüzünden intihar etti.

Emeklinin "Borçlarım var, buna artık dayanamıyorum" dedikten sonra paltosunun cebinden çıkardığı tabanca ile intihar ettiği açıklandı.

Emeklinin üzerinden çıkan veda mektubunda "Çöpten yiyecek arayamaya başlamadan önce bundan daha onurlu bir çözüm bulamıyorum" dediği belirtiliyor.

Emeklinin ölümü ülkede büyük yankı yaratırken, sosyal medya üzerinden yapılan çağrılarla 4 Nisan Çarşamba akşamı Atina'nın Sintagma Meydanı'nda bin 500'den fazla kişi eylem gerçekleştirdi.

İntihar sonrası öfkeli gösteri

Hristulas adlı emekçinin intiharı sonrası yüzlerce tersane işçisi, Atina'daki Yunan Merkez Bankası'nın önünde eylem yaptılar. İşçiler, "Artık evlerine ekmek götürmekte zorluk çekiyoruz. Maaşlarımız yarıya indi. Birikimlerimizi de aldılar. Nasıl yaşayacağız. Hepimiz intihar mı edelim?" diye haykırdı.

Tersane işçilerinin eylemine, polis müdahale etmek isteyince çatışma başladı.

Öğretmenler açlık grevinde

Hindistan'da 11 aydır ücretleri ödenmeyen öğretmenler 10 Nisan günü açlık grevine başladılar. Sosyal Yardımlaşma Dairesi önünde eyleme geçen 50 öğretmen, kendilerinden Engelliler Komisyonu'ndan alınacak "çalışabilir belgesi" istendiğini ve bunu alamadıkları için de ücretlerinin ödenmediğini belirttiler.

Açlık grevine başlayan öğretmenlerden Rajendra Kamble, Sosyal Yardımlaşma Dairesi'nin 2009 yılında bir genelge yayınladığını, buna göre öğretmenlerin atamalarının yapılması için Engelliler Komisyonu'ndan sözkonusu belgeyi almaları gerektiğini belirtti. Ancak böyle bir uygulamanın öğretmenliğe başladıklarında olmadığını da hatırlatarak, yeni uygulama için belge alınması gereken komisyon görevlisinin ofisinin Pune şehrinde olduğunu ve öğretmenlerin çoğunun buraya gitme imkanından yoksun olduğunu vurguladı. Genelgeden sonra yalnızca 24 öğretmenin ilgili belgeyi alabildiğini belirten Kamble, ortaya çıkan adaletsizliğin altını çizdi.

Ayrıca atamaların yapıldığı tarih olarak belgelerin alındığı günün sayılacağını söyleyerek, bunun aradaki 11 aylık maaşlarının ödenmemesi anlamına geldiğini belirtti.

Sosyal Yardımlaşma Dairesi'nden yapılan açıklamada ise sorunun kendilerin kaynaklı olmadığı, hükümet politikalarının uygulandığı söylendi. Sosyal Yardımlaşma Dairesi'nin sorunu çözmeye çalıştıklarına dair açıklamalarına karşın öğretmenler mücadeleyi sürdüreceklerini ve sorun çözülmediği koşullarda eylemlerini süresiz açlık grevine çevireceklerini belirttiler.

Mısır'da değişim yok!

Mısır'da halk hareketi sonrası sermaye devletinin yeniden şekillenişi siyasal krizi büyütüyor. Yapılacak seçimlerin getireceği "yeni düzen" için ortaya çıkan adaylar bile sistemin işleyişinde değişim olmadığını ortaya koyuyor. Hüsnü Mübarek döneminin eski İstihbarat Servisi Şefi Ömer Süleyman'ın Cumhurbaşkanlığı'na aday olması bunun en açık kanıtı. Mısır devletinin en temel yapı taşlarından biri olan İstihbarat Servisi'nin başkanı konuşmalarında "Mısır devletinin çocuklarının göreve çağırdığını" ifade ederek adaylığını savunuyor. Halk hareketinin bastırılması çabasında en önde görev alan isimlerden birinin adaylığı diktatör devrilse de diktatörlüğün ayakta durduğunu gösteriyor.

İsrail cephesinden yapılan açıklamalar da Mısır'da yapılacak seçimlerin demokrasi aldatmacasından öteye geçmediğini gösteriyor. Şimon Perez yaptığı açıklamada; "Mısır'da kim iktidara gelirse gelsin Camp David antlaşmasına sadık kalacaktır" diyerek İsrail'in ve emperyalistlerin bağlayıcılığını vurguladı.

Mısır'da halk hareketi sonrası şekillenen seçim ve anayasa hazırlıkları gün geçtikçe daha karmaşık bir sürece evriliyor. Şu an Hüsnü Mübarek'ten tüm yetkileri devralan Mısır Yüksek Askeri Konseyi Mayıs ayının sonunda seçim yapılacağını açıklamıştı.

Mısır İdari Mahkemesi, anayasayı hazırlamakla görevli parlamento kuruluna ilişkin yürütmeyi durdurma kararı aldı. Kurucular Meclisi'nin bileşenlerinin şekillenişinde İslamcı grupların çoğunluk sağlamasına zemin hazırlanması, Kıptiler gibi önde gelen diğer azınlık ve muhalefet gruplarının anayasa sürecinin dışında bırakılması sonrası yoğunlaşan tepkilerle bu karar alındı.

Emperyalistlerden Mübarek'e tam destek

Mısır'da halk hareketini bastırmak için elinden geleni yapan Hüsnü Mübarek rejiminin, sokak eylemlerinin doruk noktasında olduğu süreçte emperyalistlerin tam desteğini aldığı ortaya çıkıyor.

Bu süreçte Mısır sermaye devleti işçi ve emekçilerin birbirinden yalıtılması ve iletişiminin kesilmesi için interneti ve cep telefonlarını bloke etti. Amerikan ve Avrupalı internet sağlayıcılarının da Hüsnü Mübarek için bu sansüre destek verdiği ortaya çıktı.

28 Ocak 2011 tarihinde Mübarek rejimi tüm ülkenin iletişim ağını kapattı. Gece yarısından hemen önce tüm Mısır internet erişiminden silindi. Bu adımı, daha sonra hemen hemen tüm önemli yerleşim yerlerinde susan cep telefonu bağlantıları izledi. Cep telefonları bir gün süreyle sessiz kalırken, internet bağlantısının geri gelmesi 6 gün aldı.

Ürdün'de süresiz grev

Ürdün'ün en büyük elektrik üretim şirketinde çalışan yaklaşık 1200 işçi 5 Nisan günü, ücret artışı ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi talepleri ile süresiz greve başladılar.

Grevle ilgili olarak açıklama yapan Elektrik İşçileri Sendikası Başkanı Ali El Hadid, grevin Merkezi Elektrik Üretim Şirketi yönetimi işçilerin ücretlerde ve çalışma koşullarında kapsamlı iyileştirmeye gidilmesi taleplerini kabul edene kadar devam edeceğini belirtti.

Şirket yetkilileri ise işçilerin ücret taleplerini karşılamanın şirketin 2011 karlarının neredeyse yarısına mal olacağını ileri sürüyor. Ürdün elektriğinin yarısını üreten ve kontrolü Suudi Arabistan sermayeli ACWA Power International şirketinde olan, merkezi Elektrik Üretim Şirketi birkaç yıl önce yabancı şirketlerin Ürdün enerji piyasasına yatırım yapmasını teşvik etmek için özelleştirilmişti.

Kıbrıs'ta eğitim emekçilerine barikat

Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), öğretmenlerden yapılan haksız kesintiler nedeniyle Meclis önünden başlayarak, Maliye Bakanlığı ardından da Milli Eğitim Bakanlığı önünde eylem yapmak istedi. Ancak polis saldırdı.

İlköğretim okullarında yaşanan sıkıntılar, zorunlu din dersleri ve Milli Eğitim Bakanlığı tarafından alınan karne paralarını protesto amaçlı geçtiğimiz dönem öğrencilere karne vermeyen öğretmenlere, eylem cezası kesildi.

Yaptıkları eylemlerden dolayı öğretmenlerin maaşlarında kesinti yapıldı.

4 Nisan günü Sendikal Platform üyelerinin de destek verdiği eylem Meclis önünden başladı. Eylemciler, kesintileri kınayarak meclise sırtlarına döndüler.

Maliye Bakanlığı'nda yapılan bir basın açıklamasının ardından Milli Eğitim Bakanlığı'na yürüyen öğretmenler, Bakanlık'a girerek, sorunlarını dile getirmek istedi. Fakat polis burada öğretmenlere saldırdı.

Kısa arbedenin ardından basın açıklaması yapıldı.

Toplanan imzaları bakana sunmak isteyen KTOEÖS'e bağlı sendikacıya, Bakanlık'ın kapısında polis tekrar saldırıda bulundu ve içeri alınmaması sağlandı.

Polisle yaşanan tartışmaların ardından KTOEÖS'i temsilen 5 kişi Bakanlık'a girerek imzalarını sundu.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Gözaltı-tutuklama, soruşturma-ceza terörüne karşı

Özgürlüğümüze sahip çıkıyoruz!

Sermaye devleti faşist baskı ve terörü tırmandırarak sürdürüyor. Devrimciler, ilericiler, yurtseverler sermaye devleti tarafından hedef tahtasına çakılıyor. Azgın polis terörü, sokak ortasında gözaltına alma ve ev baskınları sıradanlaşıyor.

Faşist baskı ve terörün güncel örneği olarak Newroz'un yasaklanması ve ardından yaşanan gözaltı-tutuklama terörü olarak karşımıza çıkıyor. Kürt halkının iradesini kırmak için her türlü zorbalığı gösteren sermaye devleti, Newroz'u kutlamak isteyen Kürt halkına, ilericilere, devrimcilere azgınca saldırmış, yaşanan azgın polis terörü sonucu BDP Arnavutköy ilçe yöneticisi hayatını kaybetmişti. 160'ya yakın kişi de gözaltına alınmıştı. 3 Nisan'da Newroz gerekçe gösterilerek yapılan ev baskınlarının ikincisi de 10 Nisan günü yaşandı. Gözaltına alınanlar arasında bir *Ekim Gençliği* okurunun da olduğu pek çok üniversite öğrencisi bulunmakta. Halihazırda Newroz gerekçesiyle 35 kişi tutuklu yargılanıyor.

İşçilerin, emekçilerin, Kürt halkının, gençliğin kapitalist sömürü karşısında mücadeleden başka yolunun olmadığı açıktır. Bu kapsamda da sermaye devleti kendi bekasını korumak için devrimcilerin, ilericilerin, yurtseverlerin büyüttükleri haklı mücadele karşısında faşist baskı ve terörü azgınlaştırmaktadır.

Faşist baskı ve terörün üniversitelerdeki ayağı olarak karşımıza soruşturma ve cezalar çıkmaktadır. Yüzlerce üniversite öğrencisi tutukluyken, pekçok ilerici, devrimci, yurtsever öğrencinin de sesi soruşturma-ceza terörü ile kesilmeye çalışılmaktadır. Bu saldırıların güncel bilançosunu sermaye devleti kendi ağzıyla da açıklamaktan çekinmemiştir.

İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel'in soru önergesi üzerine Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, 2010 ve 2011 yıllarında 7 bin 43 üniversite öğrencisi hakkında soruşturma açıldığını, soruşturmalar neticesinde 4 bin 602 öğrencinin okuldan uzaklaştırıldığını, 55'inin ise atıldığını açıklamıştır.

İki yıl içerisinde 4 bin 602 öğrencinin okuldan uzaklaştırılması, 55'inin ise atılması YÖK düzeninin üniversitelerde yarattığı cezaevi-kışla modelinin açık göstergesidir. Nasıl ki sermaye devleti kendi bekasını korumak için mücadele eden devrimci, ilerici, yurtseverleri katlederek, tutuklayarak bitirmeye çalışıyorsa üniversitelerde de "eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" isteyen, "söz, yetki, karar hakkı" talep eden öğrenciler de soruşturma-ceza terörü ile bitirilmeye çalışılmaktadır. Böylece YÖK düzeninin, şirket yöneticilerinin derslere girdiği, idari özerkliği(!) adına mütevelli heyetlerinde patronların olduğu, AR-GE'lerinde, teknoparklarında başta savaş sanayi olmak üzere sermayenin çıkarları doğrultusunda bilim üretildiği, tüm bunlar karşısında da düşünmeyen, sorgulamayan öğrencilerin eğitim(!) gördüğü üniversite modeli rahatça oluşturulmak istenmektedir.

Soruşturma, ceza ve faşist beslemelerin saldırılarının yetmediği durumlarda ise YÖK düzeni kendi yasal düzenlemelerini bile çiğneyerek öğrencilerin okula girişini fiilen engellemektedir. Geçtiğimiz yıllarda YTÜ'de yaşanan "ihtiyadi tedbir" uygulaması Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde de devreye sokulmuştur. 3 Nisan günü yaşanan faşist saldırının ardından 22 ilerici, devrimci öğrencinin okula girişi 'tedbiren' yasaklanmıştır. Yani idare-polis-faşist işbirliği ile 22 ilerici ve devrimci öğrenci haklarında kesinleşmiş bir uzaklaştırma cezası bile ortada yokken üniversitelerine alınmamaktadırlar. Bu saldırı karşısında DTCF öğrencilerinin verdiği tepki ise son derece anlamlı olmuş, öğrenciler "Sokak Üniversitesi" düzenleyerek kendi alternatif üniversitelerini oluşturmuşlardır.

Üniversite öğrencilerine yönelik gözaltı, tutuklama, soruşturma, ceza terörü karşısında yılmadan mücadeleyi büyütmek faşist baskı ve terörün tırmandırıldığı şu günlerde son derece yakıcı bir görev olarak durmaktadır. Sermaye devletinin üniversitelerde kurduğu YÖK düzeninin gençliğe geleceksizlikten başka bir şey vaat etmediği ortadayken üniversitelerimizde YÖK düzenine karşı mücadele büyütülmelidir.

Tüm gençliğe soruşturma-ceza terörüne karşı mücadelenin, tutuklu öğrencilerle dayanışmanın, özgürlüğüne sahip çıkmak demek olduğunu anlatmak, ilerici, devrimci öğrencilerin omuzlarında bir görev olarak durmaktadır.

B. Bahar

Faşist baskı ve terör sökmedi, sökmeyecek...

Gözaltılar serbest bırakılsın!

Sermaye devleti ilericilere, devrimcilere, yurtseverlere yönelik faşist baskı ve terörü tırmandırıyor. 10 Nisan günü İstanbul'da gerçekleşen ev baskınları ile aralarında bir Ekim Gençliği okuru ve BDSP çalışanının da bulunduğu 19 kişi gözaltına alındı.

Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarında ısrar eden faşist sermaye devleti Newroz'u yasaklamış, bu yasaklama karşında Kürt halkı, ilerici ve devrimci güçler de Newroz bayramını kutlamak için Kazlıçeşme Meydanı'na yüklenmişlerdi. Azgın polis terörü sonucunda pek çok insan yaralanırken 160'a yakın devrimci ve ilerici gözaltına alınmış, 23 kişi de tutuklanmıştı. Bununla da yetinmeyen sermaye devleti 3 Nisan'da da 34 kişiyi gözaltına almış, bunlardan 12'sini de tutuklamıştı. 10 Nisan'da da Newroz gerekçesiyle 19 kişi gözaltına alındı.

Açık ki sermaye devleti "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını yükselten Kürt halkından, ilericilerden, devrimcilerden korkmaktadır. 1 Mayıs'a yaklaşılan şu günlerde de saldırılarını arttırmaktadır. Ancak gözaltıların, tutuklamaların, baskıların bizleri yıldıramayacağını bir kez daha belirtiyoruz.

Tüm bu saldırılar karşısında kararlılıkla mücadele etmeye devam edeceğiz. **Ekim Gençliği** olarak üniversitelerimizde faşist baskı ve terör karşısında özgürlüğüne ve geleceğine sahip çıkma çağrısını yükselteceğiz. 1 Mayıs'ta da "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını yükselterek alanları dolduracağız!

Gözaltılar serbest bırakılsın!
Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!
Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!

Ekim Gençliği

Denizler'in yolunda düzene başkaldırıyoruz!

Özgürlük, devrim ve sosyalizm için geleceğimize sahip çıkıyoruz!

Kampanya çalışmamız sona doğru yaklaşmış bulunuyor. "Gençliğe devrimci baharı kazanma çağrısı" olarak tanımladığımız kampanyamızın bu son aşamasında, 1 Mayıs'ın hemen ardından 6 Mayıs'ı karşılayacağız. 6 Mayıs 1972'de devrim ve sosyalizme olan bağlılıkları ile darağacına yürüyen Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ı, Denizler şahsında devrim mücadelesinde ölümsüzleşen tüm kızıl karanfilleri anacağız.

Bu 6 Mayıs, "Geleceğine sahip çık!" şiarı ile yürüttüğümüz kampanyamızın da final etkinliği olacak. Ayları bulan yoğun çaba ve emek, 1 Mayıs'la birlikte en önemli somut karşılığını bu etkinlikle bulacak.

Kampanyamızın final etkinliğinin 6 Mayıs gibi bir günde yapılacak olması bilinçli bir tercihin ürünüdür. Böyle bir final etkinliğinin devrimci önderlerin ölüm yıldönümünde ve onları anarak yapılacak olması çalışmamızın anlamını ve genç komünistlerin kendi misyonları ve konumlarına dair taşıdıkları açık bilincin yansıması olacaktır.

6 Mayıs, emperyalizme karşı mücadelede simgeleşmiş yiğit devrimcilerin katledilişlerinin yıldönümüdür. ABD askerlerini Dolmabahçe kıyılarından denize döken bir kuşağın öncülerinin adlarını tarihe kazıdıkları gündür!

6 Mayıs, faşist baskı ve terörü karşısında başeğmemenin, darağacına başı dik yürümenin tanıklık ettiği bir gündür!

6 Mayıs, son nefesle haykırılan "Yaşasın Marksizm-Leninizm!" şiarının devrim mücadelesine bir daha silinmemecesine yazıldığı bir gündür. Devrime olan sarsılmaz bağlılığın, devrim ve sosyalizm davasına adanmışlığın, inancın ve kararlılığın adıdır!

İşte bu yüzden 6 Mayıs, devrim ve sosyalizm mücadelesi tarihimizin en acı olduğu kadar en onurlu sayfalarının da başında gelmektedir.

Denizler'in bugün gençlik alanındaki temsilcileri, tasfiyeci bataklık içinde debelenerek Denizler'in yolunu parlamentoya çıkaran liberal-reformist güçler değil, düzen karşısında devrim bayrağını inat ve ısrarla taşımayı sürdüren genç komünistlerdir. Denizler'in düzene karşı yükselttikleri devrim bayrağı bugün genç komünistlerin ellerindedir. Üniversite kampüsleri, sokaklar ve eylem alanları bunun en dolaysız tanığıdır. Gençlik hareketinin politik öznelerinin dahi apolitikleştiği bir dönemde devrim ve sosyalizm şiarını yükseltenler; gençliğe parti ve devrim davasının çağrısını taşıyanlar; özgürlük, devrim ve sosyalizm için kavga şiarını haykıranlar bugün genç komünistlerdir.

Bulundukları tüm alanlarda devrim ve sosyalizm bayrağını yükselten genç komünistler, 6 Mayıs'ta İstanbul'da toplanacaklar. Denizler'i ve kavgada ölümsüzleşen devrimci önderleri kitlesel ve militan bir etkinlikle anarak kampanyalarını sonlandıracaklar.

Emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve devlet terörüne, eğitimin ticarileştirilmesine karşı geleceğine sahip çıkan, Denizler'in yolunda düzene başkaldıran gençlik güçleri bu etkinlikte buluşacaklar. "Özgürlük, devrim ve sosyalizm!" şiarlarını birkez daha hep birlikte haykıracaklar.

1 Mayıs'tan 6 Mayıs'a, devrimci baharı kazanmaya!

Kampanyamızın bu son dönemi genç komünistler için bir seferberlik dönemi olmalıdır. Şimdi genç komünistler, tüm imkanları ve araçları harekete geçirerek 1 Mayıs'a yüklenmeli, 1 Mayıs'tan alacakları politik-moral güçle 6 Mayıs'a yürümelidir.

Kuşkusuz burada yüklenilecek ilk halka 1 Mayıs olacaktır. Genç komünistler geçmiş yıllardan daha geniş bir gençlik kesimini 1 Mayıs alanlarına taşımalı, gençliğin sermaye düzeni karşısındaki devrimci öfkesini kızıl kortejlerinden yükseltmelidir. 1 Mayıs alanlarında devrimin ve sosyalizmin şiarlarını devrim için çarpan genç yüreklerle haykırabilmelidir.

1 Mayıs tablosu, 6 Mayıs'ta yapılacak etkinliğin tablosunu belirleyecektir. Denizler'i militan ve kitlesel bir etkinlikle anmaya hazırlanan genç komünistler, taşıdıkları misyon ve sorumluluğun bilinciyle 1 Mayıs'a yüklenmelidirler.

Hiç şüphe yok ki, genç komünistler bunu başarabilecek deneyim, irade ve politik bilince sahiptir. Gerisi buna uygun bir çaba, enerji ve inisiyatifin ortaya konulmasına bağlı olacaktır.

(Ekim Gençliği, Nisan 2012 tarihli 137. sayısından alınmıştır...)

İzmir'de kurultay çalışmaları

"Özgürlük ve gelecek için İzmir Öğrenci Kurultayı" çalışmaları devam ediyor. Komiteler üzerinden yürütülen çalışmalar ile kurultayın İzmir kamuoyuna mal edilmesi için yoğun çaba sarf ediliyor.

Kurultay bileşenleri tarafından kaleme alınan deklarasyon metni ile birlikte, İzmir'deki tüm sendikalar, meslek odaları ve kitle örgütleri dolaşılarak, kurultaya destekçi olmaları talep edildi.

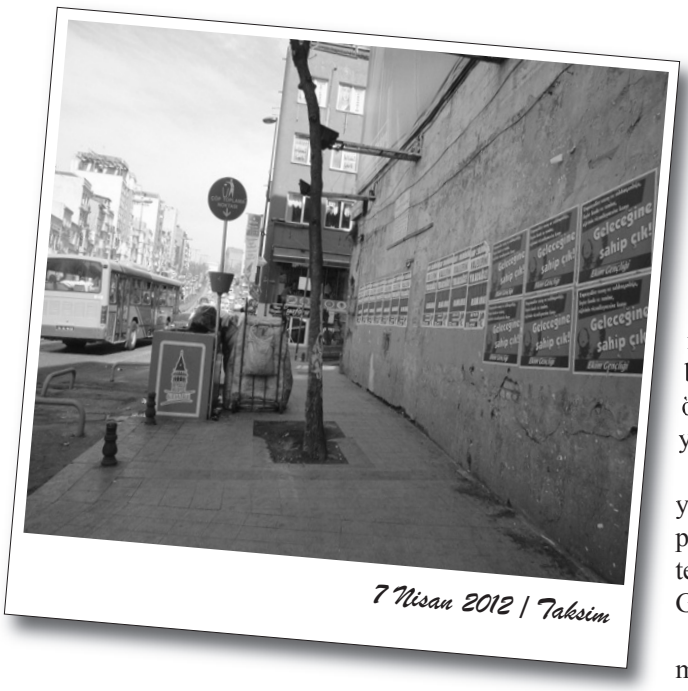
İkinci sayısı için çalışmaları yürütülen Kurultay Fanzin'in planlaması yapıldı. Yazılar için iş bölümünün tamamlandığı fanzinde, eğitimin ticarileşmesi işlenirken faşist baskı ve terörün uzantısı olan tutuklu öğrenciler gündemi ele alındı.

Ardından Hazırlık komitesi fanzin çıkarma süreci ile uğraşırken, İİBF komitesi imza kampanyasını devam ettirdi. Ege Üniversitesi'ndeki kurultay bileşenleri de Toplumsal Bellek Yoklaması fotoğraf sergisi ve afişleme çalışmalarını sürdürdü.

İzmir Öğrenci Kurultayı Hazırlık Komiteleri

Ekim Gençliği'nin çalışmalarından...

7 Nisan 2012 / Taksim

Ekim Gençliği, üniversitelerde yürüttüğü kampanya çalışmalarında gençliği geleceğine sahip çıkma çağrısını yinelerken 1 Mayıs çalışmalarını da hızlandırdı. İstanbul, Ankara, Eskişehir ve İzmir'de yürütülen çalışmalarla üniversite gençliği 1 Mayıs alanlarına çıkarak geleceğine sahip çıkmaya çağırıldı.

İstanbul

İstanbul Ekim Gençliği Taksim'de afişleme çalışması ve Bakırköy'de dergi dağıtımı ile kampanyanın sesini Taksim ve Bakırköy'e taşıdı.

7 Nisan sabah saatlerinde Taksim-Unkapanı yolu üzerine ve İstiklal Caddesi'nin ara sokaklarına Ekim Gençliği'nin "Emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve teröre, eğitimin ticarileşmesine karşı geleceğine sahip çık!" şiarlı afişleri yoğun olarak yapıldı.

Akşamüzeri de Bakırköy Çarşı'da Ekim Gençliği'nin yeni sayısı ile birlikte kampanya bildirisinin, Liselilerin Sesi ve Kızıl Bayrak Gazetesi'nin dağıtımı yapıldı. Ekim Gençliği'nin "Denizler'in yolunda düzene başkaldırıyoruz! Özgürlük, devrim ve sosyalizm için geleceğimize sahip çıkıyoruz!" şiarlı arka kapağı ile Ekim Gençliği'nin ve Kızıl Bayrak'ın 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya çağıran ön kapakları ilgiyle karşılandı.

11 Nisan günü de YTÜ Yıldız Kampüsü'nde kampanya çalışmaları ile birlikte Newroz gözaltıları teşhir edildi.

Ekim Gençliği'nin gözaltılarla ilgili yaptığı açıklama duvar gazetesi halinde Tonoz Kantin ve fakültelerde kullanıldı. Ayrıca Ekim Gençliği imzalı tutuklu öğrencilerle dayanışmaya ve özgürlüğüne sahip çıkmaya çağıran afişlerle, "Faşist baskı ve terör sökmedi, sökmeyecek! Gözaltı, tutuklama terörüne karşı özgürlüğüne sahip çık!" şiarlı afişler kullanıldı.

Bunların yanında, Taşeron İşçileri Kurultayı'na çağrı yapan Taşeron İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi imzalı afişler de kampüste kullanıldı.

Ankara

Ankara **Hacettepe** Üniversitesi'nde 1 Mayıs çalışmalarını başlatan Ekim Gençliği okurları 1 Mayıs'a çağrı afişlerinin yanı sıra yazılamalarla faaliyetin ajitasyon-propaganda ayağının ilkini gerçekleştirdiler. Kampüsün duvarları "Parti, sınıf, devrim!", "1 Mayıs'ta alanlara!", "Geleceğine sahip çık!", "6 Mayıs'ta İstanbul'a!" ve "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" şiarlarıyla süslendi.

Beytepe Ekim Gençliği, 1 Mayıs hazırlık komitesini kurdu. 10 Nisan günü yapılan toplantıda sürecin önemi vurgulanırken şimdiden üniversitelerde sınıfsal özüne uygun devrimci bir 1 Mayıs örgütlenmesi gerektiği üzerine bir sohbet gerçekleştirildi. Konuşma sonrasında komite ile somut planlamalar yapıldı. Stantlarla ve afişlerle okula müdahale etmenin yanı sıra mümkün olan bölümlerde bölüm toplantısı ve son olarak da 1 Mayıs'ın tarihsel özünün anlatıldığı ve sınıfın sesinin kampüse yansıtıldığı bir etkinlik yapma kararı alındı.

Ekim Gençliği okurları, DTCF'de son dönemde yaşanan soruşturma ceza terörüne karşı ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütüyor. "Soruşturma-ceza terörüne son! Eğitim hakkına sahip çık!/ Ekim Gençliği" afişleri fakültede yaygın bir şekilde kullanıldı.

Terörle mücadele yasasını ve özel yetkili mahkemeleri teşhir eden ve tutuklu öğrencilerle dayanışma amacıyla hazırlanan "TMY-ÖYM kaldırılsın! Tutuklu öğrenciler serbest bırakılsın! Özgürlüğüne sahip çık!/ Ekim Gençliği" şiarlı afişler de kampüste kullanıldı.

Fakültede yaygın bir şekilde bildiri dağıtımı yapılırken, açılan standlarla üniversite gençliğine Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak ulaştırıldı.

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi'nde "Geleceğine Sahip Çık" şiarlı afişlerin yanı sıra "ÖYM TMY kaldırılsın, Tutuklu öğrenciler serbest bırakılsın. Özgürlüğüne sahip çık" yazılı afişler de yaygın bir şekilde kullanıldı.

Yemekhane önünde tutuklu öğrencilerle dayanışmak için açılan stantta, hapishanelere gönderilmek üzere hazırlanan kartlara üniversite öğrencileri dayanışma mesajlarını yazdılar. ÖYM ve TMY'nin teşhirinin de yapıldığı stant öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı.

İzmir

DEÜ Hazırlık Binası'nın önünde açılan Ekim Gençliği masasında Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak satışı gerçekleştiren genç komünistler, öğrencilerle, içinde bulunduğumuz konjonktür, sınıf hareketindeki gelişmeler ve yaklaşan 1 Mayıs üzerine anlamlı tartışmalar yürüttüler.

Ayrıca, işçi düşmanı Hugo-BOSS şirketinin mühendislik fakültesi kariyer günlerine gelmesini protesto eden ve mühendislik fakültesinde TKP'nin afişlerini yırtan polisleri engelleyerek polis baskısına maruz kalan Ekim Gençliği okurlarına soruşturma açıldı. Açılan iki farklı soruşturmada, "okulda izinsiz afiş asmak, izinli etkinliği engellemek, pankart açmak" gibi ifadelerle birlikte "öğretim görevlilerinin darp edildiği" yalanına yer vererek yaşananların saptırılması, amacın okulda faaliyet yürüten genç komünistleri düzmece iddialarla susturmak olduğunu ortaya koydu. Aynı zamanda Hugo-Boss protestosuna destek veren öğrencilerden bazılarına da soruşturma açıldı.

Polisin aldığı görüntülerle soruşturma açılmış olması, okul-polis-ÖGB işbirliğini ön plana çıkarırken, İİBF binası D blok içerisinde afişleme çalışması yapan genç komünistlerin İİBF Fakülte Sekreteri tarafından engellenmeye çalışılması genç komünistlerin kararlı davranışları ile geri püskürtüldü. Olay yerine gelen ÖGB'ler ise geri dönmek zorunda kaldı.

Dokuzçeşmeler Kampüsü içerisinde, Türk Hukuk Topluluğu içerisinde faaliyetler yürüten ülkücü faşistlerin, kulüp etkinlikleri için yaptıkları afişleme sırasında Öğrenci Kolektifleri'nin afişlerini yırtmaya çalışmaları üzerine genç komünistler olaya müdahale etti ve faşistlere geri adım attırılarak yırttıkları afişler geri astırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul-Ankara-Eskişehir-İzmir

Ekim Gençliği'nden GSS paneli ve eylem

İstanbul Ekim Gençliği, bir süredir GSS'ye karşı yürüttüğü çalışmaları panel ve eylem ile sonlandırdı. "Genel Sağlık Sigortası öğrencilerden ne götürüyor?" başlığıyla düzenlenen panel **5 Nisan** günü Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde yapıldı.

Panelde ilk konuşmayı yapan Ekim Gençliği temsilcisi sağlıkta yaşanan dönüşümleri ve Ekim Gençliği'nin bu kapsamda yürüttüğü saldırıları anlattı.

TÖK adına yapılan sunumda ise sağlık hakkı, kapitalist sistemde sağlık hakkına erişim, Tam Gün Yasası, Kanun Hükmünde Kararnameler ve GSS'nin kapsamı üzerinden duruldu. Sunum esnasında sorulan sorularla da panel canlı bir şekilde sürdü.

Sunumun ardından yapılan tartışmalarda da TTB ve Tıp Öğrenci Kolu'nun bu saldırılar karşısındaki misyonunun ne olması gerektiği üzerinde duruldu. Sağlık alanındaki meslek örgütleri cephesinden örülecek toplumsal muhalefetin genel toplumsal muhalefetle ilişkisi tartışıldı.

6 Nisan günü de Kadıköy SGK önünde bir eylem yapıldı. Eylemde bir süredir GSS'nin geri çekilmesi talebi ile yapılan çalışmalar aktarıldı. İmza kampanyası boyunca emekçilerin ve gençliğin ortaya koyduğu tepki dile getirildi.

Eylemde yapılan basın açıklamasında sağlıkta yıkım programlarının GSS ile birlikte daha da hız kazandığı, "herkesin sigortalı olacağı" bahanesiyle sağlığın gerçekte paralı hale getirildiğine dikkat çekildi.

6 Nisan 2012 / Kadıköy

Açıklamada GSS'nin öğrencilerin sağlık hakkını elinden aldığı, medikoların kapatılması gibi uygulamalarla öğrencilerin ücretsiz sağlık hakkından yararlanmasının önüne geçildiği belirtildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

DTCF'de Sokak Üniversitesi

DTCF'de haklarında soruşturma açılan ve tedbiren uzaklaştırma kararı olan 22 öğrenci **6 Nisan** günü DTCF önünde yaptıkları bir basın açıklaması ile Sokak Üniversitesi'ni başlattı. Öğreciler tarafından yapılan basın açıklamasının ardından düzen partilerinden CHP'li bir milletvekili ve BDP'li Van milletvekili bir konuşma gerçekleştirdi. Daha sonrasında ise ÇHD, Eğitim Sen ve TMMOB adına birer konuşma gerçekleştirildi.

Temel Demirer ve Sibel Özbudun da öğrencilerin yanına gelerek destek oldu. Temel Demirer "buraların gerçek üniversiteler olduğunu düşünmüyorum. Burada ÖGB'ler var, bir disiplin var, bunlar kışlada olur. Buralarda TEM var, satırlı öğrenciler var, buralar bilimden uzak yerler" diyerek üniversitelerin özerk demokratik üniversiteler gerçeğinin dışında olduğunu vurguladı. "Ayrıca buradan yıllar önce Mahir Çayan'lar, Deniz Gezmiş'ler, İbrahim Kaypakkaya'lar geçti yapılan bu saldırı onların yoldaşlarına yapılan bir saldırıdır. Düşüncelere yapılan bir saldırıdır." dedi.

Basın açıklamasına çeşitli bölümlerden öğretim görevlileri destek verdi. Bilimin olmadığı bir yerde nasıl bilim üreteceklerini bilmediklerini belirten öğretmenler bu sürecin sonuna kadar öğrencilerini yalnız bırakmayacaklarını belirttiler.

Dekanla görüşmeye girilmesinin ardından, kalan öğrenciler de okul önünde oturmaya başlayarak Sibel Özbudun ile ilk derslerini işlediler. "Üniversitelerde bilim" üzerine yapılan dersten sonra öğrenciler söyledikleri marşlar ve müziklerle birlikte oturma eylemlerine devam ettiler.

Dekanla görüşen milletvekilleri, dekanın soruşturmanın ve tedbiren uzaklaştırma kararının kaldırılmayacağını söylediğini, faşistlerle birlikte bir toplantı yapılacağını bildirdiler.

9 Nisan günü de Temel Demirer'in "İnsan olmak" konulu dersini dinleyen öğrenciler notlar alarak hocalarına sorular yönelttiler. Demirer "Dünya'nın herhangi bir yerinde bir dal kesilse bunun acısını yüreğinizde hissetmelisiniz" sözleriyle başladığı dersinde devrimcilerin insani değerleri savunduğunu ama düzenin tarihinin katliamlarla, kırımlarla dolu olduğunu belirtti.

Demirer'in konuşmasının ardından Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden bir araştırma görevlisi "güvenlik" kavramı üzerine konuştu. "Onların güvenlik dedikleri şeyler (MOBESE, polis, ÖGB, gaz bombası..vs) bizim için güvensizlik anlamına geliyor" diyen akademisyen, kavramların sınıflar tarafından farklı algılandığına dikkat çekti. Daha sonra Hukuk Fakültesi'nden bir öğretim görevlisi de yaptığı konuşmanın ardından öğrencilerin sorularını yanıtladı.

Çevreden geçen emekçilerin ilgisiyle karşılanan Sokak Üniversitesi yaşanan saldırılar üzerine birçok emekçiyle sohbet etme imkânı yarattı. Akşam saatlerinde öğrencilerin yanına gelen CHP milletvekilleri daha sonra fakülte dekanıyla bir görüşme yaptılar. Rektör yardımcısının da katıldığı toplantıda "tedbiren uzaklaştırma" kararının "güvenliği sağlamak" amacı ile uygulandığı ve öğrencilerin sınav haklarının saklı tutulacağı iddia edilerek yaratılan durum meşrulaştırıldı.

Ekim Gençliği / DTCF

Bakandan soruşturma terörü itirafı

Son yıllarda üniversitelerde artarak süren soruşturma ve ceza terörünün resmi verileri açıklandı. İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel, verdiği soru önergesinde Başbakan Tayyip Erdoğan'a "son 2 yıl içinde üniversite öğrencilerine YÖK'ün ve rektörlüklerin uygulamalarını, hükümetin eğitim politikalarını protesto etmek, harç, ulaşım, yurt, kantin, yemekhane fiyatlarını protesto etmek, öğrencileri eyleme ya da etkinliğe katılmak üzere galeyana getirmek, okula soda getirmek, okula simit, poğaça, ekmek ile girmek, anadilde eğitim haklarını savunmak, ıslık çalmak, halay çekmek, toplu şekilde müzik dinlemek, puşi takmak, Evrensel gazetesi dağıtmak, duyuru ve tanıtım amacıyla okul içerisinde masa açmak, afiş asmak, bildiri dağıtmak, toplantı, eylem, müzik dinletisi, panel, film gösterimi, kitap okuma etkinliği düzenlemek gibi gerekçelerle kaç soruşturma açıldığını" sordu.

Cevabın YÖK'ten alınan verilere dayandığını belirten Dinçer, 2010 ve 2011 yıllarında 7 bin 43 üniversite öğrencisi hakkında soruşturma açıldığını, 1477 öğrencinin uyarı, 897 öğrencinin kınama, 4 bin 602 öğrencinin okuldan uzaklaştırma, 55 öğrencinin ise okuldan atılma cezası aldığını açıkladı.

Faşist saldırılar, soruşturma ve ceza terörü…

Bizi

Bİ-Tİ-RE-MEZ-Sİ-NİZ!

Emekçilerin kazanılmış haklarını gasp eden, işçilerin kanları üzerinden kendini var eden sermaye düzeninin gençliğe yönelik saldırıları da devam etmektedir. Eğitim her boyutuyla ticarileştirilirken, emekçi çocuklarına üniversite kapıları kapatılmakta, gençler geleceksizliğe mahkûm edilmektedir. Gençliğe karanlık bir gelecekten başka bir şey sunamayan sermaye düzeni, bu saldırılar karşısında öğrencileri sessiz kılmak için her türlü baskı ve zoru devreye sokmaktadır. Bu baskı ve zorun bir ayağını da üniversitelerde geçtiğimiz dönemde de kendini fazlaca gösteren faşist saldırılar oluşturmaktadır. İdare-polis-faşist işbirliği içinde gerçekleşen saldırılar, bu dönem başında "Hocalı katliamı" ile ivme kazanmış, bugün de artarak devam etmektedir.

Ankara Üniversitesi DTCF'de de devrimci faaliyete yönelik gerçekleşen faşist saldırılara bir yenisi daha eklenmiştir. Bir süredir devam eden sözlü tacizler, fiziki saldırıya dönüşmüştür. Satırlarla ve silahla okula giren faşistler, kantinde oturan iki öğrenciyi satırla yaralamış, çıkan çatışmanın ardından okula polis girmiştir. Okul içinde devrimci-ilerici öğrencilerin bulunduğu orta bahçeye konuşlanan polisin, faşistlere "satırlarla girmişler, delikanlı çocuklarmış!" gibi ifadeler kullanması bu faşist saldırıların devlet tarafından sahiplenildiğinin göstergesidir.

Çatışmadan bir gün sonra bu kez dekanlık tarafından soruşturma terörü devreye sokulmuştur. 22 ilerici-devrimci öğrenci "tedbiren uzaklaştırma" cezası almışlardır.

Fakültemizde son yaşananlar idare-polis-faşist işbirliğini bir kez daha kanıtlamıştır. Faşist saldırıların, soruşturma-ceza terörünün, fakültemizdeki devrimci faaliyeti hedef aldığı açıktır.

Devrimci irade faşist saldırılar karşısında bugüne kadar geri adım atmadı, bundan sonra da atmayacaktır. DTCF'deki devrimci faaliyetin önünü kesmek isteyen tüm bu saldırılar boşa düşürülecektir. Bulunduğumuz her alanda faşist saldırıları teşhir edecek, hem eğitim hakkımıza hem de devrimci faaliyetimize sahip çıkacağız.

DTCF Ekim Gençliği

Liseli gençlik işçi sınıfının saflarına!

Geleceğimize sahip çıkmak için 1 Mayıs'ta alanlara!

Arkadaşlar!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs yaklaşıyor. Yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç bu sene de dört bir yandan 1 Mayıs alanlarına akacak. Tüm dünyada olduğu gibi bu topraklarda da iki dünya, emeğin ve sermayenin dünyası karşı karşıya gelecek.

Liseli arkadaşlar!

Üniversitenin kapıları her geçen gün biz işçi ve emekçi çocuklarına biraz daha kapatılıyor. Ailemizin dershanelere ödeyecek binlerce lirası yoksa eğer, ya mecburen büyük borçların altına giriyor ya da eğitim hakkımız elimizden alınıyor. Eğitimi ticarete döktükleri yetmezmiş gibi, bir de şifreleriyle geleceğimizle oynuyorlar.

Öte yandan, sınavların ve dershanelerin kalkacağı aldatmacalarıyla bizleri kandırmaya çalışıyorlar. Onların dershanelerin kalkması ile kastettikleri şey buralara özel okul statüsü vermek ve öğrencileri bu dershaneden bozma özel okullar içir teşvik etmek.

Arkadaşlar!

ABD emperyalizminin uşaklığına soyunan Türk sermaye devleti, ülke topraklarını füze kalkanına ve NATO'nun askeri üslerine açıyor. Emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda Türkiye, Ortadoğu'daki kardeş halklara dönük bir saldırı merkezi haline getiriliyor. AKP hükümeti emperyalizm ile işbirliği içinde, Suriye'ye dönük bir emperyalist saldırganlığa hazırlık yapıyor.

Öte yandan, Kürt halkının ulusal varlığı dahi inkâr edilerek haklı talepleri bastırılmaya uğraşılıyor. Buna yoğun faşist baskı ve tutuklamalar eşlik ediyor.

'93 yılında Sivas'ta 35 insanımızı diri diri yakanlar ise bugün katilleri aklamakla uğraşıyor. Davadaki "zamanaşımı" kararının ardından, bizzat başbakanın ağzından "milletimize hayırlı olsun" nidaları atılıyor.

Arkadaşlar!

Kılık kıyafet yönetmeliği ile bizi tek tip insanlara dönüştürmeye çalışanlara, dindar nesil adı altında uysal, düşünmeyen, itaatkâr bir kuşak yaratmak isteyenlere, liseleri ticarethane, bizleri müşteri haline getirenlere yanıtımızı 1 Mayıs meydanlarında verelim.

Devrimci mirasımızı geleceğe taşıyalım. Deniz Gezmişler'den, İbrahim Kaypakkayalar'dan, Erdal Erenler'den aldığımız devrim ve sosyalizm bayrağını **Devrimci Liseliler Birliği** saflarında daha da yükseklerde dalgalandıralım. 1 Mayıs alanında işçi ve emekçilerle omuz omuza verip geleceğimizi çalanlardan birlikte hesap soralım.

Geleceğimize sahip çıkalım!
Yaşasın 1 Mayıs! Bijî yek Gulan!
Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!
Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!

Devrimci Liseliler Birliği (DLB)

Teşvik'ten özel okullara ayrıcalık

Dinci-gerici parti şefi Tayyip Erdoğan'ın YGS öncesi 4+4+4 yasası kapsamında açıkladığı uygulamalar Teşvik Sistemi ile hayat bulmaya başlıyor. Teşvik sistemi içine özel okulları desteklemek için somut maddeler yerleştirilirken Maliye Bakanı Mehmet Şimşek uygulama için burjuva basına görüşlerini bildirdi. "Yarısı aileden yarısı bizden" diye sunulan başlık altında özel okulların teşvikten nasıl yararlanacağı ve sermaye devletinin yeni dönem hedeflerini aktardı. Yeni teşvik sistemine göre il ayrımı olmaksızın yapılacak her özel okul 5. bölge tanımından yararlanacak. Mehmet Şimşek yaptığı açıklamada özel okulların payının çok düşük olmasında bahsedip "Özel okulların eğitim sistemimizdeki payı yüzde 2 düzeyinde. Bunun yüzde 20'lere çıkması lazım" diyerek uzun vadeli hedefleri ifadelendirdi.

Özel okul masraflarının 1500 TL'sini devlet karşılayacak parası olan üstünü tamamlayacak. Maliye Bakanı bu hesapla devletin okullara ayırdığı kaynak yükünden kurtulacaklarını söylüyor. Ayrıca, zarar yokmuşçasına bir de bu uygulama sayesinde artan parayla devlet okullarını iyileştireceklerine dair vaatler sıralanıyor.

DLB 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) 1 Mayıs hazırlıklarını sürdürüyor. Liseli devrimciler, 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında Esenyurt ve Gebze'de toplantı yaptılar.

Esenyurt

Esenyurt DLB 1 Mayıs Hazırlık Komitesi tarafından yapılan toplantıda 1 Mayıs'ın tarihi üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Sunumun ardından bir haftalık çalışmanın durumu üzerine değerlendirmeler yapıldı. 22 Nisan'da gerçekleşecek 1 Mayıs pikniğine liselilerin katılımını sağlamak üzerinden planlamalar yapıldı.

DLB, bu toplantıda 1 Mayıs'ın yanı sıra 6 Mayıs'ı da gündemine aldı. Devrim şehitlerinin bıraktığı mücadele bayrağını gençlik içerisinde yükseltmek için 1 Mayıs'ın kızıllığıyla 6 Mayıs'a yürüneceği ifade edildi.

DLB 1 Mayıs Hazırlık Komitesi, liselere yönelik yürütülecek çalışmayı planlamasının ardından toplantı sona erdi.

Gebze

5 Nisan günü Gebze'de yapılan toplantıda genel olarak eleme sınavlarına yönelik bir tartışma yürütüldü. Eleme sınavlarının lise öğrencileri üzerindeki psikolojik etkisinden bahsedildi. Eleme sınavlarının kaldırılması talebi ve DLB'nin nasıl bir eğitim istediği üzerine konuşuldu. Mücadele çağrısının yapıldığı toplantıda 22 Nisan'da Gebze BDSP'nin gerçekleştireceği "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarlı 1 Mayıs pikniğine çağrı yapıldı.

Kavga sürdükçe unutmayacağız seni!

Hoşçakal Özge yoldaş…

Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni anlatabilmek seni,
Namussuza, halden bilmeze,
Kahpe yalana.

Ve ölüm aramızdan birimizi daha, erken ve amansız bir şekilde aldı. Bir dostumuz, arkadaşımız daha, erken veda etti hayata. Bir tarafta Türkiye'de tıbbın gelişmesi ile övünen ve hatta son dönemde çift kol nakli, yüz nakli gibi operasyonlarla bunu gösterenler aynı müdahaleyi emekçi çocukları için göstermiyor. Başına gelen kurşuna rağmen yaşaması mucize denilen İbrahim Tatlıses gibi para babaları yaşatılırken, işçi ve emekçi çocukları ölüme terk ediliyor.

Gazi Üniversitesi'nde son sınıf öğrencisi dostumuz, devrimcilerin yol arkadaşı, kısa bir süre önce karaciğerinden geçirdiği "basit" bir operasyonun ardından girdiği yaşam mücadelesini "kaybetti". İlk başta çok ciddi bir şeyin olmadığı söylenirken ilk ameliyatın sonrasında biriken suyun tahmin edildiğinden daha fazla olduğu söylenerek ikinci bir ameliyata daha alındı ve sonra bir üçüncüsüne daha… Sonrası yoğun bakım… Ve Özge artık aramızda yok…

Gençliğin güler yüzlü kızına…

Seni ilk tanıdığımda liseyi yeni bitirmiştin ve üniversiteye geçmenin mutluluğu ve üzüntüsü vardı. Çünkü gittiğin üniversite politik olarak oldukça geri bir noktadaydı. Ben de bu dönemde liseye yeni gelmiştim ve lise çalışmamız kaldığı yerden devam etmeye başlamıştı. Seni de İşçi Kültür Evi'ne gelip giderken tanıdım. Karşımda sıcak ve güler yüzlü bir kız duruyordu. Daha sonra sen lise deneyimlerini anlattın, ben lise çalışmasını anlattım, sürecimiz böyle ilerlemişti. Hatırlıyorum da festival sonrası Kültür Evi'ne yapılan operasyon sonucu 3 yoldaşımız tutuklanmıştı ve sen bunun verdiği öfkeyle çalışmayı kaldığı yerden omuzlama kararlılığı ile gelmiştin. Yoldaşlarımızın tutuklandığını ama Kültür Evi'nin çalışmalarının hala devam ettiğini Mamaklı emekçilere birlikte taşımıştık. Ve sonra, eylemlerde etkinliklerde hep o güler yüzünle hatırlıyorum seni. Ölüm belki doğanın kanunu, olması gereken bir şey ama bu kadar genç ve apansız gelmesi çok zor katlanılabilen bir durum.

Ben küçükken, büyükler herkesin bir yıldızı olduğundan ve bir kişi ölünce bu yıldızın kaydığından bahsederdi. Ama ben senin yaşama gözlerini kapattığın gün gökte kayan bir yıldız görmedim. Çünkü bizler öldüğümüzde yanımızda bir yıldız götürmüyoruz, gerimizde birçok yıldız bırakarak gidiyoruz. Benim gördüğüm işte geride kalan yıldızlardı. Bu yıldızlar uğurladı seni sonsuzluğa ve geride kalan yıldızlar sürdürecek yarıda kalan kavganın devamını.

Ölmeden önce son olarak tabutunda Kızıl Bayrak istediğini bugün öğrendim. Bugün birçok insanın devrimcilerin bir şekilde çevresinde durduğunu biliyorum. Ama bu çevrelerde duranlardan devrimcileri bu kadar içselleştiren ve sahiplenen bir kişiyi tanıma şansı da verdin sen bana. Bugün bizlere azsınız, bir şey yapamazsınız diyen insanlara aslında devrimcilerin daha çok olduğunu bir kez daha haykırma olanağı tanıdın.

Bu topraklarda Özge Fidan köklerini sımsıkı bağlamıştı topraklara, bu topraklarda mücadelede yitirdiğimiz şehitlerin kanlarıyla büyüyüp gelişmişti devrim mücadelesi ve bugün sınıf devrimcileri taşıyor bu ülkede devrim bayrağını. Nasıl ki kimi yoldaşlarımızı kavganın ortasında şehit veriyorsak, kimi yoldaşlarımızı da hastalıktan kaybediyoruz. Ama bu ülkede yükseliyor devrim mücadelesi. Yükseliyor Yeni Ekimler'in Partisi ve yükselmeye devam edecek.

Ve Özge yoldaş sana söz olsun ki bizler de genç komünistler olarak seni ve inandığın davayı dosta düşmana anlatmaya devam edeceğiz. Kavganın kızıllığında, direnişin olduğu her yerde gülen gözlerinle karşılayacağız zaferi ve geçmişten aldığımız derslerle karşılayacağız mücadelenin keskinliğini. Aramızdan birçoğumuzu daha göndereceğiz yanına ama her zaman geride yeni yoldaşlarımız devralacaktır bırakılan bayrağı.

Yeni Ekimler'in kızıllığıyla karşılayacağız doğan günü ve seni ben de yoldaşlarımız da kavga sürdükçe unutmayacağız.

Hoşçakal Özge yoldaş…

A. Akın

PSAKD kongresinde birlikte mücadele vurgusu

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkezi 12. Olağan Genel Kurulu, Ankara'da Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Merkez binası içerisindeki Ali Doğan Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi.Genel kurulda konuşan delegelerin çoğu AKP iktidarı ve 4+4+4 yasasına tepki gösterirken, Alevilerin Kürtler ve toplumun diğer mücadeleci dinamikleriyle birlikte mücadele etmesi gerektiği vurgusu öne çıktı.

Genel kurulda konuşan ABF eski başkanlarından Ali Balkız, AKP'yi sert eleştiriler yaparak, "AKP, Başbakan'ın ağzından Sivas mağdurlarından bahsediyor. Katillerin ismi oldu Sivas mağdurları" diye konuştu.

PSAKD Genel Yönetim Kurulu ve diğer organların seçimi yapıldı. Yeni yönetim belirlendi. Blok liste olarak yapılan seçimlerde Kemal Bülbül genel başkan oldu. 435 delege oyunda Kemal Bülbül 216 oy alırken, Hüseyin Güzelgül 214 oy, Cuma Gürsoy ise 5 oy aldı.

Genel kurulda öne çıkan kararlar şöyle:
- Madımak Oteli'nin Utanç Müzesi olması için çalışma başlatılması.
- Sivas katliamı davasının firari sanıklarının yakalanması için yurtdışında ve yurtiçinde hukuki mücadele yürütülmesi.
- 29 Haziran'da Ankara'da görülecek olan Sivas katliamı davasına kitlesel katılmak.
- 29 Haziran'a kadar her perşembe ülke genelinde çıra yakma eylemleri yapmak.

Mücadele Postası

Cezaevinde ölüme tepki

Bingöl M Tipi Hapishanesi'nde ileri derecede şeker hastası olan ve iki gözü görmeyen 75 yaşındaki Mahmut Karataş 3 Nisan günü hayatını kaybetti. Tüm girişimlere rağmen tahliye edilmeyen Karataş, Dersim'de toprağa verildi.

İHD Adana Şubesi'nin çağrısıyla Karataş'ın cezaevinde katledilmesiyle ilgili olarak bugün bir eylem gerçekleştirildi. Eyleme BDSP, EÖC, DHF ve Tuhay-Der de destek verdi.

7 Nisan günü İnönü Parkı'nda yapılan eylemde "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın, tecride son" pankartı açıldı. Eylemde yapılan açıklamada şunlar söylendi:

"Eğer böyle devam ederse ve bu gidişata müdahale edilmezse bu ölümler içinde bulunduğumuz 2012 yılında da devam edecektir. Aksi durumda göz göre göre hasta mahpusları ölüme terk edenler, insanlık suçu işlemiş sayılacaklardır."

18 Şubat 2012 tarihinde Karataş'ın cezaevi arkadaşları gönerdikleri mektupta Karataş'ın bir an önce serbest bırakılması gerektiğini ifade etmiş ve tedavisini yarım bırakarak yeniden hapishaneye gönderen doktor hakkında suç duyurusunda bulunduklarını duyurmuşlardı.

Kızıl Bayrak / Adana

Direnişçi işçiler 1 Mayıs'a hazırlanıyor!

"Tarih sınıflar savaşının tarihidir." Marx zamanı ve tarihi değerlendirirken hep bu tümceyi kendine rehber kılıyordu. Çünkü yüzyıllar boyunca ezilenlerin, yoksulların egemenlere karşı mücadelesi toplumsal ilişkilerin de biçimini belirlemişti. Bu tarihsel süreç içerisinde birçok katliama ve kirli yönteme başvuran egemenler her seferinde karşısında güçlü bir direniş bulmuştur. 1 Mayıs ise bu büyük sınıf savaşında işçi ve emekçilerin ortak mücadele etmesi sonucu kazanılmış tarihsel bir gündür.

Amerika'da işçilerin 1800'lü yıllarda çalışma koşulları ve yaşam şartları çok ağırdı. Burjuvazi işçileri 14-15 saat çalıştırıp azgınca sömürürken zenginliğini de kat ve kat arttırıyordu. İşçiler ise bu sömürüye karşı mücadele bayrağını yükselttiler. "8 saatlik işgünü!" talebi için Amerika'nın birçok eyaletinde "beyazlar ve siyahlar" elele greve çıktılar. Burjuvazinin işçi sınıfının bilincini zehirlemek için kullandığı ırkçılık ve daha birçok kirli yöntem, işçilerin birliğine çarpmıştı. Bu tarihsel süreç bir açıdan da her türlü gericiliğin panzehirinin sınıf mücadelesi olduğunu göstermişti. Burjuvazi ise, bu güçlü direnişi parçalamak için binlerce işçiyi işten çıkartıp, greve çıkan işçilerin üzerine polisi saldırtmıştır. Polisin ateş açması sonucu birçok işçi ölürken birçoğu da idam sehpasında katledilmiştir. Fakat bu katliamlar işçi sınıfının "sınıfsız, sınırsız ve sömürüsüz bir dünya" mücadelesini zayıflatmamış tersine daha da büyütmüştür. Amerika'daki bu büyük grev ve katliamlardan sonra II. Enternasyonal 1 Mayıs gününü tüm dünyada "birlik, mücadele ve dayanışma günü" olarak kutlanmasına karar vermiştir. 1 Mayıs'ın yaratılmasında farklı renklerden ve dillerden işçilerin ortak mücadele vermesi belirleyici rol oynamıştı.

Burjuvazi bugün de karını arttırmak için kırıntı düzeyinde olan haklara göz dikmiş durumda. Kapitalist sistemde sürekli yaşanan "krizin" faturasını emekçilere ödetmek için, kıdem tazminatının gaspı, özel istihdam bürolarının kurulması, bölgesel asgari ücrete geçilmesi gibi saldırılar gündemde. Bu saldırıların gerçekleşmesi durumunda çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaşacağı açıktır.

Sermaye, önümüzdeki eğitim döneminde başlayacak "yeni eğitim sistemi" ile artık çocukları da ucuz emek gücü haline getirmeyi hedefliyor. Bu saldırıyla beraber, staj döneminde yapılan saldırı bile gölgelenmiştir. Artık işe başlama yaşı 11'e düşürülmüştür! Sadece işçi yaşını 11'e düşürme saldırısı bile kapitalist sistemin nasıl saldırganlaştığının bir göstergesidir.

Bu azgınca saldırıların bir diğer hedefini ise Kürt halkı oluşturuyor. Meşru ve haklı taleplerini isteyen Kürt halkına polis Newruz kutlamaları sırasında saldırıp binlerce kişiyi gözaltına alırken yüzlercesini de tutuklamıştır. Kürt hareketini boğmaya, sindirmeye çalışan sermaye devleti, karşısında yine direniş bulmuştur.

Dinci-gerici sermaye iktidarının bir başka hedefi de Aleviler olmuştur. Adeta dizginlerinden boşalan sermaye devleti Sivas davasından yargılanan katilleri aklayarak gerçek rengini bir kez daha göstermiştir. Katillerin aklanmasına karşı yapılan protestolara dahi tahammül edemeyen dinci-gerici sermaye iktidarı karşısında yine onbinleri bulmuştur. Aleviler'in bu haklı mücadelesinden vazgeçirmek için birçok kirli senaryonun yine uygulanacağının örnekleri yaşanmaktadır. Bunlar arasında Adıyaman'da, İzmir'de, Erzincan'da Alevi evlerinin işaretlenmesi, bu kirli tezgahların içinde sadece birkaç örnektir. Kimlikleri yok sayılan Aleviler, talepleri için mücadele etmekten vazgeçmeyecektir.

Milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamlarını köleleştiren sermaye devletidir. Kürt halkının kendi dilini kullanmasına bile tahammül edemeyen, Aleviler'in ibadetlerini özgürce yapmasını yasaklayan da yine sermaye devletidir. İşte bu kölelik sistemine karşı nasıl mücadele edilmesini gösteren de yine farklı dil, din ve ırklardan olan işçi sınıfının kendisidir.

Geçtiğimiz 1 Mayıs dönemlerinde sınıf mücadelesine ivme kazandıran direnişçi işçilerdi. Tekel, itfaiye, Konak Belediyesi işçileri. Bu 1 Mayıs'a da birçok direnişle yürüyoruz. Maltepe Belediyesi taşeron işçileri, Hey Tekstil, Savranoğlu, Billur Tuz, Toroslar Elektrik Dağıtım işçilerinin direnme kararlılığını sınıfın diğer bölüklerine de taşıyabilirsek 1 Mayıs'ın sınıfsal özüne uygun bir şekilde geçmesi için anlamlı bir adım atmış oluruz.

A. Haki

Zarakolu tahliye edildi

KCK operasyonları adı altında yapılan baskınlarda gözaltına alınan ve İstanbul 15. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından tutuklanan Yazar Ragıp Zarakolu ile 14 kişi, 10 Nisan günü mahkeme heyetinin verdiği ara karar ile tahliye edildi.

Zarakolu'nun tahliyesi için "tutuklu bulundukları süre, suç vasfının değişme ihtimali ve delil durumu" gerekçe gösterildi.

Mahkeme heyeti aralarında Prof. Dr. Büşra Ersanlı'nın bulunduğu 132 tutuklu sanığın ise kuvvetli suç şüphesini gösteren olguların bulunması iddiasıyla tutukluluğun devamına karar verdi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA** Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / **ANKARA**

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / **KOCAELİ**

Faşist baskı ve teröre karşı

1 Mayıs'ta alanlara!